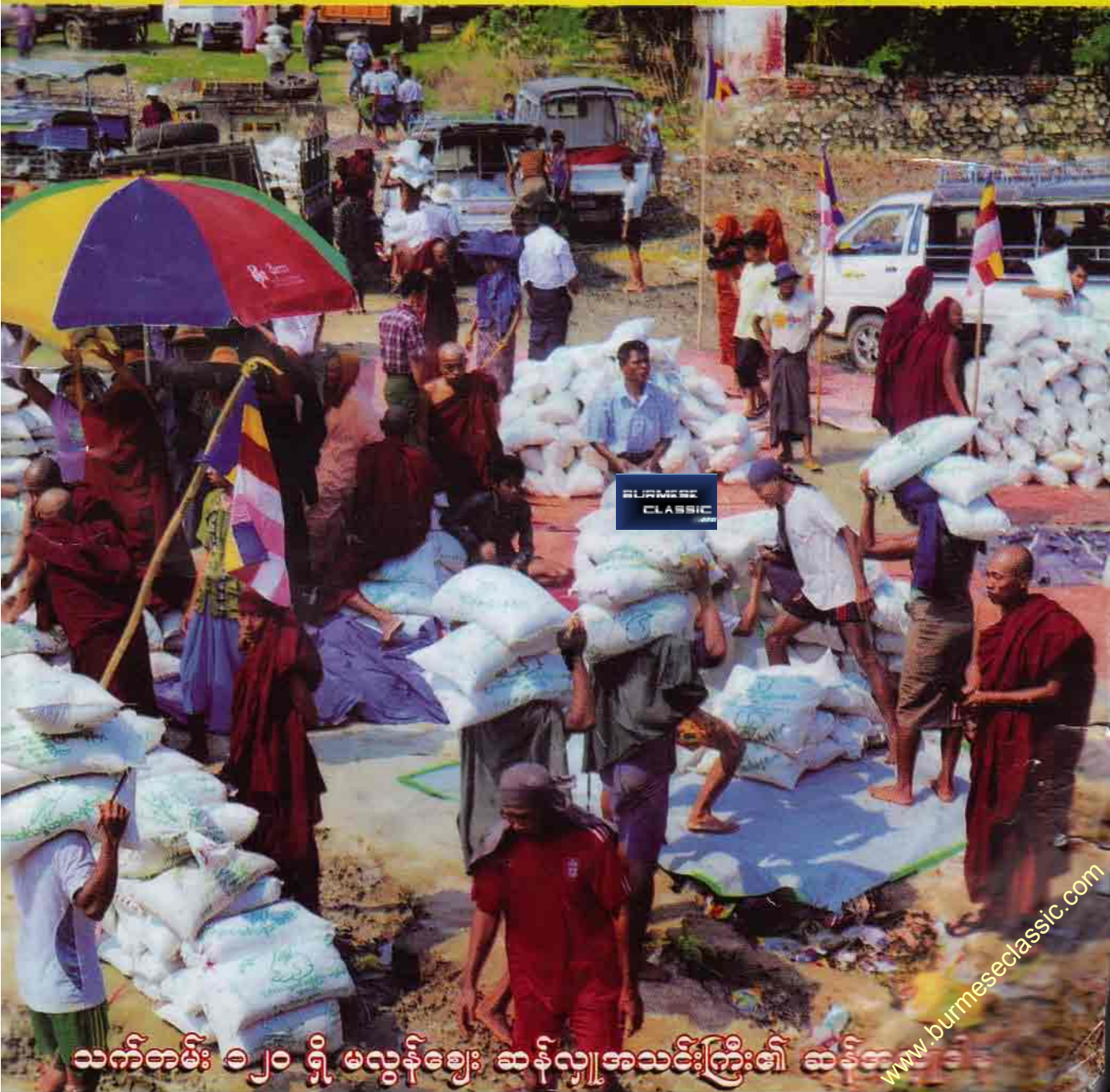

မြတ်မင်္ဂလာ

စာစောင်

အတွဲ - ၃၂၊ အမှတ် - ၂၊ ၂၀၁၆ - ခုနှစ် ၊ ဩဂုတ်လ

BURMESE
CLASSIC

သက်တမ်း ၁၂၀ ရှိ မလွန်ဈေး ဆန်လှူအသင်းကြီး၏ ဆန်ကုန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ရောဂတိတိုင်းဒေသကြီး၊ လေးမျက်နှာမြို့နယ်

ကညင်သောင်အုပ်စု၊ ကုန်းကြီးရွာ

ပဏ္ဍိတာရာမဓမ္မရိပ်သာကျောင်းတိုက်

ပဓာန နာယကဆရာတော်

မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ

ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတာဘိဝံသမဟာထေရ်

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတာဘိဝံသသည် ရောဂတိတိုင်းဒေသကြီး၊ လေးမျက်နှာမြို့နယ်၊ ကညင်သောင်အုပ်စု၊ နဂုံကျောင်းကျေးရွာဇာတိဖြစ်သည်။ ခမည်းတော် ဦးရောင်နီ၊ မယ်တော် ဒေါ်ရွှေခိုင်တို့က ၁၂၉၅-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၄-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။

ဆရာတော်လောင်းလျာသည် အသက် ၁၀-နှစ်အရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေပြုသည်။ ၁၃၁၅-ခုနှစ်တွင် ရဟန်းဖြစ်တော်မူသည်။ ဆရာတော်သည် ရန်ကုန်မြို့၊ ပညာရာဇိက မဟာကျောင်းတိုက်၊ အလယ်တောရပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်၊ မန္တလေးမြို့၊ ဒက္ခိဏာရာမဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်၊ သထုံမြို့၊ ဟိတကာရိပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်တို့ရှိ စာချဆရာတော်များထံတွင် ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူဆည်းပူးခဲ့သည်။ သာသနဓလ သိရိပဝရဓမ္မာစရိယဘွဲ့၊ ဝိနယပါရဂူဘွဲ့တို့ကို ရရှိအောင်မြင်တော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် ဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရရှိပြီးနောက် သထုံမြို့၊ ဟိတကာရိပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်၌ စာချကထိကအဖြစ်ဖြင့် ရှင်ရဟန်းတို့အား ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။ ၁၃၂၇-ခုနှစ်တွင် ကုန်းကြီးရွာ ဓမ္မရိပ်သာကျောင်းတိုက်သို့ ပဓာနနာယကအဖြစ်ဖြင့် ကြွရောက်သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ၁၃၂၉-ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကလျာဏယုဝအသင်းကြီးနှင့် ဆက်သွယ်၍ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် ဗုဒ္ဓဝင်စာမေးပွဲကိုလည်းကောင်း၊ ထို့ပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာသင်တန်းများဖွင့်လှစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုစာမေးပွဲကိုလည်းကောင်း ဦးဆောင်ကျင်းပခဲ့သည်။ ၁၃၄၇-ခုနှစ်မှစ၍ ကုန်းကြီးရွာ ပဏ္ဍိတာရာမဓမ္မရိပ်သာနှင့် ရှမ်းရွာ တာတွင်းကျောင်း၊ လက်သမားရွာ သီရိမင်္ဂလာကျောင်း၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ဖော့ကန်ရပ်၊ မင်္ဂလာသီရိပရိယတ္တိစာသင်တိုက် စသည်တို့၌ အလုပ်ပေးတရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်၍ ယောဂီများကို ဝိပဿနာတရားများ ဟောကြားပြသခဲ့သည်။ သံဃာ့အဖွဲ့အစည်းအဆင့်ဆင့်တွင်လည်း သံဃသမ္မတရသံဃာ့ကိုယ်စားလှယ်၊ မြို့နယ်သံဃနာယကအဖွဲ့ အကျိုးတော်ဆောင်၊ နိုင်ငံတော်ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်နှင့် နိုင်ငံတော်ဝိနည်းခုံရံအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ လေးမျက်နှာမြို့နယ်အတွင်း၌ ပတ္တမြားရတု ဝိဇ္ဇာတော်စေတီနှင့် အောင်လံပျော်စေတီတော်တို့ကို ဦးဆောင်၍ တည်ထားမှုလေ့ရှိခဲ့သည်။

ဆရာတော်အား နိုင်ငံတော်အစိုးရက ၂၀၀၈-ပြည့်နှစ်တွင် မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဘွဲ့ကို ဆက်ကပ်လျှောက်ခံခဲ့သည်။

ဩဝါဒ

- * မကောင်းလျှင်၊ ကင်းအောင်နေ။ မကင်းလျှင်၊ ကောင်းအောင်နေ။
- * ကံကောင်းချင်လျှင်၊ ကံကိုပြင်၊ ကောင်းအောင်ပြင်မှ၊ ကောင်းကျိုးရ။
- * သူတော်ကောင်းဆိုတာ သူတော်ဖို့ ကိုယ်ကောင်းရမည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
 အယ်ဒီတာချုပ်
 ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)
 အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ
 ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)
 တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
 ဦးဉာဏ်လင်းအောင်(ပထမကြီး)
 အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ
 ကိုစောမောင်မောင်လွင်(ဘီအေ)
 အယ်ဒီတာ
 ကိုအောင်ထက်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
 ၈/၄၊ ပထမထပ်(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁-လမ်း)၊
 ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆
 (ရုံးချိန် ၁၀-နာရီမှ ၄-နာရီ)

ဖြန့်ချိရေးမှူး
 ဒေါ်ယဉ်အိ

ဖြန့်ချိငွေဌာန
 မင်္ဂလာရာဇင်ခြံ စာပေဖြန့်ချိရေး
 အမှတ်-၂၆၆၊ 'မြေညီထပ်(ဝ)'၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊
 ၉-ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း-၀၁-၃၇၄၉၉၂၊ ၀၉ ၂၆၁၁၈၉၁၁ (ဆိုင်)
 (ရုံးချိန် ၁၀-နာရီမှ ၅-နာရီ)

ယခုထုတ် ဖျတ်နာရုံး
 မလွန်ရေးဆန်လှူအသင်းကြီး၏
 လှူငွားဆောင်ရွက်မှု ဆန်အလှူဒါနကုသိုလ်ဖြူရေးပုံ

ဓာတ်ပုံ
 မလွန်ရေး ဆန်လှူအသင်းကြီး

အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ
 ဦးစန်းလှိုင်၊ ကိုဟန်ရွှေ

ကွန်ပျူတာ
 ခင်ချိုဆက်

စိတ်ကောင်းရှိ၊ သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ

မြတ်မင်္ဂလာ

စာစောင်

၁၉၈၅-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် စတင်ထုတ်ဝေသည်။

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းက ထုတ်ဝေသည်။

ဩဝါဒ

ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတာဘိဝံသမဟာထေရ်

ခေါင်းကြီး

သက်တမ်း နှစ် ၁၂၀-ရှိ မလွန်ရေး ဆန်လှူအသင်းကြီး၏

ဆန်အလှူဒါန

ရုပ်ပြ

ရွှေတိဂုံစေတီတော် (၂၉) ...မင်းယုဝေ၊ ပန်းချီ-ကိုဟန်ရွှေ ၉

ထူးခြားသိဖွယ် အသွယ်သွယ်

အံ့ဖွယ်ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူ ...သန်းဝင်းရှိန် ၁၅

ဓနုဖြူမြို့ ချမ်းသာကြီးကျောင်းတိုက်ဆရာတော်

...တပည့် အရှင်ဥက္ကံသ ၁၆

အင်ကြင်းကုန်းကျေးရွာ

လူဖျို၊ အဖျိုတို့၏အလှူ

...စွဲကြဲကြဲအေး ၁၈

နှစ်ပေါင်း ၁၀၀-ကျော်ရှိသော

မင်းရွာ ရှေးဟောင်းပိဋကတ်တိုက်ကြီး

...ကလေးဝင်းသူ ၁၉

ပေါက်မြို့နယ်မှ အသက်ရာကျော် ဦးထွေး...ရာဇာဝင်း(ယင်းမာ) ၂၁

ဆောင်းပါး

ရန်ကုန်မြို့ မင်္ဂလာရာမပါဠိတက္ကသိုလ်

ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်

...တွန်းအေး ၅

မြန်မာပြည်မြောက်ဖျားက တန်ခိုးကြီးဘုရားများ(၂) ...အောင်ဇင် ၂၂

စစ်ကိုင်းဟောင်ရိုး သစ္စဝါဒီချောင်

ပဓာနနာယက ဘဒ္ဒန္တသံဝရမဟာထေရ်

...စန်းပတာ ၂၆

သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ။

အတွဲ-၃၂၊ အမှတ်-၂။

၁၃၇၈-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ။

၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ။

စူဠအာဘိဓမ္မိက ကလျာဏဉာဏဘွဲ့တံဆိပ်ရ

ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြဆရာမ

မြတ်ဗဟိုလောကဗဟိုပရိသတ်အစေး

မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော်အဖြေ

ဟောသူ နာသူ စိတ်ထားဖြူ (၇)

ရွှေသို့

အံ့ဖွယ်သူတ

သူလိုဆရာဝန်နှင့် သွေးအန်လူနာ

စိတ် စေတနာ မေတ္တာ

ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား(၂၁)

ထူးကဲသောအစွမ်း ရှိပါပေသည်

ကိုယ်တွင်းအဆိပ် စွန့်ထုတ်ခြင်း

မြတ်ဗဟိုလောသိမှတ်စရာ

မြတ်ဗဟိုလောအုပ်စင်

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

သူ့အသက်ကယ်သူ

ကံ ကံ၏အကျိုး

ဆေးရန်မူလွတ်ခဲ့သူ

ဆွမ်းကုသိုလ်

သတင်း

ကုသိုလ်ဖြူကြသူငါ ပြည်မြန်မာ

ဗဟိုလောဗျူဟာအသင်းချုပ်သတင်းလွှာ

ဗဟိုလောဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

အာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်သတင်း

စာစောင်နာယကအဖွဲ့

၁။ ဘဒ္ဒန္တ သိရိန္ဒာဘိဝံသ

(တိပိဋကဓရ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

၂။ ဘဒ္ဒန္တ ဝါယာမသာရ

[အဂ္ဂမဟာဂန္ထ ဝါစကပဏ္ဍိတ

သာသနဓဇဓမ္မာစရိယ၊

ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ၊ ဘီအေ(မြန်မာစာ)]

သာသနာရေးဦးစီးဌာန၊

အဘိဓမ္မာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊

ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း နည်းပြဆရာတော်

ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာသိရိလင်္ကာရ

(ရွှေပြည်ဟိန်းဆရာတော်)

(မဟာဓမ္မကထိက ဗဟုဇနဟိတဓရ)

(တိပိဋကဒီပဘာဏက၊ ဒီပနိကာယကောဝိဒ၊

ဥဘတောဝိဘင်္ဂဓရ)

၄။ ဦးသန်းတင်

(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ)

၅။ ဦးအောင်မျိုးမင်း

(မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

အတွင်းရေးမှူး)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ) (၀၀၉၅၁)

နာယက၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း

ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်နှင်းနှင်းအိ (၀၀၃၉၃)

အတ္ထဝေါ်မင်းပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်-၉၆၊ ဘိုကလေးဈေးလမ်း၊

၈-ရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

တန်ဖိုး

ရန်ကုန်-၃၅၆/-၊

နယ်-ကား ၃၅၆/-+ကားခ။

စောင်ရေ-၅၀၀၀

၇၇

မြတ်ဗုဒ္ဓ

စာစောင်

သက်တမ်း နှစ် ၁၂၀ ၏ မလွန်ဈေး ဆန်လှူအသင်းကြီး၏ ဆန်အလှူဒါန

မန္တလေးမြို့ရှိ မလွန်ဈေး ဆန်လှူအသင်းကြီးသည် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၈-ခုနှစ်မှစ၍ တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဆန်လှူအသင်းကြီး၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ မင်းဝံတောင်ရိုး၊ မင်းကွန်းတောင်ရိုးသုံးခုတွင် ခေါင်းပါးစွာ သီတင်းသုံးနေထိုင်ကြသော ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ သီလရှင်များနှင့် လူသူတော်များအား ဆွမ်းဆန်တော်များ လှူဒါန်းထောက်ပံ့ရန် ဖြစ်သည်။

အသင်းကြီး၏ ထူးမြတ်သော အလှူကုသိုလ်ဒါနကြီး အောင်မြင်တိုးတက်လာသဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် မန္တလေးမြို့ လေးပြင်လေးရပ် (ငါးမြို့နယ်)အတွင်း သီတင်းသုံးကြသည့် ရဟန်းသံဃာတော်များနှင့် သာသနာ့နယ်ဝင် သီလရှင်များ၊ လူသူတော်များကိုပါ ဆွမ်းဆန်တော် လှူဒါန်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဆန်လှူအသင်းကြီး၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ တစ်နှစ်လုံး ပြတ်လပ်သည်ဟူ၍ မရှိပါ။ သီတင်းဝါလကျွတ်ပြီးနောက် နှစ်စဉ် နတ်တော်လဆန်းမှစတင်၍ လုပ်ငန်းစတင်ပါသည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတွင် ဝါကပ်ဝါဆို သီတင်းသုံးကြသည့် ဓမ္မကထိက ဆရာတော်များကလည်း မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးရှိ မလွန်ဈေးဆန်လှူအသင်းခွဲ၊ အသင်းထောက်များတည်ရှိရာ မြို့ရွာများသို့ အလှည့်ကျကြွရောက်၍ နေ့တရား၊ ညတရားပွဲများ ကျင်းပကာ ဟောပြောကြပါသည်။ အသင်းခွဲ၊ အသင်းထောက် လူကြီး၊ လူငယ်များသည် မြို့နယ်တိုင်း၊ ရပ်ကွက်တိုင်းသို့ မလွန်ဈေးဆန်အလှူတော် နှီးဆော်ချက်ပါရှိသော ပြည်ဝင်၊ ခွဲဝင် ဆန်အိတ်ငယ်ကလေးများကို အိမ်တိုင်ရာရောက်လိုက်လံဝေငှထားပါသည်။ အလှူရှင်များက မိမိတို့စားသုံးသည်ထဲမှ ချွေးနှံစာ တစ်ဆုပ်ဆန်၊ တစ်ဇွန်းဆန်တို့ကို စေတနာရှိသမျှ မလွန်ဆန်အိတ်အတွင်း စုဆောင်းထားရှိ၍ ဆန်လှူအသင်း ကမကထပြုသူများက လိုက်လံသိမ်းဆည်းသောအခါတွင် စေတနာသုံးတန် ပြဌာန်း၍ လှူဒါန်းလိုက်ကြပါသည်။

ယခုလမျက်နှာပုံးပုံမှာ မလွန်ဈေး ဆန်လှူအသင်းကြီး၏ လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်မှု ဆန်အလှူဒါန ကုသိုလ်ပြုနေပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ဆန်လှူအသင်းကြီး၏ သင်းထောက်သင်းခွဲများမှ အလှူခံရရှိသော ဆန်များကို မန္တလေးမြို့ရှိ ဗဟိုအသင်းကြီးတွင် စုစည်း၍ နှစ်စဉ် တော်သလင်းလဆန်း ၆-ရက်မှ လပြည့်အထိ ၁၀-ရက်တိုင်တိုင် တောင်ရိုးသုံးရပ်နှင့် မန္တလေးမြို့တွင် သီတင်းသုံးကြသော ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ သီလရှင်များနှင့် လူသူတော်တို့အား အချိုးကျသတ်မှတ်နှုန်းဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

ဆန်လှူအသင်းကြီး၏ သင်းထောက်သင်းခွဲများမှ အလှူခံရရှိသော ဆန်များကို မန္တလေးမြို့ရှိ ဗဟိုအသင်းကြီးတွင် စုစည်း၍ နှစ်စဉ် တော်သလင်းလဆန်း ၆-ရက်မှ လပြည့်အထိ ၁၀-ရက်တိုင်တိုင် တောင်ရိုးသုံးရပ်နှင့် မန္တလေးမြို့တွင် သီတင်းသုံးကြသော ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ သီလရှင်များနှင့် လူသူတော်တို့အား အချိုးကျသတ်မှတ်နှုန်းဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့ကြပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့၊
မင်္ဂလာရာမပါဠိတက္ကသိုလ်
ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
တွန်းအား

မင်္ဂလာရာမ ပါဠိတက္ကသိုလ် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးသည် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ အမှတ် ၁၀-ရပ်ကွက်၊ သိမ်ဖြူလမ်းမကြီးဘေးတွင် ခံညားထည်ဝါစွာ တည်ရှိနေပါသည်။

ဤစာသင်တိုက်ကြီးသည် ၁၂၈၈-ခုနှစ်ကပင် စတင်တည်ထောင်လာခဲ့ရာ ယခုအခါ သက်တမ်းအားဖြင့် နှစ်ပေါင်း ၉၀-ရှိသည့်တိုင် အောင် မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်လျက်ရှိနေသည်မှာ အံ့ချီးဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ ဖြစ်ပေသည်။

ဤစာသင်တိုက်ကြီးကို မူလပထမ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သော ပဓာနနာယကဆရာတော်ကြီးမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြေပုံမြို့နယ်၊ ငွေတွင်းတူကျေးရွာသား ဘဒ္ဒန္တသုဇာတဖြစ်သည်။

ယခုလက်ရှိ ပဓာနနာယကဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တရဋ္ဌသာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

ဤသို့ဖြင့် တောင်ဇိုးသုံးရပ်နှင့် မန္တလေးမြို့ရှိ ရဟန်းသံဃာတော်များ၊ သီလရှင်များနှင့် လူသူတော်များသည် ဆွမ်းဆန်အတွက် မချို့ဘဲ လုံလောက်စွာရရှိကာ ဓူရနှစ်ဖြာဖြစ်သော စာပေပရိယတ်သင်ကြားခြင်းနှင့် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ခြင်းတို့ကို ချမ်းမြေ့စွာ ပြုကျင့်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ယခု ၁၃၇၈-ခုနှစ်တွင် အသင်းကြီး၏သက်တမ်းမှာ နှစ် ၁၂၀-ရှိခဲ့ပါပြီ။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဤသက်တမ်းရှည်သောအသင်းမျိုး အလွန်ရှားပါးလှပါသည်။ ထိုနှစ်ပေါင်း ၁၂၀-အတွင်း လှုပ်ရှား၍ ထီးစက်ရှင်သန်နေသော မန္တလေးမြို့၊ မလွန်ဈေးဆန်လှူအသင်းကြီးနှင့် ခေတ်အဆက်ဆက် လှူဒါန်းစာခဲ့ကြသော ဆန်အလှူရှင်များအား မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်က လှိုက်လှဲစွာ ကြိုဆိုဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

ဒုတိယမြောက် ဆက်လက်တာဝန်ယူခဲ့သော ဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တကေသရာဘိဝံသဖြစ်သည်။ ယခုလက်ရှိ ပဓာနနာယကဆရာတော်မှာ ဘဒ္ဒန္တရဋ္ဌသာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ) ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် ယခုအခါ သက်တော် ၉၀-ပြည့်ပြီဖြစ်သည်။ ယခုနှစ်တွင် ဤစာသင်တိုက်ကြီး၏ သက်တမ်းမှာလည်း နှစ် ၉၀-ရှိပြီဖြစ်သည်။ ၉-ဂဏန်းနှစ်ခု တိုက်ဆိုင်လျက်ရှိသည်။ ထို့ပြင် ယခု ခရစ်နှစ် ၂၀၁၆-မှာလည်း ၉-ဂဏန်းဖြစ်နေသဖြင့် ၉-ဂဏန်း ၃-ခု တိုက်ဆိုင်ဆုံတွေ့နေမှုကို ထူးဆန်းစဖွယ် တွေ့ရှိရပေသည်။ ထို့ကြောင့် ၉-ဂဏန်းသုံးခါ ဆုံတွေ့လာသော မင်္ဂလာရာမစာသင်တိုက်ဟုပင် တင်စားထိုက်ပါသည်။

မင်္ဂလာရာမပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီး၏

ယခုလက်ရှိ ပဓာနနာယကဆရာတော်သည် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ တောင်ကုတ်မြို့နယ်၊ တံဆိပ်ကျေးရွာဇာတိဖြစ်သည်။ ခမည်းတော် ဦးမြတ်သာအောင်နှင့် မယ်တော် ဒေါ်အေးမဲ့တို့က ၁၂၈၈-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၄-ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မွေးချင်း ၄-ဦးအနက် ဒုတိယမြောက်ဖြစ်သည်။ အသက် ၁၂-နှစ်တွင် တောင်ကုတ်မြို့နယ်၊ သင်္ကန်းကျောင်းဆရာတော် ဦးသာဂရကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကိုခံယူကာ ရှင်သာမဏေပြုခဲ့သည်။ ၁၃၀၈-ခုနှစ်၊ သက်တော် ၂၀-တွင် အဆိုပါ သင်္ကန်းကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော် ဦးဇိနကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြုပြီး မိဘနှစ်ပါးတို့၏ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟကို ခံယူကာ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တရဋ္ဌသာရ၏ စီမံခန့်ခွဲမှုအရ

စာချဆရာတော် ၂၁-ပါးတို့သည်

ပထမဇယ့်၊ ဖထမလတ်၊ ပထမကြီးနှင့်

စာချတန်းဆိုင်ရာ စာဝါများကို တစ်နေ့လျှင် စာဝါ ၃-ဝါ

ပို့ချသင်ကြားစေလျက်ရှိသည်။ စာသင်သားများမှာလည်း

တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် တိုးတက်များပြားလာခဲ့သည်။

စာဝါလိုက်နေကြသော ကျောင်းတိုက်ရှိ သံဃာတော်များ

ဆရာတော်သည် ပညာရည်နို့သောက်စို့ရန်အတွက် ရခိုင်ပြည်နယ်မှခြေဆန်ကာ ရန်ကုန်မြို့၊ မင်္ဂလာရာမကျောင်းတိုက် ဦးကေသရာဘိဝံသ၊ ဦးဉာဏောဘာသ၊ ဦးဉာဏိဿရတို့ထံတွင်လည်းကောင်း၊ မန္တလေးမြို့၊ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဦးဝိစိတ္တထံတွင်လည်းကောင်း၊ ညောင်တုန်းမြို့၊ ရွှေဟင်္သာတိုက်တွင်လည်းကောင်း ပရိယတ္တိစာပေကျမ်းဂန်များကို သင်ယူခဲ့သည်။ ဆရာတော်သည် မင်္ဂလာရာမပရိယတ္တိစာသင်တိုက်တွင် စာပေသင်ကြားနေစဉ် ထိုစာသင်တိုက်ရှိ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီးတန်းများကို ပရိယတ္တိစာပေများ သင်ကြားပို့ချတော်မူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သင်လည်းသင်၊ ပြလည်းပြသော ဆရာတော်တစ်ပါးပင် ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် သီရိပဝရဓမ္မာစရိယဘွဲ့ရဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် ရှေးက ဆရာတော်အရှင်

မြတ်ကြီးတို့အဆက်ဆက် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့သော ဤမင်္ဂလာရာမပါဠိတက္ကသိုလ်ကြီးကို မိမိလက်ထက်တွင် ဆက်လက်ရှင်သန်တိုးတက်စေရန် နေ့မနား၊ ညမအား အစွမ်းကုန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏ စီမံခန့်ခွဲမှုအရ စာချဆရာတော် ၂၁-ပါးတို့သည် ပထမငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးနှင့် စာချတန်းဆိုင်ရာ စာဝါများကို တစ်နေ့လျှင် စာဝါ ၃-ဝါ ပို့ချသင်ကြားစေလျက်ရှိသည်။ စာသင်သားများမှာလည်း တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ်တိုးတက်များပြားလာခဲ့သည်။ ယခုအခါ စာသင်သား ရဟန်းသာမဏေ ၁၅၀-ကျော်ရှိသည်။ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနက ကျင်းပခဲ့သော ၁၃၇၆-ခုနှစ်စာမေးပွဲတွင် ဤပါဠိတက္ကသိုလ်မှ ဓမ္မာစရိယသုံးကျမ်းအပြီးအောင် ၁၀-ပါး နှစ်ကျမ်းအောင် ၇-ပါး၊ တစ်ကျမ်းအောင် ၁၉-

ပါး ပေါ်ထွက်ခဲ့သည်။ ပါဠိပထမပြန်စာမေးပွဲ
တွင်လည်း အကြီးတန်းအောင် ၁၃-ပါး၊ အလတ်
တန်းအောင် ၁၂-ပါး၊ အငယ်တန်းအောင် ၂-
ပါးတို့ ဖြစ်သည်။ စာအောင်သံဃာတော်များ
အတွက် ဆုနင်းသဘင်ပွဲတို့ နှစ်စဉ် ပြာသိုလ
ဆန်းတစ်ရက်နေ့တွင် စည်စည်တားတား
ပြုလုပ်ကျင်းပပေးသည်။

စာသင်တိုက်တစ်တိုက် တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး
တား လွယ်တူသောလုပ်ငန်း မတုတ်ပေ။ ပဓာန
နာယကဆရာတော်နှင့် တိုက်အုပ်၊ တိုက်ကြပ်
စာချနာယက၊ ဂဏဝါစကဆရာတော်များ
အချင်းချင်း ညီညွတ်ရခြင်း၊ ပဓာနနာယက
ဆရာတော်၊ တိုက်အုပ်၊ တိုက်ကြပ်၊ စာချဆရာ
တော်များ၏ သာသနာရေးစိတ်ဓာတ်ပြင်းပြခြင်း၊
စီမံအုပ်ချုပ်မှု ကောင်းမွန်ခြင်း၊ စာပေကျမ်းဂန်
ပို့ချရာတွင် နည်းနိဿယကောင်းမွန်ခြင်း၊ တပည့်
ရဟန်းသာမဏေတို့အား ဝိနည်းကျင့်ဝတ်နှင့်
အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်စေခြင်း၊ စာသင်သား
သံဃာတော်များအား စာပေသင်ကြားနိုင်ရေး
အတွက် ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့လှူဒါန်းကြ
သော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများရှိဖို့ လိုအပ်
ခြင်း စသော အချက်များနှင့် ပြည့်စုံဖို့လိုအပ်
လှသည်။ သို့သော် စာသင်တိုက်များ၏ ရေရှည်
တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ရရှိနိုင်ပေမည်။

ဤပါဠိတက္ကသိုလ်ကြီးသည် ထိုထိုသော
အချက်များနှင့် ပြည့်စုံမှုရှိခြင်းကြောင့် နာမည်
ကြီးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နှစ်ပေါင်း ၉၀-
တိုင် မယိမ်းမယိုင် ကျောက်စာတိုင်ကဲ့သို့ မား

မားမတ်မတ် ရပ်တည်လျက်ရှိကြောင်း မျက်ဝါး
ထင်ထင် မြင်တွေ့နေရသည်။

ပဓာနနာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တရဌ
သာရသည် စာပေပို့ချမှု သာသနာပြုစွမ်းအား
ကြီးမားတော်မူသောကြောင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရ
က ၁၃၆၀ (၁၉၉၈)ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာဂန္ထ
ဝါစကပဏ္ဍိတဘွဲ့၊ ၁၃၆၆(၂၀၀၄)ခုနှစ်တွင်
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့၊ တံဆိပ်တော်တို့ကို ဆက်
ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် နိုင်ငံ
တော် ဗဟိုသံဃာ့ဝန်ဆောင်တာဝန်ကိုပါ ထမ်း
ဆောင်လျက်ရှိသည်။ ဆရာတော်သည် ယခု
အခါ သက်တော် ၉၀၊ ဝါတော် ၇၀-ရှိပြီဖြစ်
သည်။ ဤမျှလောက် သက်တော်ထောက်နေပြီ
ဖြစ်သော်လည်း သာသနာတော်အတွက်ဆို
လျှင် အရိုးကြေကြေ၊ အရေခန်းခန်း နောက်
မဆုတ်စတမ်း ဆောင်ရွက်နေသော၊ သီလဂုဏ်၊
သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တစ်ပါးဖြစ်ပါပေသည်။

တွန်းအား

သီလရှိငြား လူအများရှိသေ

- ✍ သီလရှိလျှင်၊ များလှူရှင်
- ချစ်ခင်လေးစားသည်။
- ✍ သေပြီးနောက်လည်း၊ အပါယ်လွှဲ၊
- ရောက်မြဲနတ်တို့ပြည်။

(အရှင်ကောဝိဒစော၏)

သဒ္ဒမ္မကာရီပါဌာနီလာဂါထာညွှန့်ပေါင်း (ဒု-ပွဲမှ)

ရွှေတိဂုံစေတီတော်(၂၉)

(ယခင်လမှအဆက်)

နတ်လမ်း၊ မင်းယုဂ
ပန်းချီ၊ ကိုဟန်ရွှေ

(၃၀၄) ရွှေတိဂုံစေတီတော်အကြောင်းကို ဖြန့်မာ
စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာများသာမက နိုင်ငံခြားသား
ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာများကလည်း စာဖွဲ့ခဲ့
ကြသည်။

(၃၀၅) အမျိုးသားစာဆို ဆရာလော်ရီက "ပရမေဗြချီ တိဂုံဆံတော်ရှင်"
အစရှိသောကဗျာကို ၁၉၂၄-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလထုတ် သုဒ္ဓိယမဂ္ဂဇင်းတွင်
ကဗျာ ဖွဲ့ဆိုခဲ့ပေသည်။

၃၀၆ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီးသည် မြန်မာပြည်သူတို့၏ အထူး
ကြည်ညိုအားထားရာလည်းဖြစ်သည်။ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်
ရာလည်းဖြစ်သည်။ အားမာန်တက်ဖွယ်ရာလည်းဖြစ်သည်။
လွတ်လပ်ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ စည်းလုံးခြင်း၊ သဘောများ ကို
ဖော်ဆောင်ရာ နေရာလည်း ဖြစ်သည်။

၃၀၇ ဘုရားသမိုင်းအရ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို ဥက္ကလာပမင်းကြီး
ဦးဆောင်၍ တဖုဿ၊ ဘန္တိက ဥဒိနောင်တို့နှင့်အတူ ပြည်သူများ
လက်တွဲကာ တည်ထားခဲ့သည်ဟု သိရသည်။ ထို့ပြင် ကကုသန်
ဘုရား၏တောင်ပွေးတော်၊ ကောဏာဂုံဘုရား၏ ရေစစ်တော်၊
ကဿပဘုရား၏ ရေသနပ်တော်၊ ဂေါတမဘုရား၏ သံတော်တို့
ကို ဌာပနာဖြု၍ တည်ထားသည် ဟု ဆိုကာ လေးဆူဇာတ်ပုံ
ရွှေတိဂုံ ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

၃၀၈ ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင် အံ့ဖွယ် ၉-ပါးရှိသည်။ သင်းတို့မှာ
(၁) ဗတ္တမြားမျက်ရှင်ဘုရား၊ (၂) ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား၊ (၃) ဆုတောင်း
ပြည့်ဘုရား၊ (၄) ရှင်မထီးဘုရား၊ (၅) ရှင်အလ္လဂေါဏ ဘုရား၊ (၆)
ဆံတော်တွင်းရုပ်ဖွားတော်၊ (၇) ဆိုးဆိုးအောင်ဂူဘုရား၊ (၈) လက်
ပက်လက်ဘုရား၊ (၉) ဖြူးရှင်ဘုရားတို့ ဖြစ်သည်။

၃၀၉ ပတ္တမြား မျက်နှာတူရားသည် စေတီတော်၏ အထက်ပစ္စယာ
အရှေ့ဘက်တည်တည်တွင် ရှိသည်။ တစ် ဂူဆုတောင်း ပြည်ဘုရား
ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

၃၁၀ ဝိဇ္ဇာဇော်ရီဘုရားသည် ရင်ပြင်တော် ခနဲတောင်
တည်တည်တွင် ရှိသည်။

(၃၁၁) ဆုတောင်းဖြည့်ဘုရားသည် ဣတိဝုရင်မြင်တော်
ရာဟုထောင့်ရှိ သံတန်ဆောင်းကြီး နံဘေးတွင်တည်ရှိ
သည်။ ရှင်စောပုဘုရားဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

(၃၁၂) ရှင်မထီးဘုရားသည် တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ နောင်တော်ကြီးဘုရား၊
မြောက်ဘက် အာရုံခံရှင်မထီးတန်ဆောင်းအတွင်း၌ ရှိသည်။

ရှေ့လ ဆက်ရန်...

ထူးခြားသိပ္ပယ် အသွယ်သွယ်

အံ့ဖွယ်ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူ

သပိတ်တော်ပွေထားသော ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူ

အံ့ဖွယ်ထူးခြားသော ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူသည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘုတလင်မြို့နယ်၊ မဟာ ဗန္ဓုလရပ်ကွက်ရှိ ဦးရွဲဘုရားကြီးမုခ်ကပ်လိုက် ဂူအတွင်း၌ တည်ရှိတော်မူသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၅-ခုနှစ် (ခရစ်နှစ် ၁၈၂၄)တွင် စိန္တကျော်သူနေမျိုးကျော်စွာ မဟာ စည်သူဘွဲ့တံဆိပ်ရ မိုးတားမြို့စားကြီး ဦးရွဲက

တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဦးရွဲ ဘုရားကြီးဟု ခေါ်တွင်သည်။

ဦးရွဲဘုရားကြီး၏ တောင်ဘက်မုခ်လိုက် ဂူအတွင်း၌ ပလ္လင်ပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး ခြေထောက် နှစ်ဖက်စလုံး အောက်သို့ချ၍ သပိတ်တော်တို့ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပွေ၍ ထိုင်နေတော်မူနေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူရှိသည်။ ထို့ပြင် မြောက်

နေဖြူမြို့ ချမ်းသာကြီးကျောင်းတိုက်ဆရာတော်

နေဖြူမြို့၊ ချမ်းသာကြီးကျောင်းတိုက် ဒုတိယမြောက် ပဓာနနာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကောဏ္ဍညကို ရောဂတိတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ စော်ပန်ကျေးရွာတွင် ဖခင် ဦးလူဖေနှင့် မိခင် ဒေါ်လှမင်းတို့က ၁၃၀၃-ခု ဝါဆိုလဆန်း ၈-ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ဖွားမြင် ခဲ့ပါသည်။ ငယ်နာမည် မောင်ကျော်ညွန့်ဖြစ် သည်။

၁၃၁၅-ခုတွင် ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ အင်္ဂ ကျောင်းဆရာတော်ကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ သာမဏေဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ၁၃၂၂- ခု တပေါင်းလဆန်း ၁၃-ရက်နေ့တွင် ပန်းတနော် ရွှေလှေကျေးရွာမှ ရဟန်းဒါယကာ ဦးကျော် သောင်း၊ ရဟန်းဒါယကာမ ဒေါ်ရှင်တို့၏ ပစ္စယာ

နဂ္ဂဟကို ခံယူလျက် နေဖြူမြို့၊ ဒက္ခိဏာရာမ ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးပညိန္ဒကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ သည်။ နေဖြူမြို့ ဒက္ခိဏာရာမ ကျောင်းတိုက် မှာပင် အစိုးရ ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး စာမေးပွဲများကို ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၃၂၈-ခုနှစ်တွင် ညောင်တုန်း ရွှေတင်္ဂာတောရ ဆရာတော်ကြီး ဦးဝိမလထံတွင် စာချတန်း စာဝါများကို ဆည်းပူး ခဲ့ပြီး ၁၃၂၉-ခုနှစ်တွင် ဓမ္မာစရိယကျမ်းရင်း သုံးကျမ်း အောင်မြင်ပြီးစီးခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် သက်တော် ၂၉-နှစ်မှ စတင်၍ ချမ်းသာကြီးစာသင်တိုက်၌ စာသင် သား ၉၀-ကျော်တို့ကို အခြေမြူအန်းမှ ပထမ ကြီးတန်းအထိ ယနေ့တိုင် (သက်တော် ၇၅-

၂) ဘက်မုခ်လိုက်ဂူအတွင်း၌ သပိတ်တော်ကို လက်နစ်ဖက်ဖြင့်ပွေ့ပြီး ပလ္လင်ပေါ်တွင် တင်ပျဉ် ခွေထိုင်နေတော်မူလျက် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ရှိသည်။

ဦးရွဲဘုရားကြီးသည် ၁၉၄၂-ခုနှစ်၌ မြေ လျှင်ဒဏ်ကြောင့် ပြိုကျခဲ့ပြီး ထီးတော်မှာ လည်း မြေခဲခဲ့ရသည်။ ထိုဘုရားကြီးကို ပြုပြင် သူမရှိ၍ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေခဲ့ရ သည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၅၀-ပြည့်နှစ် (ခရစ် နှစ် ၁၉၈၉)တွင် မြို့နယ်အာဏာပိုင်များက ဘုတ်လင်မြို့၊ မဟာဗန္ဓုလရပ်ကွက်ကို တိုးချဲ့ ဖော်ထုတ်ရာတွင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို

ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ ဦးရွဲ ဘုရားကြီးကို တွေ့ရှိ၍ ပြန်လည်ပြုပြင် တည် ဆောက်ခဲ့ကြသည်။

ဦးရွဲဘုရားကြီး၏ ထီးတော်အသစ်ကို ၁၃၆၅-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆန်း ၉-ရက်နေ့တွင် ပြန်လည်တင်လှူခဲ့ကြသည်။ ဦးရွဲဘုရားကြီး သည် မုခ်ကပ်လိုက်သုံးဖက်နှင့် ဂူဘုရားဖြစ် သည်။ ဖော်ပြပါ အံ့ဖွယ်ထူးခြားသော ရုပ်ပွား တော်နှစ်ဆူကို စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဘုတ လင်မြို့နယ်၊ မဟာဗန္ဓုလရပ်ကွက် (မုံရွာ-လှိုင် ကားလမ်း)အနောက်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာ တွင် ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

သန်းဝင်းရှိန်

နှစ်အထိ) တစ်နေ့ စာဝါ ၃-ကြိမ်ချဆဲဖြစ်သည်။ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့သော်လည်း စာဝါချခြင်းကို ရပ်နားခြင်းမရှိဘဲ သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဆဲဖြစ်သည်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရက ဆရာတော်အား ၁၃၅၄-ခုနှစ်တွင် မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတဘွဲ့နှင့် ၁၃၆၀-ပြည့်နှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတဘွဲ့တို့ကို ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာ့တာဝန်နှင့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများမှာ (၁) သံဃသမ္မတိရသံဃာ့ကိုယ်စားလှယ် (ဓနုဖြူ)၊ (၂) ဓနုဖြူမြို့သံဃနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ (အနှစ်-၃၀)၊ (၃) ကျိုက္ကလွန်ဗုဒ္ဓန်းစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဩဝါဒါစရိယ၊ (၄) မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ခွဲ(၉၀)၏ ဩဝါဒါစရိယ၊ (၅) ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီတော်မြတ်ကြီး၌ ဩဝါဒါစရိယအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

သာသနာအကျိုးပြု ဆောင်ရွက်ချက်များမှာ - (၁) ဆရာတော်က ဦးဆောင်၍ သိမ်ပေါင်း ၁၅-လုံးကို သမုတ်တော်မူခဲ့ခြင်း၊ (၂) စောပန်ရွာသို့သွားသော လမ်းနှင့် ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီတော်မြတ်ကြီးသို့သွားသော လမ်းများကို ဖောက်လုပ်လှူဒါန်းပေးခြင်း၊ (၃) ချမ်းသာကြီးကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ စူဠာမုနိစေတီတော်အား ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများနှင့် ပူးပေါင်း၍ တည်ထားကိုးကွယ်စေခြင်း၊ (၄) အောင်ချမ်းသာလူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ဘ/ကကျောင်း ဖွင့်လှစ်တည်ထောင်ပေးခြင်း၊ (၅) သာသနာပြုလိုသူ အမျိုး

ဘဒ္ဒန္တကောဏ္ဍည (အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ)

သမီးများအတွက် သုခဝတီစာသင်တိုက်ကို တည်ထောင်ပေးခြင်း၊ (၆) ပဋိပတ္တိနှင့်ပတ်သက်၍ ရွှေဘုံသာဓမ္မသုခကျောင်းကို အပ်နှံပေးခဲ့ခြင်း၊ (၇) ကွယ်လွန်ပြီးသော မိဘ၊ ဆရာ၊ ဉာတကာတို့ကို ရည်စူး၍ နှစ်စဉ် ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် ဓနုဖြူတစ်မြို့လုံးရှိ သံဃာများကို ထမနဲဆွမ်းလောင်းလှူခြင်း၊ (၈) ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းဆောင် အမှတ်(၁)၊ အမှတ်(၂) ကျောင်းများကို ဆောက်လုပ်ပေးခြင်း၊ (၉) ချမ်းသာကြီးဆရာတော်ကြီး၏ကျေးဇူးကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ဓနုဖြူမြို့နယ်အတွင်း ဖွင့်လှစ်ပြီး ဓမ္မစကူးလ်ကျောင်းပေါင်း ၂၇-ကျောင်းရှိခြင်းဟူသော သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

တပည့် အောင်

အင်ကြင်းကုန်းကျေးရွာ လူပျို အပျိုတို့၏အလှူ

ကချင်ပြည်နယ်၊ မိုးကောင်းမြို့နယ်၊ ပင်း
ဘောတိုက်နယ်အုပ်စု၊ အင်ကြင်းကုန်းကျေးရွာ၊
အင်ကြင်းကုန်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ မုခ်ဦး
နှင့် အုတ်တံတိုင်း ရေစက်ချအလှူတော်မင်္ဂလာ
အခမ်းအနားကို ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆုတ်
၃-ရက်(၂၆-၂-၂၀၁၆)၊ သောကြာနေ့တွင်
ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အဆိုပါ မုခ်ဦးနှင့် အုတ်တံတိုင်းအလှူရှင်
များမှာ အင်ကြင်းကုန်းကျေးရွာမှ လူပျို၊ အပျို
များဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် စပါးရိတ်ခြင်း၊

ကောက်စိုက်ခြင်းဖြင့် ရိုးသားစွာရရှိခဲ့သောငွေ
ကို မစားရက်၊ မသုံးရက်ဘဲ စေတနာသဒ္ဓါ
တရားထက်သန်စွာဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရည်မှန်း၍ ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်းမုခ်ဦးနှင့် အုတ်တံတိုင်းကို
လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မုခ်ဦးနှင့် အုတ်တံတိုင်း ရေစက်ချအလှူ
တော်ရက်၌ ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ အဘိုးအဘွား၊ ရပ်မိ
ရပ်ဖများကို အမှူးထား၍ နံနက်စာကို ထမင်း
နှင့် မုန့်တို့ဖြင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးခဲ့သည်။ မွန်းလွဲ
၁-နာရီတွင် သံဃာတော်များရွတ်ဆိုသော
ပရိတ်တော်များကို နာယူကြသည်။

II

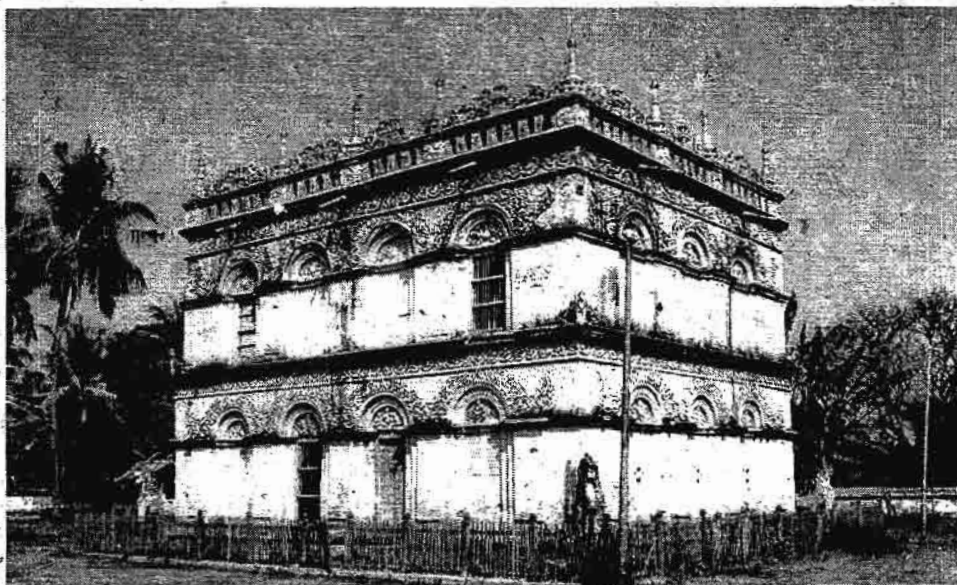

ကျေးရွာရှိ လူပျို၊ အပျိုများ လှူဒါန်းသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမုခ်ဦးနှင့် အုတ်တံတိုင်း

နှစ်ပေါင်း ၁၀၀-ကျော်ရှိသော မင်းရွာ ရှေးဟောင်းပိဋကတ်တိုက်ကြီး

‘အထက်မှာ မင်း၊ အောက်မှာ အင်း၊ အလယ်မှာ သင်း’ဟု ထင်ရှားခဲ့သော မင်းရွာသည် ဂန့်ဂေါမြို့နယ် ဖြစ်သောမြစ်ကမ်းဘေးတွင် တည်ရှိသည်။ ယောနယ်ရှိ ရှေးဟောင်းရွာကြီးတစ်ရွာဖြစ်သည်။ ယောနယ် သာသနာ

ပိုင်အဆက်ဆက် သီတင်းသုံးခဲ့သော ရွာကြီးဖြစ်သည်။ သာသနာပိုင်အဆက်ဆက် အသုံးပြုခဲ့သော သလွန်တော်ကြီးသည် မင်းရွာ ပိဋကတ်တိုက်တော်ကြီးအတွင်း၌ ယနေ့တိုင် တည်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။

ရှေးဟောင်း ပိဋကတ်တိုက်တော်ကြီး

၈၂ အင်ကြင်းကုန်းကျေးရွာရှိ လူပျို၊ အပျိုများသည် ရုပ်ရည်လှပသလို စိတ်လည်း လှကြသည်။ အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာဆိုသလို စုပေါင်း၍ လှူဒါန်းမှုများလည်း အကြိမ်ကြိမ်ရှိခဲ့သည်။ စုပေါင်းညီညာ အောင်ကြောင်းဖြာဆိုသည့်အတိုင်း ညီညီညာညာ ကုသိုလ်ပြုကြသည်။

‘လူသားတို့မာန်၊ လုံ့လသန်၍၊ ဉာဏ်ရည်ကိုပြ၊ ဇွဲဖြင့်တုလျှင်၊ လူရပ်ခွင်မှာ၊ မစွမ်းရာ

သည်၊ ဘယ်မှာရှိအံ့ပါမည်နည်း’ ဟူသော လူသားတို့ဇွဲကို အနွဲ့(ရွှေဘို)က စပ်ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ ထိုကဗျာလေးအတိုင်းပင် အင်ကြင်းကုန်းကျေးရွာမှ အပျို၊ လူပျိုတစ်စုတို့သည် ဇွဲ၊ လုံ့လကို အရင်းတည်၍ ကြိုးစားခဲ့မှုကြောင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွက် လိုအပ်သည့် မုခ်ဦးနှင့် အုတ်တံတိုင်းကြီး ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပေသည်။

စွဲကြူကြူအေး (လန်းခွင်)

ယောနယ်၌ ပိဋကတ်တိုက်ကြီးနှစ်ခုရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ အင်းတင်ရွာပိဋကတ်တိုက်နှင့် မင်းရွာပိဋကတ်တိုက်တို့ဖြစ်သည်။ ကလေးမြို့နယ်၊ အင်းတင်ရွာကြီးရှိ ပိဋကတ်တိုက်တွင် ပိဋကတ်စာပေနှင့် ပုရပိုဒ်စာပေများကို စာတိုက်ခေါ် ဗီရိကြီးတစ်ခုထဲတွင် သိမ်းဆည်းထားသည်။

မင်းရွာရှိ ပိဋကတ်စာပေနှင့် ပေပုရပိုဒ်များကိုလည်း မပျောက်ဆုံး၊ မပျက်စီးရလေအောင် မင်္ဂလာပိဋကတ်တိုက်ထဲတွင် ထိန်းသိမ်းထားရှိပါသည်။ ထိုပိဋကတ်တိုက်ကြီးကို မင်းရွာနေ ဦးဘိုးမြင့်၊ ဇနီး မမှောင်တို့က ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

ထိုပိဋကတ်တိုက်တော်ကြီးမှာ နှစ်ထပ်အမြင့်ရှိပြီး ရှေးဟောင်းကနုတ်ပန်းများဖြင့် လှလှပပ တည်ဆောက်ထားပါသည်။ အပေါ်ထပ်တွင် သံဆန်ကာပေါက်ပါသော လူတစ်ရပ်ခန့်အမြင့်ရှိသည့် စင်ကလေးများပေါ်တွင် ပိဋကတ်စာပေ၊ ပေပုရပိုဒ်များနှင့် ရှေးခေတ်ဘုန်းတော်ကြီးသုံး အသုံးအဆောင်များကို စနစ်တကျ သိမ်းဆည်းထားသည်။ အပေါ်ဆင့်တွင် ပိဋကတ်စာပေ၊ ပုရပိုဒ်များထားရှိပြီး အောက်ထပ်စင်ကလေးများတွင် ဘုန်းတော်ကြီးသုံး ရှေးဟောင်းကြွေပန်းကန်၊ ကြွေလှံ၊ ရေတကောင်းကြီးများကို သိမ်းဆည်းထားပါသည်။ ၆-ပေ၊ ၄-ပေအကျယ် စင် ၂-စင်ရှိပါသည်။

တိုက်ထဲရှိ စင်တစ်ခုပေါ်မှ ပေစာတစ်ထုပ်နှင့် ကြေးကမ္ဘဝါစာထုပ်တို့ကို ဖြေ၍ကြည့်ကြရာ ကြေးကမ္ဘဝါစာထုပ်တွင် “ယောမြို့ မင်းရွာ

နေ ဒကာဦးရွှေအပ် ကောင်းမှု၊ ၁၂၇၅၊ ပြာသိုလဆန်း ၁” ဟု ရေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုကြေးကမ္ဘဝါစာကို ရွှေအစစ်များဖြင့် ရွှေချထားပါသည်။ ထိုကမ္ဘဝါစာပါ သက္ကရာဇ်အရ သက်တမ်း ၁၀၂-နှစ်ရှိနေပြီဟု သိရပါသည်။ မင်းတုန်းမင်းကြီးလက်ထက်ကဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ကလေးနယ်တွင် ၁၂၄၀-ပြည့်နှစ်၌ ကလေးသုံးမြို့ သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဂန္ဓမာ သီတင်းသုံးခဲ့ပါသည်။ ကလေးမြို့နယ်၊ အင်းတင်ရွာတွင် နေထိုင်သီတင်းသုံးခဲ့သည်။ အင်းတင်ရွာတွင် ပေစာတိုက်ရှိသည်။ ယခု မင်းရွာတွင်လည်း ပေစာတိုက်ရှိသည်။ ပေစာတိုက်များရှိသဖြင့် ‘အထက်မှာ မင်း(မင်းရွာ)၊ အောက်မှာ အင်း(အင်းတင်ရွာ)’ ဟု ထင်ရှားခဲ့ကြောင်း မင်းရွာသား ဘရသေ့ဦးဇောတိကက ပြောပြပါသည်။

မင်းရွာပိဋကတ်တိုက်ကြီးတွင် အလင်းရောင်နှင့်နေရောင် မထိုးရန် ပန်းဖောက်ထားသော ကျွန်းသားပြားများကို မျက်နှာကြက်ပြုလုပ်၍ အမိုးမိုးထားပါသည်။ ပိဋကတ်တိုက်ကြီးကို လုံလုံခြုံခြုံနှင့် ကြာရှည်ခံအောင် ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နှစ်ပေါင်း ၁၀၀-ကျော်တိုင် ဆွေးမြေ့ခြင်းမရှိသည်ကို ကျွန်တော် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုပိဋကတ်တိုက်ကြီးသည် ယောနယ်၊ ဂန့်ဂေါမြို့၏တောင်ဘက် ၁၅-မိုင်အကွာ မင်းရွာ၊ မင်္ဂလာရာမကျောင်းတိုက်ကြီးအတွင်း၌ တည်ရှိပါသည်။

ကလေးဝင်းသူ

စာရေးသူသည် ပေါက်မြို့နယ်၊ ရွှေလှုံရွာတွင် ဘိုးသက်ရှည်တစ်ဦးရှိကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် ထိုရွာသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။

အဘိုး၏အမည်မှာ ဦးထွေး ဖြစ်သည်။ အဘိုးသည် ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ထန်းတပင်ရွာဇာတိ ဖြစ်သည်။ အဖ ဦးထွန်းခံ၊ အမိ ဒေါ်ဆင့်တို့က ၁၂၇၄-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလတွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မွေးချင်း သုံးယောက်တွင် အငယ်ဆုံးသားဖြစ်သည်။ ယခုအခါ အဘိုးတစ်ယောက်သာ အသက်ထင်ရှား ရှိတော့သည်။

အဘိုးသည် လက်သမားမျိုးရိုး ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်က မိဘများနှင့် နေထိုင်ရင်း လက်သမား အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ အဘိုးသည် အရွယ် ရောက်သောအခါ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ အညာတော

အဘိုး ဦးထွေး (၁၀၄-နှစ်)

ရွာမှ ဒေါ်ဖွားထွန်းနှင့် အကြောင်းပါပြီး သားသမီး သုံးယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။

ထို့နောက် အဘိုးသည် ပေါက်မြို့နယ်၊ ရွှေလှုံရွာသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ထိုရွာသူ ဒေါ်ဖွားခင်နှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင်ပြုရာ သားသမီး ၉-ယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ အဘိုးတွင် မြေး ၄၀၊ မြစ် ၂-ယောက်ရှိကြောင်း သိရသည်။

အဘိုး၏ သားသမီးအချို့မှာ ရန်ကုန်မြို့သို့ သွားရောက်အလုပ်လုပ်နေကြသည်။ သားသမီး များမှာ လိမ္မာရေးခြားရှိ၍ မိဘကျေးဇူးသိကြသည်။ ဝါဝင်ဝါကျွတ်ကာလများတွင် ရန်ကုန်မြို့မှ သားသမီးများနှင့် ကျေးရွာရှိ သားသမီးမြေးများက လှူဖွယ်ပစ္စည်းမျိုးစုံဖြင့် လာရောက်တန်တော့ကြသည်။ ပထမအိမ်ထောင်နှင့်ရသော သားသမီး မြေးများကလည်း ဝါကျွတ်လျှင် နှစ်စဉ် လာရောက် တန်တော့ကြသည်။

အဘိုးသည် ဝါတွင်းကာလတွင် ဥပုသ်အမြဲ စောင့်လေ့ရှိသည်။ ဘုရားဖူးခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တတ်နိုင်သမျှ ပေးကမ်းလှူဒါန်းခြင်းတို့ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ လွန်ခဲ့သည့် ၅-နှစ်ခန့်မှစ၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ မသွားနိုင်သဖြင့် အိမ်မှာပင် ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်၍ ဘာဝနာတရားပွားများနေပါသည်။

အဘိုးသည် ယခု အသက် ၁၀၄-နှစ်ရှိပါပြီ။ နိုင်ငံတော်၏ ဂုဏ်ပြုခံ သက်ကြီးဝါကြီးပုဂ္ဂိုလ်လည်း ဖြစ်သည်။

အဘိုးသည် ယခုအခါ ပေါက်မြို့နယ်၊ ရွှေလှုံရွာတွင် ဇနီး ဒေါ်ဖွားခင်၊ သား ကိုတင်ခိုင်တို့နှင့် အတူ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

ရာဇာဝင်း (ယင်းမာ)

မြန်မာပြည်ပြောက်ဖျားက

တန်ခိုးကြီးဘုရားများ(၂)

အောင်ဇင်

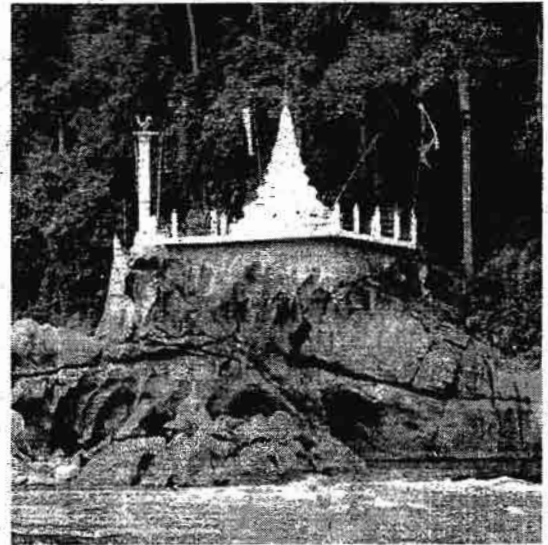
(ယခင်လမှအဆက်)

ကျောက်နဂါးဘုရား

ကျောက်နဂါးဘုရားသည် မချမ်းဘောမြို့အနီး၌ တည်ရှိကြောင်း ရဝမ်လူမျိုးယာဉ်မောင်း နမ်ဟီး ဖေရမ်၏ ပြောပြချက်အရ သိရှိရသည်။ ကောင်းမှု လုပ်ဘုရားမှ မချမ်းဘောသို့ ၁၂-မိုင်ခန့် ဝေးကွာသည်။ ၃-မိုင်ခန့် မောင်းနှင်ပြီးနောက် နမ့်ခမ်ရွာလေးသို့ ရောက်သည်။ ရွာအဝင် ကြီးတံတားများ ကြုံ့ခိုင်ရေးမကောင်းသဖြင့် မော်တော်ကားကို တံတားအောက်ရှိ ချောင်းငယ်ကို ဖြတ်ကျော် မောင်းနှင်ခဲ့ရသည်။ မိုးရာသီ ရေစီးသန်ချိန်ဆိုပါက မော်တော်ကားသွား၍ ရနိုင်မည်မထင်ပေ။ နမ့်ခမ်ရွာလေးအား ဖြတ်သန်းမောင်းနှင်စဉ် ခြံစည်း ဇိုဝင်းတစ်ခုအတွင်း၌ စိုက်ထူထားသော ကျောက် တိုင်တစ်တိုင်အား တွေ့ရှိသဖြင့် ကားကို ခေတ္တ ရပ်တန့်စေပြီး ဆင်း၍ လေ့လာရာ ထိုကျောက် တိုင်၌ -

ရဝမ်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး
ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒုဝါဖုန်စီးဖုန်း
(၁၉၀၁-၁၉၇၅)

- ထောင်လူ၊ ထောင်အုပ်၊ နမ့်ခမ်ရွာတည်ထောင်သူ သူကြီး
- နိုင်ငံတော်အစိုးရမှ ဝဏ္ဏကျော်ထင်ဘွဲ့နှင့် ရွှေတံဆိပ်၊ ငွေခါးဆုနှင့် နာမည်ကောင်းလက်မှတ်များ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသူ ဖြစ်သည်။

နတ်ကျွန်းဘုရား

- နိုင်ငံရေးလောကတွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား ဩစာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။
- ဟု ရေးသားထားသည်ကို မတ်ရှုရသည်။
- မိမိတို့ မသိ၊ မကြားဘူးလိုက်သော ရဝမ်အမျိုး သားခေါင်းဆောင်ကြီးတစ်ဦးပင်တည်း။

နမ့်ခမ်ရွာမှ မိနစ် ၂၀-ခန့် မောင်းနှင်ပြီးသော် မချမ်းဘောမြို့လေးသို့ ရောက်ရှိပါတော့သည်။ နေ့လယ်နေ့ခင်းအချိန်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား မချမ်းဘောမြို့လေးသည် လူ၊ ယာဉ်သွားလာမှု မတွေ့ရဘဲ ရှင်းလင်းငြိမ်သက်နေပြီး စည်ပင်သာယာ ဈေးမှာလည်း လူမနေသော အိမ်တစ်ဆောင်ကဲ့

ကျောက်နဂါးဘုရား

သို့ တိတ်ဆိတ်နေသည်။ မြို့တွင်းလမ်းအတိုင်း
မောင်းနှင်လာပြီးနောက် နောင်မွန်၊ ပန်းနန်းဒင်၊
ခေါင်လန်ဖူးဒေသများသို့ လမ်းညွှန်ထားသော
သစ်သားဆိုင်းဘုတ်လေးအတိုင်း လက်ဝဲဘက်
သို့ ချိုးကွေ့ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ တောင်ကုန်းလေး
တစ်ခုပေါ်သို့ မော့တက်မောင်းနှင်သောအခါ
မြန်မာ့တပ်မတော်မှ ခြေလျင်တပ်ရင်းတစ်ရင်း၏
ဂိတ်အဝင်ပေါက်အနီးသို့ ရောက်ရှိသည်။ ထို
နေရာမှ လက်ဝဲဘက်သို့ ကိုက် ၁၀၀-ခန့် ဆင်ခြေ
လျှော့ကုန်းဆင်းပြေပြေအတိုင်း ဆက်သွားရာ
ကျောက်နဂါးဘုရားရှိရာသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်
ရောက်ရှိပါတော့သည်။

ယာဉ်မောင်းရပ်ခံအမျိုးသားလေးက “နဂိုက
နဂါးအရှင်တဲ့၊ မိုးကြိုးပစ်လို့ ကျောက်ဖြစ်သွားတာ
လို့ ကြားဖူးတယ်” ဟု သူသိသမျှ ပါးစပ်ရာဝင်

ဘုရားသမိုင်းကို ရှင်းပြနေသည်။ ကျွန်တော်တို့
စီးလာသောကားကို ဘုရားတောင်ကုန်းအခြေရှိ
ဇရပ်လေးအနီး၌ ရပ်ထားစေပြီး ဘုရားကို လှမ်း
မျှော်ကြည့်မိသည်။ တောင်ကုန်းငယ်မှာ ပေ ၅၀-
ခန့်မြင့်ပြီး ကုန်းထိပ်တွင် ရွှေဆေးသင်္ကန်း ကပ်လှူ
ပူဇော်ထားသော ထီးတော်အပါအဝင် ဉာဏ်တော်
အမြင့် ၁၈-ပေခန့်ရှိမည့် စေတီငယ်တစ်ဆူကို ဖူး
တွေ့ရသည်။

ထိုစေတီငယ်သို့ ဦးတိုက်နေသော မြွေနဂါး
ပုံရှည်မျောမျောသဏ္ဌာန်ရှိသည့် ကျောက်တုံးကြီး
ကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။ ကျောက်တုံးကြီးမှာ
မြင်တွေ့နေကြပုံသဏ္ဌာန် အလုံးအခဲမဟုတ်ဘဲ
အလျားပေ ၆၀၊ ၇၀-ခန့်ရှည်လျားပြီး လူကြီး
နှစ်ဖက်စာမက ကြီးမားသောလုံးပတ်ရှိသည်။
ဧရာမမြွေကြီးတစ်ကောင်က ခန္ဓာကိုယ်အား

အလျားလိုက်ဆန်တန်း၍ စေတီငယ်အား ဦးတိုက် သည့်အနေအထားမျိုးဖြင့် အံ့ဩဖွယ် တွေ့မြင်ရ သည်။

နှောင်းလူတို့က စေတီငယ်အားတည်ခြင်း၊ ကျောက်တုံးကြီး၏ ခေါင်းပိုင်းနေရာတွင် နဂါး ဦးခေါင်းပုံပြုလုပ်ခြင်း၊ ကျောက်တုံးကြီး၏ ကျောက် ကုန်းအား မြွေတို့ကျောက်ကုန်းသဖွယ် ပြုပြင်ခြင်း စသည့် မဆိုစလောက် ပြုပြင်ဖြည့်စွက်မွမ်းမံမှုမျှ ဖြင့် တောင်ကုန်းပေါ်၌ တည်ရှိသော စေတီငယ် အား ဧရာမမြွေကုန်းကြီးတစ်ကောင်က ဝပ်စင်းခယ ကြည်ညိုနေသည့်အသွင်သဏ္ဌာန် ရုပ်လုံးပေါ် ဝိပြင်လာခြင်းဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစကာမူ ဧရာမမြွေကြီးတစ်ကောင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်ရှည်မျော မျောကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးသည် သူ့အလို အလျောက် သဘာဝကျကျ တည်ရှိနေခြင်းကပင် လျှင် အံ့ဖွယ်တစ်ပါး ဖြစ်ပေသည်။

ကျောက်နဂါးဘုရားအား ဖူးမြော်ကြည်ညိုပြီး သော် နောက်ဆုံးဖူးမြော်ရန် ကျန်ရှိနေသော နတ် ကျွန်းဘုရားသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာခဲ့သည်။ လာ လမ်းအတိုင်း ပြန်လည်မောင်းနှင့်ခဲ့ပြီး မချမ်းဘော မြို့မှတစ်ဆင့် မလိခမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ နောင်ခိုင်ရွာသို့ မွန်းတည့် ၁၂-နာရီအချိန်တွင် ရောက်ရှိသည်။ နောင်ခိုင်ရွာတွင် နေ့လယ်စာစား ပြီးလျှင် ၎င်းမှ စက်လှေဖြင့် နတ်ကျွန်းသို့ မလိခ မြစ်အတိုင်း စုန်ဆင်းရမည်ဖြစ်သည်။

နတ်ကျွန်းဘုရား

နောင်ခိုင်ရွာရှိ မလိခမြစ်၏အနောက်ဘက် ကမ်းနဖူး၌တည်ရှိသော ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ နေ့လယ်စာစားပြီးနောက် စက်လှေစီးရန် မလိခ မြစ်အတွင်းသို့ ဆင်းခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီလဝက်

သာ ရှိသေးသော်လည်း မလိခမြစ်ရေမှာ အတော် ခန်းနေပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ စက်လှေစီးရန် ကျယ်ပြန့်သော သောင်ခုံကြီးအား ဖြတ်လျှောက် ကြရသည်။ စက်လှေမှာ သီးသန့်ငှားရမ်းထား ဆဖြင့် စက်လှေသမား ၃-ဦးနှင့် မိမိတို့ဇနီးမောင်နှံ ၂-ဦးသာ ပါဝင်သည်။ စက်မောင်းရန်တစ်ဦး၊ လှေဦးမှ ရေကြောင်းကြည့်ရန်တစ်ဦးနှင့် စက်လှေ အတွင်း စိမ့်ဝင်လာသောရေများကို ခပ်ထုတ်ရန် တစ်ဦးတို့ အသီးသီး တာဝန်ယူကြရသည်။ မလိခ မြစ်မှာ မကျယ်လှသော်လည်း အချို့နေရာတွင် ရေစီးသန်ပြီး ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များ ပေါများသဖြင့် ကျွမ်းကျင်မှုရှိသော ပဲ့ကိုင်၊ ရေ ကြောင်းလမ်းပြတို့ လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။

မလိခမြစ်အတွင်း စက်လှေစီးရသည်မှာ ဖျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ကြည်စိမ်း သောမြစ်ရေ ဖြူဖွေသောသောင်ခုံ အရွယ်အစား မျိုးစုံရှိသော ကျောက်လုံးလေးများ၊ ရေတံခွန်ကဲ့ သို့ အမြင့်မှ တစ်ရှိန်ထိုးစီးဆင်းနေသော ရေစီး ကြောင်းများ၊ မြစ်ကမ်း၏ ဝဲ၊ ယာရှိ ကျောက်တုံး ကျောက်ဆောင်များ၊ စိမ်းစိုနေသော သစ်တော အုပ်များ စသည်တို့မှာ တူနှိုင်းမမီသည့် သွေးချင်း တို့ကချင်ပြည်နယ်၏ သဘာဝအလှအပများပင် တည်း။ ထို့အပြင် အရှိန်ဖြင့်မောင်းနှင်နေသော စက်လှေကြောင့် တိုက်ခတ်နေသော လေနုအေး တို့ကလည်း စိတ်အစဉ်ကို ကြည်လင်အေးမြလန်း ဆန်းစေသည်။

ရေစုန်အတိုင်း မိနစ် ၂၀-ခန့် မောင်းနှင်ပြီး သော် မလိခမြစ်၏အလယ်၌ ကျွန်းသဖွယ်ဖြစ်နေ သော ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ဆောင်ပေါ်၌ တည် ထားသည့် ဉာဏ်တော် ၁၈-ပေခန့်ရှိမည့် ထုံး

သက်န်းဖွေဖွေနှင့် စေတီငယ်တစ်ဆူကို သပ္ပာယ်စွာ ဖူးမြော်ကြည်ညိုရသည်။ ကျွန်တော်တို့စက်လှေသည် ရေလယ်ကျွန်း၌ ဆိုက်ကပ်ရပ်နားပြီး စေတီငယ်အား ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြသည်။ ကျွန်တော်တို့ရှေ့က ခရီးသွားတစ်ဖွဲ့ ရောက်နှင့်နေပြီး ရေလယ်ကျွန်း၏သောင်ခံ၌ အေးချမ်းစွာ အနားယူနေကြသည်။ စက်လှေသမားများနှင့် စကားစမြည်ပြောပြီး ဘုရားသမိုင်းအား စုံစမ်းကြည့်ရာ ဂယနကပြောနိုင်သူမရှိဘဲ ထူးကုမ္မဏိဥက္ကဋ္ဌ ဦးတေဇတည်ခဲ့သည်ဟုသာ မရေမရာသိရှိခဲ့ရသည်။ ထိုကျွန်းလေး၌ ခေတ္တနားနေရင်း များစွာ ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်းမရှိသေးသော တောတောင်သဘာဝအလှအပကို ကြည့်ရှုခံစားကြသည်။ မိနစ် ၃၀-ခန့် အနားယူပြီးနောက် စက်လှေဖြင့် နောင်ခိုင်ရွာသို့ ဆန်တက်ခဲ့ကြသည်။ အပြန်ခရီးမှာ ရေဆန်ဖြစ်၍ မိနစ် ၃၀-ခန့် မောင်းနှင်ရသည်။

နောင်ခိုင်မှ မူလာရှီးဒီးကြိုးတံတားသို့

နောင်ခိုင်ရွာသို့ရောက်သော် စက်လှေမှ ကားသို့ ပြောင်းစီး၍ မချမ်းဘောနယ်တွင် နာမည်ကျော်ကြားသော မူလာရှီးဒီးကြိုးတံတားသို့ ဒေသန္တရဗဟုသုတအဖြစ် သွားရောက်လေ့လာခဲ့သည်။ မူလာရှီးဒီးကြိုးတံတားမှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်ပြီဖြစ်၍ မော်တော်ယာဉ်များ ဖြတ်သန်းခွင့်မပြုတော့ပေ။ ကြိုးတံတားနှင့်ယှဉ်လျက် ပေ ၂၀၀-ခန့်အကွာ၌ ကွန်ကရစ်တံတားအသစ်တစ်ခု တည်ဆောက်ပြီးစီးပြီဖြစ်၍ ၂၀၁၅-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃-ရက်နေ့မှ စတင်အသုံးပြုလျက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ မူလာရှီးဒီးကြိုးတံတားအား လေ့လာပြီးနောက် ဟိုတယ်သို့ပြန်လည်ဝင်ရောက် အနားယူခဲ့ကြသည်။

ပူတာအိုမှ ရန်ကုန်သို့

မိမိရောက်ရှိလိုလှသော ပူတာအိုဒေသသို့ ရောက်ရှိပြီး ဖူးမြော်ခွင့်ရရန်မလွယ်ကူသော ကောင်းမှုလုံစေတီတော်ကို ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့ပြီဖြစ်၍ ဆန္ဒပြည့်ဝပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက်နေ့၊ မွန်းလွဲ ၃-နာရီခွဲတွင် ပူတာအိုမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ရာ ရန်ကုန်သို့ ညနေ ၆-နာရီခန့်တွင် ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ပါတော့သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထက်၊ လယ်၊ အောက်-တန်ခိုးကြီးဘုရားသုံးဆူကို ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ စာချိုးတွင်ပါသည့်အတိုင်းဆိုလျှင် ကျွန်တော်သည် ကုသိုလ်ထူးသူ၊ ကံကောင်းသူဖြစ်ပေတော့မည်။

စင်စစ်တွင်မူ ကုသိုလ်ထူးသူ၊ ကံကောင်းသူ ဖြစ်ရန်အတွက် အကုသိုလ်မှန်သမျှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုမှန်သမျှ ကြိုးစားတည်ဆောက်ခြင်း၊ ဝိပဿနာတရားဖြင့် အချိန်ပြည့်မွေ့လျော်ခြင်းတို့သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်နေမိပါတော့သတည်း။

အောင်ဇင်
(၁၄-၃-၂၀၁၆)

တရားသုံးသွယ် ပယ်နည်းသုံးမျိုး

- ရာဂတရား၊ ပယ်လိုခြား၊ ရွပွားအသုဘာ။
- ဒေါသတရား၊ ပယ်လိုခြား၊ ရွပွားမေတ္တာသာ။
- မောဟတရား၊ ပယ်လိုခြား၊ ရွပွားပညာသာ။
- တရားသုံးပါး၊ ပယ်နည်းများ၊ မှတ်သားသိလိုက်နာ။
- ရွပွားပါက၊ ကျိုးမလ၊ မုချရမည်သာ။

(အရှင်ကောသလ)

သဒ္ဒမ္မကာရီပါဠိဋီကာဂါထာညွှန်ပေါင်း (၁-ခု)

စစ်ကိုင်းတောင်မှီး သစ္စဝါဒီချောင်
 ပဓာနနာယက
 ဘဒ္ဒန္တသံဝရမဟာထေရ်
 စန်းပဘာ

စစ်ကိုင်းတောင်မှီး သစ္စဝါဒီချောင်၏ ပဓာန
 နာယကဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရမဟာထေရ်
 မြတ်သည် ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော်
 ၂-ရက်၊ နံနက် ၆-နာရီ ၂၀-မိနစ်တွင် ဘဝ
 နတ်ထံ ယုံလွန်တော်မူသည်။ ယုံလွန်ချိန်၌
 သက်တော် ၉၇-နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၇၇-ဝါရှိပြီ။
 ဆရာတော်ကြီးသည် ရွှေကျင်ဂိုဏ်း၏ ရတ္တည၊
 မဟာနာယကတစ်ပါးလည်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်ကို အဂ္ဂိ
 ဈာပနပွဲ မကျင်းပမီ ညစဉ် တရားပွဲများဖြင့်
 ပူဇော်သည်။ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၆-ရက်နေ့
 ညနေ ၃-နာရီတွင် စစ်ကိုင်းမြို့၏အနောက်
 ဘက် ရောဝတီမြစ်အတွင်း ဧပြီဝတီသဲသောင်
 ပြင်တွင် အဂ္ဂိဈာပန ပူဇော်ကြသည်။

အခြား ယုံလွန်တော်မူကြသော ဆရာတော်
 ကြီးများ၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ဂက်(စ်)မီးဖြင့် အဂ္ဂိ
 ဈာပန ပူဇော်ကြရာတွင် အချိန်အားဖြင့် ၁-
 နာရီကြာလျှင် အရိုးတော်များ ပြာကျ၍
 ပြီးမြောက်ခဲ့သည်။ သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီး၏
 ရုပ်ကလာပ်ကို အဂ္ဂိဈာပနပူဇော်ရာတွင် ညနေ
 ၃-နာရီမှစတင်ခဲ့ရာ ညနေ ၆-နာရီ နေဝင်ခါနီး
 တိုင်အောင် မပြီးမြောက်ခဲ့ပေ။

သစ္စဝါဒီချောင်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရမဟာ
 ကြွင်းကျန်ရစ်သော အရိုးဓာတ်လက်

ဦးခေါင်းတော်ပွင့်ပြီး အတွင်းဘက်မှ မီး
 လောင်သော အချပ်အလွှာများ ရှိနေပါသည်။
 မီးပူဇော်သူတို့က နေဝင်တော့မည်ဖြစ်၍ သစ္စ
 ဝါဒီဆရာတော်ကြီးကို ရည်မှန်းပြီး မီးငြိမ်းခွင့်
 တောင်းခံကြပါသည်။ ထို့နောက် ဂက်(စ်)မီးဖြင့်
 လေးဆယ့်ငါးမိနစ်ကြာအောင် ထပ်မံ၍ မီးပြင်း
 တိုက်ကြပါသည်။ မီးမလောင်ဘဲ ကျန်ရှိနေ
 သော အရာတို့အား အုန်းရည်ဖြင့် ဆေးကြော
 ကြသည်။ ထိုအခါ ဖြူဖွေးတောက်ပြောင်သော
 အရိုးဓာတ်တော်တစ်ဆူကို ရရှိပါသည်။ ကျော
 ရိုးကလည်း အရိုးဓာတ်တော်တစ်ဆူ ရရှိပါ
 သည်။ ထိုအရိုးဓာတ်တော်နှစ်ဆူကို ဆရာတော်
 ကြီး၏ ဇာတိရွာသို့ ဆွေမျိုးများက ပင့်ဆောင်
 ကြသည်။ စေတီတည်သောအခါ ဌာပနာရန်
 ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဤထူးခြားမှုဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော သစ္စဝါဒီ
 ဆရာတော်ကြီးကို ခမည်းတော် ဦးအောင်ဘ၊
 မယ်တော် ဒေါ်မေပုတို့က ၁၂၈၁-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်
 လဆန်း ၂-ရက်၊ သောကြာနေ့တွင် ဖွားမြင်
 တော်မူခဲ့သည်။ မွေးချင်း ၇-ယောက်အနက်
 တတိယမြောက်ဖြစ်သည်။ ဇာတိမှာ ပဲခူးတိုင်း
 ဒေသကြီး၊ သာရဝေါမြို့နယ်၊ အင်းသာယာရွာ
 ဖြစ်သည်။

မိဘများသည် သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီးကို
 ၁၃-နှစ်သားအရွယ်တွင် အင်းသာယာကျောင်း
 ဆရာတော်ထံ၌ ရှင်သာမဏေပြုပေးသည်။
 အင်းသာယာကျောင်းဆရာတော်ကြီးသည်
 အခြေခံစာပေများ သင်ကြားပေးပြီး ရောဂတီ
 တိုင်းဒေသကြီး၊ ဟင်္သာတမြို့၊ တာင်းဆယ်

သစ္စဝါဒီချောင်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရ

ရပ်ကွက်၊ ကျေးကန်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်
 ဘဒ္ဒန္တအာစာရထံ အပ်နှံသည်။ အသက် ၂၀-
 အရွယ်တွင် ကျေးကန်ကျောင်းတိုက် ခဏ္ဍာသိမ်
 တော်တွင် ကျေးကန်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်
 ကြီးကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်
 ရှိခဲ့သည်။

သစ္စဝါဒီဆရာတော် ရဟန်းဖြစ်စအချိန်
 သည် ဂျပန်ခေတ်ဖြစ်၍ မိဘများက အဝေးသို့
 မသွားစေလိုသဖြင့် ဆရာတော်သည် ရဟန်း
 ၁-ဝါမှ ၁၀-ဝါအထိ ဟင်္သာတမြို့၊ ဓာတ်တော်
 မြောင်ကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင်ခဲ့သည်။

ရဟန်း ၁၁-ဝါတွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ခြောက်လှော်
 ကြီးကျောင်းတိုက်၌ ပရိယတ်စာပေတော်

ဆက်လက်သင်ယူသည်။ ထို့နောက် မန္တလေး မြို့အနောက် ခင်မကန်ကျောင်းတိုက်၊ ရွှေဒါး ကျောင်းတိုက်တို့တွင် အထက်တန်း ပရိယတ္တိ စာပေများကို သင်ယူခဲ့သည်။

သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီးသည် ပရိယတ္တိစာ ပေများ သင်ယူပြီးနောက် ပုပ္ပါးတောင်တွင် ၂-နှစ်ခန့် တောရဆောက်တည်သည်။ ထို့နောက် ရှမ်းပြည်နယ်၊ သီပေါမြို့၊ ရေပေါ်ကျောင်းတိုက် တွင် စာသင်သားများကို ပရိယတ္တိစာပေများ ပို့ချသည်။

သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီး ဝါ ၂၀-အရတွင် ဟင်္သာတမြို့၊ ဓမ္မာရာမညောင်ကုန်းကျောင်း တိုက်ဆရာတော်ကြီး ဦးအာဒိစ္စဝံသက ပင့် လျှောက်ပြီး မိမိကျောင်းတိုက်ကို အပ်နှံတော် မူသည်။ ဓမ္မာရာမညောင်ကုန်းကျောင်းတိုက် တွင် ၁၀-နှစ် သာသနာပြုခဲ့သည်။ ဝါ ၃၀-အရတွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ ဦးကြီးတော် သစ္စဝါဒီချောင်ဆရာတော်ကြီး ဦးပညိန္ဒက ဆရာတော်အား စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ သစ္စဝါဒီ ချောင်နှင့် ကြည့်မြင်နိုင်ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဘုရားတို့ကို လွှဲအပ်တော်မူသည်။ သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရသည် သက်တော် ၅၀-အရွယ်မှ သဏ္ဍိ တော် ၉၇-နှစ်အထိ သစ္စဝါဒီချောင်တွင် သီတင်း သုံးတော်မူခဲ့သည်။

သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရ သက် တော် ၅၈-နှစ်အရွယ် (၁၃၃၉-ခုနှစ်)တွင် အိပ် မက်တစ်ခု မြင်မက်သည်။ ထိုအိပ်မက်ထဲတွင် ရခိုင်ပြည်နယ် မြောက်ဦးမြို့၌ ဘုရားဆင်းတု တော်တစ်ဆူ တူးဖော်ရန်ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်

သည် ထိုစဉ်က မြောက်ဦးမြို့ရှိ ပါတိကောင်စီ ယဉ်ကျေးမှုဌာနတို့နှင့် ပူးပေါင်း၍ ဘုရားဆင်း တုတော်ကို အခမ်းအနားနှင့် တူးဖော်ခဲ့သည်။ တူးဖော်ရရှိသော ဘုရားဆင်းတုတော်မှာ ရွှေ၊ ငွေ၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါးတို့ဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသော 'ပဉ္စလောဟ' ဆင်းတုတော်ဖြစ်သည်။ ဉာဏ် တော်မှာ ၉-လက်မရှိသည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သစ္စဝါဒီချောင်တွင် အမြဲပူဇော်ထားရှိသည်။

သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီးသည် ဇာတိ အင်း သာယာရွာတွင် နန်းမတော်မမြလေး တည်ထား ခဲ့ပြီး ပြုကျပျက်စီးနေသော စေတီတော်သုံးဆူ ကို တစ်ဆူတည်း ပြန်လည်တည်ထားပူဇော်ခဲ့ သည်။ ထိုစေတီတော်ကို 'အနန္တဇိန ဓာတ်ပေါင်းစု စေတီတော်' ဟု ဘွဲ့အမည်တွင်စေသည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးမှ ကြည့်မြင်နိုင်ဝိဇ္ဇာခိုရ်ဘုရား ကိုလည်း ဒကာ၊ ဒကာမကုသိုလ်ရှင်များဖြင့် ပြန်လည်မွမ်းမံတည်ထားခဲ့သည်။ ထိုဘုရား တွင် ခမ်းနားတင့်တယ်သော မှန်စီရွှေချ ဂန္ဓ ကုမ္ဘီတိုက်နှင့် သံဃာတော်များ သီတင်းသုံးရန် ကျောင်းအဆောက်အဦများဖြင့်လည်း ပြည့်စုံ စေခဲ့သည်။

သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီးသည် စစ်ကိုင်း တောင်ရိုး ကြမ်းချောင်ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည က သစ္စဝါဒီဆရာတော်အား လှူဒါန်းထား သော ၄-ဧကအကျယ်အဝန်းရှိ ကြမ်းချောင် ကို ၁၃၅၅-ခုနှစ်တွင် မုံရွာမြို့၊ ပဇ္ဇေတာရုံဆရာ တော်အား စာသင်တိုက်တည်ထောင်ရန် ပထမ ရွှေဟင်္သာဆရာတော်ဘုရားကြီး အမှုရှိသော

စူဠာဘိဓမ္မိကာ
ကလျာဏဉာဏဘွဲ့တံဆိပ်ရ
ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းဩဇာရာဇာ
မင်းဉာဏ်ဝေ

သံဃာတော်များ ဦးဆောင်သော လယ်တီ
မူ အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်
(သန်လျင်) တွင် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ရဟန်း
တော် ၆၀-ကျော်၊ သီလရှင်နှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်
အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြ
ဆရာ၊ ဆရာမ ၄၀-ကျော်ရှိပါသည်။ ထိုရဟန်း
ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များသည် မြန်မာနိုင်ငံ မြို့နယ်
အများတွင် ဖွင့်လှစ်သော တရားစခန်းများ၌
အောင်မြင်စွာ တရားပြသလျက်ရှိပါသည်။

လူပုဂ္ဂိုလ်များတွင် ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြ
ဆရာမ ဒေါ်စောမာလာသည် ထူးခြားသော
ဆရာမတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ဆရာမသည်

မြန်မာ့သမိုင်း၌ ထင်ရှားသော ကနောင်
မင်းသားကြီး၏ အနွယ်တော်တစ်ဦးဖြစ်သည်။
ထို့ပြင် မြန်မာ့ဇာတ်သဘင်လောက၌ ထင်ရှား
သော ယောကျ်ားမင်းသမီး ဦးအောင်ဗလ၏
မြစ်လည်း ဖြစ်သည်။ ဆရာမသည် ၁၉၆၀-
ပြည့်နှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ဇာတိမွေးရပ်
မြေမှာ ဆင်ဖြူကျွန်းမြို့ဖြစ်သည်။ မိဘနှစ်ပါးမှာ
ဖခင် ဦးသိန်းကြည် (ကနောင်မင်းသားကြီး၏
အနွယ်တော်)နှင့် မိခင် ဒေါ်တင်အေး(ဦးအောင်
ဗလ၏မြေး)တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဆရာမ ဒေါ်စောမာလာသည် ဆင်ဖြူ
ကျွန်းမြို့ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းတွင်

ဆရာတော်၊ သံဃာတော်တို့၏ရှေ့မှောက်တွင်
လျှာဒါန်းမှုပြုခဲ့သည်။

သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီး သက်တော် ၇၇-
နှစ် (၁၃၅၈-ခုနှစ်)တွင် မန္တလေးမြို့၊ ဝါခင်း
ကုန်းဆရာတော် ဦးတိက္ခ(ဗြဟ္မစိုရ်အသင်း၏
ဩဝါဒါစရိယ)အား အမှူးထား၍ မိမိပိုင် ဂရု
ဘဏ်၊ လဟုဘဏ်ပစ္စည်းများနှင့်တကွ စစ်ကိုင်း
တောင်မှူး သစ္စဝါဒီချောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပါရဂူချောင်း၊
ကြည့်မြင်နိုင်ဝိဇ္ဇာစိုရ်ဘုရား၊ ဟင်္သာတမြို့ မဃာ

ရာမညောင်ကုန်းကျောင်းတိုက်တို့ကို တပည့်
ရင်းဖြစ်သူ ဦးပဏ္ဍိတကို လွှဲအပ်ခဲ့ပါသည်။
ဦးပဏ္ဍိတအား ပရိယတ္တိ သာသနာပြုရန်
အတွက် အနီးကပ် ကူညီစောင့်ရှောက်တော်မူ
ခဲ့သည်။

သစ္စဝါဒီဆရာတော်ကြီးသည် ဒါန၊ သီလ၊
ဘာဝနာသုံးတန်နှင့် ပြည့်စုံပြီး အလွန်တည်ငြိမ်
အေးချမ်းသော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်ပါသည်။

ပညာသင်ယူခဲ့ပြီး ၁၉၈၂-ခုနှစ်တွင် ဦးကျော်
အေးလွင် ကပစ (၇) နှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့
သည်။ သမီးသုံးဦး ထွန်းကားသည်။ ခင်ပွန်း
သည်သည် လွန်ခဲ့သော အနှစ် နှစ်ဆယ်
ကျော်က ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

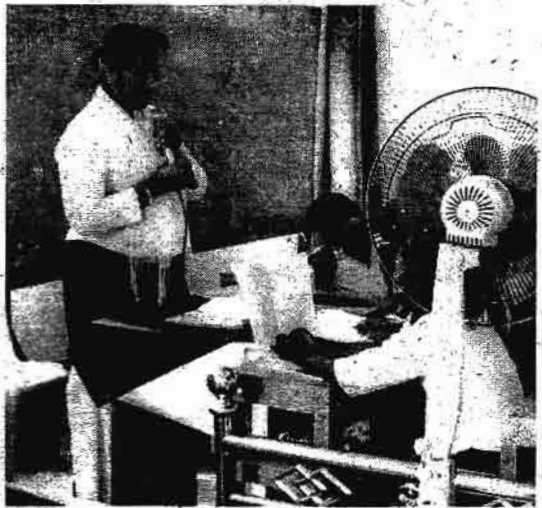
ဒေါ်စောမာလာသည် ဘဝကို အနိုင်မခံ
အနွှံ့မပေးဘဲ သမီးသုံးဦးကို ပြုစုစောင့်ရှောက်
ရင်း ပရိယတ္တိစာပေများကို သဒ္ဒါတရား ထက်
သန်စွာဖြင့် ကြိုးစားသင်ယူခဲ့သည်။ ဆရာမ
သည် သာသနာရေးဦးစီးဌာနက ကျင်းပသော
အဘိဓမ္မာစာမေးပွဲများတွင် ပထမဆင့်၊
ဒုတိယဆင့်၊ တတိယဆင့် ၃-ဆင့်စလုံးကို
ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဋီကာ
ကျော် (ပါ ဒု၊ တ)၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် (ပါ ဒု၊ တ)
တို့ကိုလည်း ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ရှင်သာမဏေဓမ္မဗိမာန်၌ ကျင်းပ
သော ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးပုံ မြန်မာပြန်ကို လေးနှစ်

တက်ရောက်၍ အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်
မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့ချုပ်က
ကြီးမှူးကျင်းပသော သံယုတ်စာမေးပွဲများတွင်
နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်၊ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၊ သဠာယ
တနသံယုတ်၊ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်၊ သဂါထာဝဂ္ဂ
သံယုတ်တို့ကို မလျှော့သော ဇွဲ၊ လုံ့လဖြင့် ၅-
နှစ်တိုင် တက်ရောက်၍ သင်ယူအောင်မြင်ခဲ့
သည်။

ဆရာမ ဒေါ်စောမာလာသည် ထိုမျှဖြင့်
အားရ တင်းတိမ်ခြင်းမရှိ။ အဘိဓမ္မာပြန်ပွား
ရေးအသင်းကြီးက ကြီးမှူးကျင်းပသော အဘိ
ဓမ္မာ ၇-ကျမ်းလာ မာတိကာကျမ်း၊ ဆဝါရဝိ
ဘင်္ဂကျမ်း၊ ဆဝါရသင်္ချာကျမ်း၊ ပဉ္စာဝါရဝိဘင်္ဂ
ကျမ်း၊ မူလ၊ ခန္ဓယမိုက်ကျမ်း၊ ဣန္ဒြိယယမက
ကျမ်း အသီးသီးတို့ကို ရေးဖြေ+အာဂုံနှစ်ရပ်
လုံး အောင်မြင်ခဲ့ပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ၂၀၁၄-
ခုနှစ်တွင် စူဠအဘိဓမ္မိက ကလျာဏဉာဏ
ဘွဲ့တံဆိပ်ကို ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။

ဆရာမသည် ဤသို့ ပရိယတ္တိကို လေ့လာ
သင်ယူရင်း တစ်ဖက်ကလည်း ပဋိပတ်ကို
လေ့လာကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခဲ့သည်။
ဆရာမသည် နာမည်ကျော် ကမ္မဋ္ဌာန်း
ဆရာကြီး ဦးသန်း (ဇလပျော်ကြီး) ထံတွင်
ခုနစ်ရက်တရားစခန်းများကို အကြိမ်များစွာ
ဝင်ရောက် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့သည်။
ထို့နောက် ၂၀၀၉-ခုနှစ်တွင် သံဃာတော်များ
ဦးဆောင်သော လယ်တီမူ အနာဂါမ်ဆရာ
သက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်က ကျင်းပသော

ဓမ္မာရုံတစ်ခုတွင် ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်း ပြသနေသော
ဆရာမ ဒေါ်စောမာလာ

ပျော်ဘွယ်မြို့နယ်၊ ရန်အောင်မြို့၊ မြို့ဦးတိုက်မင်းကျောင်း ဓမ္မရိပ်သာ ၇-ရက်တရားစခန်း အမှတ်တရ

၄၅-ရက် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာဖြစ် သင်တန်းကို တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုသင်တန်းတွင် ပို့ချ သင်ကြားသော ဆရာတော်များမှာ ပုသိမ်မြို့ ဓမ္မရံသီကျောင်းတိုက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကဝိန္ဒ၊ ပုသိမ်မြို့ မင်္ဂလာအောင်မြေဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ နန္ဒိယ၊ ဆရာတော် ဦးကေလာသ၊ ငါးသိုင်း ချောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကေသဝ (ယခု ယုံလွန်)နှင့် ဟိုင်းကြီးကျွန်းဆရာတော်တို့ ဖြစ် ကြသည်။ ထိုသင်တန်းကို ကောင်းစွာ အောင် မြင်သဖြင့် ထိုနှစ် ၂၀၀၉-မှစ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း နည်းပြဆရာမအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

ဆရာမသည် သန်လျင်ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ် တရားစခန်းအပါအဝင် မြန်အောင် သုခိတာ ရာမ တရားစခန်း၊ ပုသိမ် မဟာရံသီကျောင်း တိုက် တရားစခန်း၊ ဘားအံဓမ္မဝိဟာရကျောင်း တိုက် တရားစခန်း၊ မလှိုင်မြို့နယ်၊ မြင်းတွင်း စံပြကျေးရွာ၊ မြသိန်းတန်လယ်တီကျောင်း

တိုက် တရားစခန်း၊ လှိုင်သာယာမြို့နယ်၊ အ. မ. က ၄၂ ကျောင်း တရားစခန်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ခင်တန်းပရိယတ္တိ ကျောင်းတိုက် တရားစခန်း၊ စမ်းရေချောင်း ကျေးရွာ တရားစခန်း၊ သန်လျင် သဘာဝ တရားရိပ်သာ ပင်မတရားစခန်းနှင့် ၄၅-လမ်း သဘာဝတရားရိပ်သာ တရားစခန်း စသည်တို့ တွင် တရားပြသခဲ့ပါသည်။ ယနေ့အထိ တရားစခန်းများ ပြသခဲ့သည်မှာ ခုနစ်ရက် တရားစခန်းပေါင်း ၅၀-ကျော် ရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာမ ဒေါ်စောမာလာသည် လူငယ် များအတွက် ယဉ်ကျေးလိမ္မာသင်တန်းများကို လည်း ၂၀၀၇-ခုနှစ်မှ ယခု ၂၀၁၆-ခုနှစ်အထိ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြသခဲ့ပါသည်။ ကလေး လူငယ်ပေါင်း ၅၈၀၀၀-ကျော်ကို နှလုံးသားမှာ ဘုရားတည်အောင် ကြိုးစားပြသခဲ့ပါသည်။

မင်းညွှတ်ဝေ

မြတ်ဗဟိုလာ စာပတ်ပရိသတ်အမေး
မဟာသိမ်တော်ကြီးစာသင်တိုက်
ပဓာန နာယကဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တကုမာရ(အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
အဖြေ

မြတ်ဗဟိုလာစာပတ်ပရိသတ်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိမိတို့လိုသော အချက်များရှိပါက မြတ်ဗဟိုလာစာတော် အယ်ဒီတာအဖွဲ့မှတစ်ဆင့် လိုရင်းတိုင်း မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။ မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တကုမာရက သိသင့်သိထိုက်၊ ဖြေသင့်ဖြေထိုက်သော အချက်များကို အကျဉ်းချုံး၍ ဤအခန်းမှ လစဉ် ဖြေဆိုသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
အယ်ဒီတာ

အကုသိုလ်အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးသူများ
ကွယ်လွန်လျှင်

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဆိုတာကိုလည်း မခွဲခြား မဆုံးဖြတ်တတ်၊ သိလည်းမသိကြသဖြင့် အကုသိုလ်အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုနေသောသူတို့ ကွယ်လွန်သောအခါ အပါယ်ဒုက္ခတိသျှိသာ ကျရောက်နိုင်ပါသလား၊ ကောင်းသော လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ စသည်တို့ကော ရောက်နိုင်ပါသလားဘုရား။

မောင်အောင်ကိုအေး၊ ပုသိမ်။

ဖြေ။ ။ ကွယ်လွန်ခါနီးအခါ လောဘ ဇောဖြင့်သေလျှင် ပြိတ္တာဘုံသို့ရောက်မည်။ ဒေါသဇောဖြင့်သေလျှင် ငရဲဘုံသို့ရောက်မည်။ မောဟဇောဖြင့်သေလျှင် တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ရောက်မည်ဟု ကျမ်းဂန်များ၌ ရှိပါသည်။

ကွယ်လွန်ခါနီးအခါ မိတ်ဆွေကောင်း

များ၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုဖြင့် ကုသိုလ်ဇောစော၍ သေလျှင် ထိုကုသိုလ် ကံအားလျော်စွာ လူ့ဘဝ (သို့မဟုတ်) နတ်ဘဝသို့ ရောက်နိုင်ပါသည်။

* * *

ဝဋ်ကြွေးနှင့် အမျိုးအနွယ်

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

ဘဝတစ်ခုခုရှိသောအခါ မည်သို့သော ဝဋ်ကြွေးတို့ကြောင့် ယုတ်ညံ့သော အမျိုးအနွယ် အကျင့်စရိုက်တို့၌ ဖြစ်ရပါသလဲဘုရား။

မအေးအေးနိုင်၊ ပုသိမ်မြို့။

ဖြေ။ ။ အားနည်းသည့်ကုသိုလ်ကံ (သို့မဟုတ်) မာနအရှိန်ကြောင့် ရှိသေထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ်မပြု၊ ရိုင်းစိုင်းသောအမှု အကုသိုလ်ကံကြောင့် ယုတ်ညံ့သော အမျိုးအနွယ်၌ ဖြစ်

ရသည်။ ပတ်ဝန်းကျင် အသက်မွေးမှုလုပ်ငန်း
ကြောင့်လည်း အကုသိုလ်လုပ်ငန်းများကို
လုပ်နေရသည်။

ကုသိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အကုသိုလ်ပဲဖြစ်ဖြစ်
ဘာကြောင့်ပဲလုပ်လုပ် အကျိုးပေးချိန်ရောက်
လျှင် ကုသိုလ်ရှင်၊ အကုသိုလ်ရှင်သာ ရရှိ
ခံစားရပါသည်။ သို့သော် မိသားစုပတ်ဝန်း
ကျင် အသိုင်းအဝိုင်းများတို့၌လည်း ကောင်း
ကျိုး၊ ဆိုးပြစ်အချို့ ရိုက်ခတ်ခံစားနိုင်ပါသည်။

* * *

စိန္တာမဏိဂါထာ

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား၊

‘စိန္တာမဏိ ရတနာနိ’ ဝါဠိသုံးဂါထာကို အနက်
အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ပူဇော်လိုပါသဖြင့် ဖြေကြား
ပေးပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက်ထားပါသည်ဘုရား။

ဦးဘဆွေ၊ သံဖြူဇရပ်။

ဖြေ။ ။

၁။ စိန္တာမဏိ ရတနာနိ၊

ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓံ ရတနာနံ။

ကရံ ကရတိ သရဏံ၊

ခိပ္ပ မေဝ သမိဇ္ဈတု။

စိန္တာမဏိရတနာနိ - ကြံဖန်လိုက်တိုင်း
ရပ်ဆိုင်းမရှိ အလိုကိုပြည့်စေနိုင်သော ရတနာ
တို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ - ဘုရားတည်းဟူသော ရတနာ
မြတ်ပေတည်း။ ဗုဒ္ဓရတနာနံ - ဘုရားတည်း
ဟူသော ရတနာမြတ်တို့ကို။ သရဏံ - ကိုး
ကွယ်ဆည်းကပ် လေးမြတ်ခြင်းကို။ ကရံ-
တရောဇ္ဇော - ပြုထိုက်သည်ဖြစ်၍။ ကရတိ-
ပြုသောသျှင်။ ဣစ္ဆာ - ကြံစည်တောင့်တ

လိုအင်ဆန္ဒသည်။ ခိပ္ပမေဝ - မကြာမတင်
ဆောလျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု - ဖြီးပြည့်စုံ
ပါစေသတည်း။

၂။ စိန္တာမဏိရတနာနိ၊

ဓမ္မံ ဓမ္မရတနာနံ။

ကရံ ကရတိ သရဏံ၊

ခိပ္ပ မေဝ သမိဇ္ဈတု။

စိန္တာမဏိရတနာနိ - ကြံဖန်လိုက်တိုင်း
ရပ်ဆိုင်းမရှိ အလိုကိုပြည့်စေနိုင်သော ရတနာ
တို့သည်။ ဓမ္မံ - တရားတည်းဟူသော ရတနာ
မြတ်ပေတည်း။ ဓမ္မရတနာနံ - တရားတည်း
ဟူသော ရတနာမြတ်တို့ကို။ သရဏံ - ကိုး
ကွယ်ဆည်းကပ် လေးမြတ်ခြင်းကို။ ကရံ-
တရောဇ္ဇော - ပြုထိုက်သည်ဖြစ်၍။ ကရတိ-
ပြုသောသျှင်။ ဣစ္ဆာ - ကြံစည်တောင့်တ
လိုအင်ဆန္ဒသည်။ ခိပ္ပမေဝ - မကြာမတင်
ဆောလျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု - ဖြီးပြည့်စုံ
ပါစေသတည်း။

ယခုလ ဤကဏ္ဍတွင်

- ✦ အကုသိုလ်အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးသူများ ကွယ်လွန်လျှင်
- ✦ ဝဋ်ကြေးနှင့် အမျိုးအနွယ်
- ✦ စိန္တာမဏိဂါထာ
- ✦ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းနှင့် သူ၏တပည့်များ
- ✦ ဝိရူပကွနုတ်မင်း
- ✦ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့် စိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအထူး
- ✦ သောတာပန်အရိယာမိန်းမများ တို့ပါဝင်ပါသည်။

၃။ စိန္တာမဏိရတနာနိ။

သံဃံ သံဃာ ရတနာနံ။

ကရံ ကရတိ သရဏံ။

ခိပ္ပ မေဝ သမိဇ္ဈတု။

စိန္တာမဏိရတနာနိ - ကြံဖန်လိုက်တိုင်း ရပ်ဆိုင်းမရှိ အလိုကိုပြည့်စေနိုင်သော ရတနာ တို့သည်။ သံဃံ - သံဃာတည်းဟူသော ရတနာမြတ်ပေတည်း။ သံဃာရတနာနံ - သံဃာတည်းဟူသော ရတနာမြတ်တို့ကို။ သရဏံ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် လေးမြတ်ခြင်း ကို။ ကရံ-ကရောန္တော - ပြုထိုက်သည်ဖြစ်၍။ ကရတိ- ပြုသောသွ၌။ ဣစ္ဆာ - ကြံစည် တောင့်တ လိုအင်ဆန္ဒသည်။ ခိပ္ပမေဝ - မကြာမတင် ဆောလျင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု - ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း။

* * *

ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းနှင့် သူ၏တပည့်များ

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား။

ကုဝေရ-ဟုခေါ်သော ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း ကြီးသည် ၎င်းကိုအလုပ်အကျွေးပြုသော နတ်ဘီလူး တို့အား ဘယ်ဒေသ၊ ဘယ်နေရာ၊ ဘယ်အချိန် တွင် ရှိနေသော သတ္တဝါတို့ကို ဖမ်းယူစား သောက်စေဟု ခွင့်ပြုထားသည့်အကြောင်း မှတ် သားဖူးပါသည်။ လောကကိုစောင့်ရှောက်သော နတ်မင်းကြီးက သူ၏တပည့်များအား ‘ရှင်စေ’ အခြားသူတို့ကိုတော့ ‘သေစေ’ ဆိုသည့်သဘော မျိုး သက်ရောက်နေသည်ဟု ယူဆမိပါသဖြင့် ရှင်းထင်းဖြေကြားပေးပါဘုရား။

ဦးတင်မြင့်၊ ကမာရွတ်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၃၄

ဖြေ ။ ။ ဤမေးခွန်းသည် (ဓမ္မ၊ ၄၊ ၁။ ၄၂၃။) အာယုဝဇ္ဇနကုမာရဝတ္ထု၌ ပါရှိပါ သည်။ အကြီးအကဲများသည် မိမိပေးအပ် လိုက်သောတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာဆောင်ရွက် မှုကို ကျေနပ်၍ ဆုချသည့်သဘောဖြစ်ပါ သည်။

ထိုအာယုဝဇ္ဇန သူငယ်သည်လည်း ကုသိုလ်ကံအားနည်းသဖြင့် ကွယ်လွန်နိုင်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာ တော်များ ရွတ်ဖတ်ဟောကြားသော ပရိတ် တရားတော်တို့ကို နာယူခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ကံ အားကောင်းလာခြင်း၊ တန်ခိုးကြီးနတ်များ တရားနာလာရောက်ခြင်း၊ တန်ခိုးနည်းသူ နတ်များ နေရာဖယ်ရှားပေးရခြင်း (သတ် မှတ်ချိန်လွန်သွားခြင်း) ကြောင့် အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိတော့ခြင်း၊ ကုသိုလ်အစရှိ သော အကြောင်းများကြောင့် ထိုသူငယ် အသက်ရှည်သွားခြင်းဖြစ်သဖြင့် “ဒိဃာဝုကု မာရ (- အမျိုးကောင်းသားမောင်သက်ရှည်) ဖြစ်သွားပါသည်။

* * *

ဝိရူပက္ခနတ်မင်း

မေး။ ။ အရှင်ဘုရား။

ဝိရူပက္ခနတ်မင်းကြီးသည် နဂါးမျိုးဖြစ်၍ တိရစ္ဆာန်အမျိုးဇာတ်၌ အကျိုးဝင်မည်ဟု သူဆ ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ထိုနဂါးနတ်မင်းကြီး သည် ဘုရားရှင်ထံမှ တရားနာကြားရပါက

“သောတာပန်အရိယာ” ဖြစ်နိုင်ပါသလားဘုရား။
ဒေါ်မာလာ၊ ကမာရွတ်။

ဖြေ ။ ။ တိဟိတ်မဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လျှင် အရိယာ ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ဒွိဟိတ်၊ အဟိတ်မဂ္ဂိုလ်ဖြစ် လျှင် အရိယာမဖြစ်နိုင်ပါ။ တိဟိတ်၊ ဒွိဟိတ်၊ အဟိတ်ဆိုသည်မှာ ပဋိသန္ဓေနေသည့် ပဋိ သန္ဓေစိတ်ဖြစ်ပါသည်။

* * *

သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအတူး

မေး ။ ။ အရှင်ဘုရား၊

အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-သုံးပါး၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဥပမာနှင့်တကွ ရှင်းပြပေးပါဘုရား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနှင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးတို့၏ တူးခြား ပုံကိုလည်း သိလိုပါသည်ဘုရား။

မောင်သက်၊ ရန်ကုန်။

ဖြေ ။ ။ အဘိဇ္ဈာ - သူတစ်ပါးပိုင်ပစ္စည်း ကို မိမိပိုင်ဖြစ်လိုမှု၊ ကြံစည်မှု။ ဗျာပါဒ - အခြားသူကို ပျက်စီးအောင်ကြံစည်မှု၊ ပြစ် မှားမှု။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ - (၁) ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် အစရှိသော အကြောင်းမရှိဟုယူမှု - အဟေ တုကဒိဋ္ဌိ၊ (၂) ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ပြောဆို ပြုလုပ်ဖို့မလိုဟုယူမှု - အကိရိယဒိဋ္ဌိ၊ (၃) ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟူသော အကြောင်း လည်းမရှိ ယင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အကျိုးလည်းမရှိဟုယူမှု - နတ္ထိကဒိဋ္ဌိတို့ဖြစ် ဝါသည်။

ယင်းဒိဋ္ဌိအယူ၊ အသိမှားမှုတစ်မျိုးမျိုး (သို့မဟုတ်) သုံးမျိုးသည် “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ” ဖြစ်ပါ

သည်။ ခန္ဓာငါးပါး (ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါး) သာ ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ-ဟု သိမြင်မှုသည် “သက္ကာ ယဒိဋ္ဌိ” ဖြစ်ပါသည်။

ခန္ဓာကိုယ်ကို ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ-ဟုလည်းကောင်း၊ ရုပ်နှင့် နာမ် သဘာဝများသာဖြစ်နေသည်ဟုလည်း ကောင်း သိမြင်သော မှန်သောအသိဉာဏ် ပညာသည် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ-အယူအမြင်၏ စင် ကြယ်ခြင်းမည်၏။ ထိုကဲ့သို့မဖြစ်ဘဲ ငါ၊ သူ တစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ-ဟု သိနေလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြစ်ပါသည်။

* * *

သောတာပန်အရိယာမိန်းမများ

မေး ။ ။ အရှင်ဘုရား၊

သောတာပန်အရိယာမိန်းမများ လင်ယူသား မွေးမြူလုပ်ကြသည်ဟု သိရပါသည်။ ဘုရားရှင် လက်ထက်က လင်ယူသားမွေး ပြုလုပ်ကြသော သောတာပန်အရိယာမိန်းမများကို သိသာရုံ ဖော် ပြပေးပါဘုရား။

မောင်သောတ၊ ရွှေပြည်သာ။

ဖြေ ။ ။ သောတာပန် အိမ်ထောင်ရှင် အမျိုးသမီးများမှာ - ဝိသာခါ၊ ဥတ္တရာ အစ ရှိသည်ဖြင့် များစွာရှိပါသည်။ ရေတွက်မကုန် နိုင်ပါ။

ဘဒ္ဒန္တကုမာရ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)
မဟာသိမ်တော်ကြီးဆရာတော်

(ယခင်လမှအဆက်)

ဟောသူ နာသူ စိတ်ထားဖြူ(၇)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

နောက်သုတ်တစ်သုတ် မှာ ဘာကို ထပ်တိုးထားတုန်းဆိုရင် တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ထိုက်သင့်သလို အသိပညာရှိဖို့ လိုအပ်တယ်တဲ့။ ထိုင်းမှိုင်းတဲ့ အ,တဲ့ န,တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဘူးလုံး နားမထွင်းလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး မဖြစ်သင့်ဘူးတဲ့။ အသိပညာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရမယ်၊ စဉ်းစားတတ်ရမယ်လို့ ဆိုတယ်။ ကောင်းတယ် ဆိုးတယ်၊ အကြောင်းအကျိုး ညီညွတ်တယ် မညီညွတ်ဘူးဆိုတဲ့ စဉ်းစားတဲ့ အသိဉာဏ်မျိုး ရှိရမယ်လို့ ဒီလိုဆိုတယ်။

နောက်တစ်ခု အရေးကြီးတာ ဘာတုန်းဆိုရင် ကိုယ်မသိတာကို သိချင်ယောင် မဆောင်ရဘူးတဲ့။ မသိရင် မသိဘူး၊ သိရင် သိတယ်၊ တချို့က ကိုယ်မသိပေမယ့်လို့ “ငါ သိပြီးသားပါ” ဆိုပြီး လုပ်တတ်တယ်လေ၊ အထင်ရောက်တတ်တယ်။ ဒါတွေ ငါ သိဖူးတာပဲ၊ ငါကြားဖူးတာပဲ၊ ငါမှတ်ထားဖူးတာပဲ၊ ငါအကုန် သိပြီးသားတွေပဲ ဆိုပြီး အာရုံမထားကြဘူး၊ အဲဒီလိုမျိုးလည်း မရှိရဘူးတဲ့။ အဲဒါတွေ ရှိမယ်ဆိုရင် စိတ်ထားဖြူစင်မှု မရှိဘူးလို့ ပြောတာ။

နောက်သုတ္တန်တစ်ခုမှာ ဘာတွေ ထည့်ပြီး မြတ်စွာဘုရားဟောတုန်းဆိုရင် တရားနာတဲ့အခါ

မှာ ဂုဏ်အရည်အချင်းတွေကို ကျေးဇူးတရားတွေကို ကျေးဇူးကန်းတဲ့အနေမျိုး မပြစ်စေရဘူး၊ ဘယ်နေရာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝေဖန်ပြစ်တင်တာမျိုး မလုပ်ရဘူး၊ စကားနဲ့ ဝေဖန်ပြစ်တင်မှုမျိုးကို “မကွ” လို့ ခေါ်တာပေါ့။ ‘မကွ’ ဆိုတာ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တယ်၊ “ဒါတွေက ငါသိပြီးသားတွေပါ၊ ဒါတွေက အပေါ်စားတွေပါ၊ ဒါတွေ လူတိုင်းသိနေတာပါ” နဲ့ ဒီလိုပြောတာမျိုးဟာ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သေးသိမ်စေတာဖြစ်လို့ ‘မကွ’ လို့ခေါ်တယ်။ တရားဆိုတာ သိပြီးသားလည်း ထပ်ပြီးတော့ ရှိရှိသေသေပဲ နားထောင်ရတယ်၊ ဒီလိုဆိုတာ။

နောက်တစ်ခုက ဘာတုန်းဆိုလို့ရှိရင် အပြစ်ရှာပြီးတော့ တရားနာတာတဲ့၊ တရားနာတဲ့အခါ မှာ ဘယ်စကားလုံးကဖြင့် မှားတယ်၊ ဘယ်ဟာကဖြင့် မမှန်ဘူး၊ ကိုယ်သိထားတာနဲ့ ဒါနဲ့ လွဲနေတယ်လို့-အဲဒီလို အပြစ်ရှာတဲ့ စိတ်ထားမျိုးနဲ့ တရားမနာရဘူးတဲ့။

နောက်တစ်ခုကတော့ ဓမ္မကထိကအပေါ်မှာ ဒေါသဖြစ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး မရှိရဘူး၊ တိုက်ခိုက်လိုတဲ့စိတ်မျိုး မရှိရဘူး၊ အပြစ်တင်လိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး မရှိရဘူးတဲ့။ အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရားက တရားနာတဲ့အခါမှာတဲ့ အဲဒီလိုအချက်တွေနဲ့ ညီညွတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်တဲ့။

အဲဒါမှ တရားနာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ စိတ်ထားဖြူ
စင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး တရားနာရင်းနဲ့ အသိဉာဏ်
တွေရပြီး နောက်ဆုံး မဂ်ဖိုလ်ထိအောင် ရနိုင်
တယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဒီသုတ္တန်တွေမှာ ဒီလို
ဟောတယ်။

ဒုက္ခထာသုတ်

ပြီးတော့ တရားနာပုဂ္ဂိုလ်ကိုကြည့်ပြီး တရား
ဟောသင့်တယ်။ စကားတိုင်းဟာ စကားကောင်း
မဖြစ်ဘူး၊ ပြောတဲ့စကားတိုင်းဟာ အကောင်းဖြစ်
ပေမယ့်လို့ အကောင်းမဖြစ်တာတွေရှိတယ်။
ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ လိုက်လျောညီထွေမှ အကောင်းဖြစ်နိုင်
တယ်။ ဆိုပါစို့-သဒ္ဓါတရားမရှိတဲ့သူကို သဒ္ဓါ
တရားအကြောင်း သွားဟောပြောလို့ရင် စကား
အကောင်း မဖြစ်ဘူးတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုတော့
သူက သဒ္ဓါတရားမှ မရှိတာ၊ သဒ္ဓါအကြောင်း
ပြောရင် သူက စိတ်တိုတယ်။ ဘာတွေလာပြော
နေတာလဲဆိုပြီး စိတ်ဆိုးတယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့လို့
သဒ္ဓါတရားမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို သဒ္ဓါတရားအကြောင်း
ဟောရင် စကားအကောင်း မဖြစ်ဘူးတဲ့။ သဒ္ဓါ
တရားရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျမှ စကားကောင်းဖြစ်တယ်။

ထို့အတူပဲ သီလမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို သီလ
အကြောင်းသွားပြောရင် စိတ်တိုတယ်။ သီလ
အကြောင်းသွားပြောရင် စကားကောင်းမဖြစ်ဘူး၊
အောင်မြင်တဲ့စကား မဖြစ်ဘူး။ သီလရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
ကိုမှ သီလအကြောင်း ပြောရမယ်။ ဒါမှ စကား
ကောင်းဖြစ်တယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ ဗဟုသုတလိုက်စားတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကျမှ သုတနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စကားမျိုးဟာ
စကားကောင်းဖြစ်တယ်။ ဗဟုသုတနည်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
သူတို့ကို မလိုလားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို သွား ပြောလို့ရင်

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က စိတ်တိုတယ်။ ဒေါသထွက်တယ်။
စကားကောင်း မဖြစ်ဘူးတဲ့။

နောက်တစ်ခု ပညာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ ပညာနဲ့ ပတ်
သက်တဲ့ စကားပြောလို့ရတယ်။ စကားကောင်း
ဖြစ်တယ်။ ပညာမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာအကြောင်း
သွားပြောရင် စိတ်ဆိုးတယ်တဲ့။ စကားကောင်း
ဖြစ်မလာဘူး။ မအောင်မြင်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောတာ။

ဒီတော့ တရားနာပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာကလည်းပဲ
သဒ္ဓါမဲ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ်။ သီလမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ်။
ဗဟုသုတမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ်။ စွန့်ကြဲမှုစာဂမရှိ
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ်။ ပညာမဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိတယ်တဲ့။
ဒီပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေကို သဒ္ဓါအကြောင်းတို့၊ သီလ
အကြောင်းတို့၊ ဗဟုသုတအကြောင်းတို့၊ စွန့်လွှတ်
မှုအကြောင်းတို့၊ ပညာအကြောင်းတို့ သွားပြော
မယ်ဆိုရင် စကားကောင်းမဖြစ်ဘူးတဲ့။

စကားကောင်း ဖြစ်ဖို့ရာအတွက် သဒ္ဓါတရား
ရှိသူကို သဒ္ဓါအကြောင်းဟောရင် ကျေနပ်လို့ဝမ်း
သာတယ်။ ငါ့မှာ ဒါတွေရှိတယ်။ သီလရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ကို သီလအကြောင်းဟောရင် ဝမ်းသာတယ်၊
ကျေနပ်တယ်။ ဗဟုသုတရှိတဲ့သူကို ဗဟုသုတ
ဆိုင်ရာတွေဟောရင် ကျေနပ်တယ်။ သဘောကျ
တယ်။ စွန့်ကြဲတတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ လှူဒါန်းတတ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကို စာဂအကြောင်းပြောရင် ကျေနပ်တယ်။
သဘောကျတယ်။ ပညာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပညာ
အကြောင်းပြောရင် ကျေနပ်တယ်။ သဘောကျ
တယ်။ စကားကောင်းဖြစ်တယ်။ ဒီအချက်တွေကို
မြတ်စွာဘုရားက 'ဒုက္ခထာသုတ္တန်' မှာ ဟော
ထားတယ်။ ဒါတွေက အလွန်မှတ်သားစရာ
ကောင်းတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ တရားချစ်ခင် သူတော်စင်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ဟာ ဒီကနေ့ ဟောပြောတဲ့ သုတ္တန်တွေအားလုံး စုပေါင်းလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ လေးသုတ်ရှိတယ်။ အဲဒီသုတ္တန်တွေမှာလာတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ လမ်းညွှန်ချက်တွေ လိုက်နာကျင့်သုံးကြမယ်ဆိုရင် တရားဟောမယ်ပုဂ္ဂိုလ် လိုက်နာရမည့်အချက်တွေ၊ တရားနာပရိသတ် လိုက်နာရမည့်အချက်တွေအတိုင်း လိုက်နာသင့်တယ်။ အဲဒီအချက်တွေနဲ့ ညီညွတ်အောင် ဟောပြောနိုင်မယ်။ နာယူနိုင်မယ်ဆိုရင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးရှိပါတယ်။

တရားဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်းပဲ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ တရားဓမ္မကို အာရုံစိုက်ပြီး ဟောလို့ရရင် တရားထူးရနိုင်တယ်။ “ရှင်ခေမက” ဆိုတဲ့ ရဟန်းတော်တစ်ပါးဟာ တရားဓမ္မကို အာရုံစိုက်ပြီး ဟောလို့တရားသိသွားဖူးတယ်။ ဟောတာကတော့ သူများပဲ။ ဒါပေမဲ့ အာရုံစိုက်ပြီးတော့ မောလို့သူကိုယ်တိုင် အကျွတ်တရား ရသွားဖူးတယ်။

ဘာနဲ့ ဥပမာတူတုန်းဆို ကူးတို့သမား ferry man နဲ့ ဥပမာတူတယ်။ ကူးတို့သမားက လှေလှော်ပြီးတော့ ခရီးသည်ကို ဟိုဘက်ပို့တယ်။ ပို့တာကတော့ ခရီးသည်ကိုပဲ ပို့တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူလည်း ရောက်သွားတာပဲပေါ့။

အဲဒီလိုပဲ တရားဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သူများကို ဟောတာ၊ ကိုယ်ဟောတဲ့တရား ကိုယ်တိုင်ကြားနာပြီး ကိုယ်လည်း အကျိုးရှိရမယ်။ ဒီလိုဖြစ်သင့်တယ်ပေါ့။

အေး ဒါကြောင့်မို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာရဲ့ အဆုံးအမ ဩဝါဒတွေကို အခြေခံကစပြီး လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ကြမယ်ဆိုရင် တရားဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လည်းပဲ စိတ်ထားဖြူစင်ဖို့ လိုအပ်တယ်။ တရားနာကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကလည်း စိတ်ထားဖြူစင်ဖို့ လိုအပ်တယ်။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် စိတ်ထားဖြူစင်ပြီး တရားဟောကြမယ်။ နာကြမယ်ဆိုရင် မိမိတို့ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်တဲ့ တရားဓမ္မကို သိရှိခြင်း၊ တရားဓမ္မကို ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲက ထွက်ပေါက်ကို ရရှိကြမှာဖြစ်တယ်လို့ ကိုယ်စီကိုယ်စီ ယုံကြည်ပြီး ဒီကနေ့ “ဟောသူ နာသူ စိတ်ထားဖြူ” ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဟောပြောတဲ့ တရားအတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးတော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

(ပြီးပါပြီ။)

ဒေါက်တာအရှင်နန္ဒမာလာဘိဝံသ

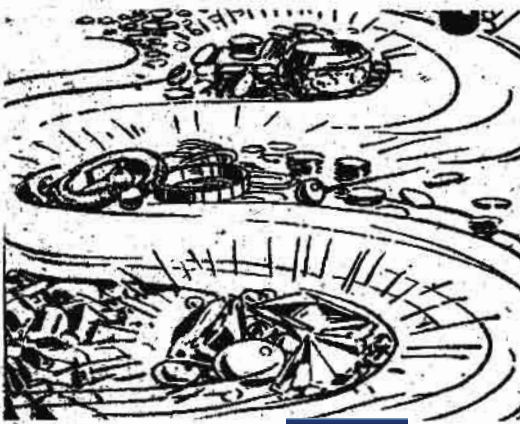

တရားတော်နာကြား အကျိုး ၅-ပါး

- ၁။ မကြာမနာရသွားသေးသော တရားဗဟုသုတများကို ကြားနာရခြင်း။
- ၂။ ကြားနာဖူးပြီးတရားဖြစ်က အထူးမှတ်မိကာ စင်ကြယ်စေခြင်း။
- ၃။ ယုံမှားမှုကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခြင်း။
- ၄။ အယူမှန်ကို ရရှိနိုင်ခြင်း။
- ၅။ စိတ်ဓာတ်ကြည်လင်ခြင်း။

(အရှင်ကောဝိဒဗျော၊)

သဒ္ဓမ္မကာရိပါဌဋီလဂါထာညွှန်ပေါင်း (၁-ပုဒ်မှ)။

ရာမာခရစ်ရှနာ၏ သုတ္တန်ပုံပြင်များ

သုခ

ရှေ့သို့

ရှေးသရောအခါ သစ်ခုတ်သမားတစ်ယောက်သည် ထင်းခုတ်ရန် တောသို့ဝင်ခဲ့လေ၏။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ခုတ်နေကျနေရာဖြစ်သော တောတစ်ဝိုက်၌ သစ်ပင်များကို ခုတ်လှဲနေဆဲကာလ ယောဂီဗြဟ္မစာရိတစ်ဦးနှင့်တွေ့လေရာ ငိုပူဂိုလ်က

“အချင်းသစ်ခုတ်သမား၊ ရှေ့သို့ တက်ပါ” ဟု ပြောသွားလေ၏။

သစ်ခုတ်သမားသည် ထိုနေ့က ထိုနေရာရှိ သစ်ပင်များကိုသာ ခုတ်ယူ၍ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ “အဘယ့်ကြောင့် ဗြဟ္မစာရိတ ရှေ့တက်ပါဟု ပြောလိုက်လေသနည်း” ဟု အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံစဉ်းစားကြည့်မိလေ၏။

“ငါ နိစ္စဓူဝ ဒီနေရာပဲ ခုတ်နေတာပဲ၊ ထင်းတွေလည်း ကောင်းကောင်းအရသားပဲ၊ ဒီနေရာက ရှေ့တက်ပါဟု ပြောသွားပုံမှာ စူးစမ်းကြည့်ဖို့တော့ ကောင်းတယ်” ဟု ကြံစည်မိလေ၏။ ထို့ကြောင့် နောက်တစ်နေ့ သစ်ခုတ်သွားသောအခါ ခါတိုင်း ခုတ်ယူနေကျနေရာမှ တစ်ဆင့်တိုး၍ တောနက်သည်ထက် နက်အောင် ဝင်ကြည့်မိလေ၏။

ဦးစွာပထမ ချုံတို့ဖြင့် ပိတ်ဆီးနေသော ပိတ်ပေါင်းသို့ ရောက်သွားလေရာ ၎င်းတို့ကိုခုတ်ထွင်

၍ ခရီးနှင့်ရလေ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် စေးပျစ်ဟုခေါ်သော ချုံငယ်များ များသည်ထက် များလာသော ဌာနသို့ ရောက်ခဲ့ပြန်ရာ စိတ်ပျက်၍ နေလေ၏။

သို့သော် ယောဂီကြီး၏ အမူအကျင့် ဥပဓိရုပ်လက္ခဏာကို ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် ‘အချင်းနှီးတော့ မဖြစ်တန်ရာ၊ သူတွင် ငါ့အတွက် စေတနာ ‘အပြည့်အဝရှိမည်မှန်၏’ ဟု တွေးတော၍ များသည်ထက်များနေသော ချုံများကို အားစိုက်ခွန်စိုက် ရှင်းလင်းခုတ်ထွင်၍ ရှေ့ဆက်တက်လေ၏။ ထိုအခါ မရှင်းမလင်းသော ချုံငယ်များအစား စိတန်းနေသော ချုံငယ်များရှိသည့် ခင်တန်းသို့ ရောက်သွားလေ၏။

“အင်း၊ ဒီနေရာမှာ သစ်ကြီးဝါးကြီးသာ မတွေ့သေးပေမယ့် ချုံရှင်းရတဲ့ဒုက္ခတော့ ကင်းသွားပါပကော၊ ယောဂီကြီးပြောတာ အကျိုးရှိမှာတော့ သေချာပြီ” ဟု ဝမ်းသာအားတက်၍ ရှေ့တစ်ဆင့် တက်သွားလေ၏။

မကြာမီ သစ်ပင်ကြီးများပေါက်သော သာမန်တော့ရိုးရိုးဖြစ်သည့် အင်တိုင်းမှကျော်၍ တစ်ခေါ်လောက် ဝင်မိလျှင်ပင် သစ်ခုတ်သမားမှာ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာအံ့သြ၍ သွားရလေသည့် အကြောင်း

ကား သူရောက်လာသောနေရာမှာ စန္ဒကူးနံ့သာ ပင်များသာ ပေါက်နေသော စုံဆိုသည့်တောမျိုး ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

သစ်ခုတ်သမားသည် သူ၏လှည်းနှင့်အပြည့် စန္ဒကူးပင်များကို ခုတ်ဖြတ်၍ ဈေး၌ရောင်းချလေရာ ယခင်ကလို ထင်းအဖြစ်နှင့် ရောင်းရခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ အဖိုးတန်နံ့သာတုံးများအဖြစ် ရောင်းရသည်ဖြစ်သောကြောင့် မကြာမီ ငွေကြေးများစွာ ကြွယ်ဝသွားလေ၏။

သစ်ခုတ်သမားကား လက်ရှိတွေ့ကြုံနေရသော စန္ဒကူးတောကို နေ့စဉ်ခုတ်ယူနေရာက ကြံစည်စဉ်းစားမိပြန်လေ၏။

“ဗြဟ္မစာရီသုတော်ကောင်းကြီးက ငါ့ကို ရှေ့တက်ပါဟု မှာသွားသည့်ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဤစန္ဒကူးတောလောက်ကိုသာ ရည်ရွယ်၍ ပြောသွားခြင်း ဟုတ်ပါရဲ့လား။ ယခုထက် ရှေ့တစ်ဆင့်တက်ဖို့ များ ရည်ရွယ်ချက်ရှိလေမည်လား” ဟုတွေး၍ လက်ရှိစန္ဒကူးတောမှသည် တောနက်ရာ ရှေ့သို့ တိုးဝင်ကြည့်မိပြန်လေ၏။

ဗြဟ္မစာရီသုတော်စင်ကြီး၏ ဩဝါဒမှာ သစ်ခုတ်သမားအတွက် ယုံကြည်မှုနှင့် ပင်ပန်းရကျိုး နပ်ပါပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူရောက်သွားသောနေရာမှ စိမ့်စမ်းတို့ဖြင့် သာယာအေးချမ်းလှသော မြိုင်ကြီးအလယ်သို့ ရောက်သွားရခြင်းဖြစ်ရာ ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ရလောက်အောင် ရင်သပ်ရွှေမော အံ့ဩလိုက်ရသည်ကား စမ်းချောင်းတစ်ခုအနားတွင် စမ်းရေစား၍ ပေါ်ထွက်နေသော ငွေတွင်းကြီးတစ်တွင်းကို တွေ့လိုက်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

သစ်ခုတ်သမားသူကြွယ်သည် စန္ဒကူးအစား ငွေသားရတနာတွေကို လှည်းနှင့်တိုက်၍ အိမ်ပြန် မြတ်မင်္ဂလာ * ၄၀

ခဲ့လေ၏။ သို့နှင့် သူကြွယ်ဘဝမှ သူဌေးဘဝသို့ ခဏချင်း ရောက်သွားသည့်တိုင်အောင် ရက်အတန် ကြာသော် တောနက်ရာသို့ တစ်ဆင့်တက်ချင် လာပြန်တော့၏။

သူ၏ဆန္ဒအတိုင်း တစ်ဆင့်တစ်ထောက် တက်လိုက်သည်ဆိုလျှင်ပင် မဝေးကွာလှသော စမ်းချောင်း၏ ညာဘက်၌ ရွှေတွင်းတစ်တွင်း တွေ့ပြန်လေ၏။ ဤအခါကား ဗြဟ္မစာရီယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ထိုင်၍ပင် ရှိခိုးလိုက်မိ၏။

“အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားသည် တပည့်တော်အား ဤရွှေဤမျှ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို လိုလား၍ သနားချစ်ခင်ကြောင်း လက်တွေ့ပြတော်မူလိုက်သည်ကို တပည့်တော် ခြွင်းချက်မရှိသိရ ယုံကြည်ရပါပြီဘုရား” ဟု မျက်ရည်များ ထွက်လောက်အောင် ကျေးဇူးတင်မိလေ၏။ ထို့ကြောင့် ရွှေတွင်းနေရာတွင် အချိန်မဖြုန်းတော့ဘဲ ရွှေတွင်းကိုစွန့်၍ တောအနက်ဆုံးဖြစ်သည့် ဝနီင်တွင်းသို့ မကြောက်မရွံ့ ရဲရဲတင်းတင်း ဝင်သွားတော့လေရာ မကြာမီအတွင်း အရောင်တဝင်းဝင်း တောက်ပနေသည့် ပတ္တမြားကျောက်သံအတိပြီးသော ရတနာတောင်မြတ်ကို တပ်တပ်ထင်ထင် တွေ့မြင်စိုးပိုင်လိုက်ရလေတော့သတည်း။

* * *

ဤဝတ္ထုဖြင့် ရာမာခရစ်ရှနာဘုန်းတော်ကြီးသည် မဂ်လေးဝ ဖိုလ်လေးတန်ကို အဆင့်ဆင့် တက်ကြရန် ရည်ညွှန်းကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။ စန္ဒကူးတောနှင့်တူသော သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်၊ ငွေတွင်းနှင့်တူသော သကဒါဂါမိမဂ်ဖိုလ်၊ ရွှေတွင်းနှင့်တူသော အနာဂါမိမဂ်ဖိုလ်၊ ပတ္တမြားတောင်ကြီးနှင့်တူသော အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်တို့ပင် ဖြစ်သည်။

အများအားဖြင့် အိန္ဒိယပြည်တွင် ယောဂီ
အများအပြားသည် သမထ ဝိပဿနာလုပ်ရာ၌
ယောဂီများနဲ့လောက်နှင့် မွေ့လျော်၍ တစ်သက်
ထုံးနှစ်သိမ်းကျေနပ်နေကြသည်ကို ရှေ့ခရီးအဆင့်
ဆင့်တက်အောင် ရည်ဆောင်ဆုံးမဟန်တူပါ
သည်။ မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်ဒေသက ယောဂီ
ဝင်ဖြစ်စေ အဆုံးစွန်သော ခရီးပန်းတိုင်အရောက်
အောင်မြင်ပြီးမြောက်အောင်ကြိုးစားမှ ဗုဒ္ဓ၏
စေတနာကို လေးစားရာရောက်လျက် ကိုယ့်ကိုစွဲ
တိုယ့်တရားပါ အစသတ်ပေလိမ့်မည်။

ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါ၊ ကြိုးစားသော ဝိရိယတို့ဖြင့်
တစ်ဆင့်ထက်တစ်ဆင့် တက်လာနိုင်ပုံကို ကျေးဇူး
ရှင် စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကိုယ်တွေ့
တရား အကျဉ်းအားဖြင့် ဤသို့ ဟောကြားခဲ့ပါ
သည်။

“အဲဒီလိုချည်း ထိ၊ သိ၊ သတိနဲ့ မပြတ်ချွန်
အားထုတ်ပါ။ များလာတော့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ
ဝေဒနာတွေ ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီ ပေါ်လာတဲ့
ဝေဒနာပေါ်မှာ သတိကပ်ပြီး လိုက်ပါများလာ
တော့ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို မှန်ထဲမှာမြင်ရသလို
ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် (ဖြစ်ပျက်မှုကိုသိသော ပညာ)
အမြင်သန်လာပြီး အူ၊ အသည်း၊ နှလုံး စသည်တို့
ကို ရင်ခွဲပြသကဲ့သို့ သေချာစွာ မြင်ရတော့တယ်။
အဲသလိုမြင်ပြီးတဲ့နောက် ၁၂၈၂-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ
ပြည့်ကျော် ၁၃-ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ ည ၁၀-
နာရီအချိန်လောက်မှာ ပထမအကြိမ် တရားထူး
ကို ရတော်မူသည်။

“နောက် ဆက်ပြီး တရားအားထုတ်ပြန်ရာ
ဝေဒနာပေါ်မှာ သတိလိုက်ပါများသည်ထက်
များလာတော့ တစ်စထက်တစ်စ သည်းခံနိုင်လာ
တယ်။ မကြိုက်တဲ့စိတ်၊ ခံပြင်းတဲ့စိတ်၊ မုန်းတီးတဲ့

စိတ်တွေဟာ ဒေါသပါကလားလို့ တပ်အပ်သိ
လာတယ်။ သိတော့ ပြန်သိမ်းနိုင်လာတယ်။ ရှုပါ
ရဲ့၊ သဒ္ဓါရဲ့၊ ဂန္ဓာရဲ့ဆိုတာတွေဟာလည်း သာယာ
သမျှ လောဘတွေပဲဆိုပြီး သညာနဲ့ ဖြတ်နိုင်လာ
တယ်။ အဲသလိုဖြတ်လို့ ပြတ်သွားတာ တွေ့ရ
တာနဲ့ပဲ အတော်သဘောပေါက်လာတယ်။

(ဒုတိယတရားထူးကို ၁၂၈၂-ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်
ကျော် ၁၃-ရက်၊ စနေနေ့ ည ၁၀-နာရီလောက်အချိန်တွင်
ရတော်မူပြန်လေသည်။)

“တရားထူး နှစ်ကြိမ်ရပြီးတော့ စကားပြောရာ
၌ ကြီးကျယ်လာပြီး သဘာဝကို ကောင်းကောင်း
ကြီး ဝေဖန်နိုင်တယ်။ ရပ်ရွာထဲမှာလည်း အမြင်မှန်
တွေပြောလွန်းလို့ စကားမပြောခဲ့ကြလောက်အောင်
ဖြစ်လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ
မိမိတရားအလုပ်ကိုသာ ကြိုးစားပြီး မလျှော့တမ်း
နွဲသန်သန်နဲ့ အားထုတ်နေခဲ့ရာ (၁၂၈၂-ခုနှစ်၊
တော်သလင်းလပြည့်ကျော် ၁၃-ရက်၊ တနင်္လာ
နေ့ ည ၁၀-နာရီအချိန်လောက်တွင် တစ်ကိုယ်
လုံး ရှိသမျှအကြောတွေ ပြတ်သွားတော့မတတ်
အလွန်ပြင်းပြလှတဲ့ ဝေဒနာကို သည်းခံပြီးနောက်
တတိယအကြိမ် တရားထူးကို ရတော်မူပြန်
တယ်။)

“နောက်တစ်နေ့ မိမိရှေ့မှာ မိုးကြိုးကျသော်
လည်း အလျှင်းပင် မတုန်မလှုပ် မထိတ်လန့်တော့
ကြောင်း တွေ့ရတယ်။ ဒါနဲ့ ဆက်လက်ပြီး တရား
အားထုတ်ခဲ့ပြန်ရာ သတ္တဝါတွေ အာရုံနောက်
တကောက်ကောက် လိုက်နေကြတာကို တွေ့မြင်
ရတော့ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး လူကြားထဲမနေ
လိုသောစိတ်၊ ရဟန်းပြုလိုသောဇော ပြင်းထန်စွာ
ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဤသို့နှင့် ရှင်သာဓကလည်း
ပြီးလျှင် အရိုးကြွေကြွေ အရေခန်းသန်း ပြင်းထန်

ပြန်လည်ဆန်းသစ်ခြင်း

သူ့ဘဝကံကယ်သူ

ရဲသစ်ခိုင် (ရေစကြို)

သူ၏အမည်မှာ ဦးမြင့်စိန်ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းဆရာတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ ဘုန်းတော်ပြည့်အုပ်စု၊ ကွဲကုန်းကျေးရွာတွင် အခြေချနေထိုင်လျက်ရှိသည်။

ဦးမြင့်စိန်သည် မီးလောင်ကျွန်းကျေးရွာ (အ-မ-က)တွင် ကျောင်းအုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ သူ စာသင်ရသော မီးလောင်ကျွန်းကျေးရွာနှင့် သူနေထိုင်ရာ ကွဲကုန်းကျေးရွာတို့မှာ သိပ်မဝေးလှပါ။ ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်ပင် ကျောင်းသို့ ခြေကျင်သွားကာ စာသင်ပြီး ညနေကျောင်းဆင်းလျှင် ရွာသို့ပြန်မြဲဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သော ညနေခင်း ကျောင်းဆင်း၍ အိမ်သို့ပြန်လာသည်။ ထိုစဉ် လမ်းခုလတ်သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်၌ လူလေးငါးယောက် ဝိုင်းဖွဲ့၍ လှုပ်လှုပ်ရွရွ လုပ်နေကြသည်ကို အဝေးကပင် မြင်လိုက်သည်။ ‘ဘာများ လုပ်နေကြပါလိမ့်’ ဟု သိလိုစေဖြင့် သူတို့ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

“ဟေ့လူတွေ ဘာလုပ်နေကြတာလဲဗျ” ဟု ဦးမြင့်စိန်က မေးရင်း သူတို့အနားသို့ ရောက်သွားပါသည်။

မလုပ် မလျှော့တမ်း တရားအားထုတ်ခဲ့ရာ (၁၂၈၂-ခု၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၁၃-ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ည ၁၀-နာရီအချိန်လောက်တွင် စတုတ္ထအကြိမ်ဖြစ်သော သစ္စာလေးပါးနှင့်တကွ ဗုဒ္ဓလူတုတ္တရာကိစ္စ ပြီးစီးအောင်မြင်ခဲ့သည်။)

(တရား တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်ပုံမှာ ကာလအားဖြင့် တစ်လတိတိစီမျှသာကွာကြောင်း သတိပြုဖွယ်ဖြစ်သည်။)

သီလအကျင့် ရှိတာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ အကြားအမြင် များတာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ တည်ကြည်မှု သမာဓိရတာမျှဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေတာမျှဖြင့်လည်းကောင်း

ရဟန်းသည် အာသဝေါကုန်ခန်းသော ရဟန္တာအဖြစ်သို့ မရောက်သေးသမျှ ပုထုဇဉ်တို့ မမှီဝဲအပ်သော အနာဂါမိဖိုလ်ချမ်းသာကို ရပေ၏ဟူ၍ သက်သာရာ(ရပ်နားခြင်း)သို့ မရောက်ပါစေလင့်။

သူတော်ကောင်းသည် နှစ်ပါးသော သမထဝိပဿနာတရားတို့၌ တမ်းတစ်ဖက်သို့ ရောက်၏။ ထိုအခါ တရားမှန်ကိုသိသော သူတော်ကောင်းအား အလုံးစုံသော ကာမရာဂ သံယောဇဉ် စသည်တို့သည် ချုပ်ငြိမ်းတို့ရောက်ကုန်၏။ (ဓမ္မပဒ)

“ဟာ ဆရာကြီးပါလား။ ကျောင်းဆင်းလာပြီလား။ ကျွန်တော်တို့ အသားဆုံစားကြမလို့ (သတ်စားဖို့) စီစဉ်နေတာပါ။ ဒါပေမဲ့ နွားမကြီး ဗိုက်ထဲက သားတိုး(ကလေးလုပ်)နေလို့ မသတ်သေးဘဲ စောင့်ကြည့်နေတာပါ” ဟု လူရွယ်တစ်ယောက်က ပြောလေသည်။ မြေပေါ်တွင် နွားမကြီးတစ်ကောင်၏ ခြေ၊ လက်တို့ကို ကြိုးများဖြင့် တုပ်နှောင်ထားသည်ကို သနားစဖွယ်တွေ့မြင်ရသည်။ ကြင်နာစိတ်ရှိသော ဦးမြင့်စိန်၏ရင်ထဲတွင် သနားကရုဏာစိတ်များဖြင့် လှိုက်ဖို့၍ နေတော့သည်။

“ဖြစ်နိုင်ရင် ကျွန်တော့်ကို ရောင်းကြပါဗျာ။ သတ်တော့ မသတ်ပါနဲ့။ ခင်ဗျားတို့ကြိုက်ဈေးပေးပါမယ်” ဟု ဦးမြင့်စိန်က ထိုသူတို့ကို တောင်းပန်ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ဆရာ ဝယ်ချင်ရင်တော့ ဝယ်လေ။ ၁၅၀၀-ကျပ်တော့ ဆရာ ပေးရမယ်” ဟု သူတို့က ဆိုပါသည်။ ဦးမြင့်စိန် အခက်ကြုံရပါတော့သည်။ လကုန်ရက်လည်း မဟုတ်သောကြောင့် လခကလည်း မထုတ်ရသေး။ အိမ်မှာ ခြစ်ခြစ်ခြွတ်ခြွတ် စုထားသော ငွေလေးကလည်း ၇၀၀-ကျပ်ပဲရှိသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဦးမြင့်စိန် အကြံအစိုက်လျက် အခက်ကြုံနေရပြီ။ ထိုစဉ် ရုတ်တရက် အကြံတစ်ခု ခေါင်းထဲဝင်လာသည်။

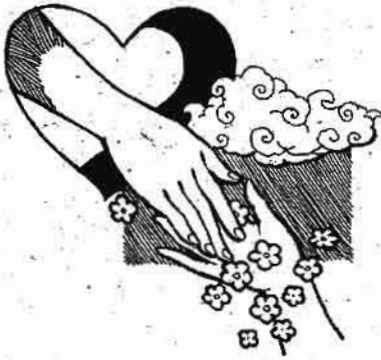
“ကဲ အဲဒီနွားမကြီး ကျွန်တော်ဝယ်မယ်ဗျာ။ ညနေစောင်းလောက်ကျတော့ ပိုက်ဆံယူလှည့်ကြပါ” ဟုပြောကာ နွားမကြီးကို အိမ်သို့ မောင်းယူလာခဲ့ပါသည်။ သူ့ထဲတွင် စုဆောင်းထားသော ငွေ ၇၀၀-ကျပ်နှင့် ဇနီးနှင့် သားသမီးများ ထွန်

ယက်လုပ်ကိုင်စားသောက်နေသော မြေကွက်ကလေးကို အပေါင်ထား၍ ရသော ငွေနှစ်ရပ်ကို ပေါင်းကာ ငွေ ၁၅၀၀-ကျပ်ကို ပေးချေလိုက်ပါသည်။ နွားမကြီးကိုလည်း ကောင်းမွန်စွာ ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ဦးမြင့်စိန်အဖို့ ကောင်းသောကံများ ဝင်လာခဲ့ပေပြီ။ အိမ်သို့ နွားမကြီးရောက်၍ ၁၅-ရက်လောက်အကြာတွင် နွားမကြီး၏ဗိုက်ထဲက နွားထီးကလေးမွေးပါသည်။ အမေတူသားလေး ဖြစ်သည်။ လှလည်းလှ၊ ဝလည်းဝသည်။ အရောင်မှာ တောအရပ်အခေါ် စာဥရောင်(အဖြူရောင်) ဖြစ်ပါသည်။ လေးငါးခြောက်လအရွယ်ရှိသော အခါ ထိုနွားကလေးကို လယ်သမားတစ်ဦးက လာဝယ်သည်။ သတ်စားရန်မဟုတ်ဘဲ လယ်ယာလုပ်ငန်းအတွက်ဖြစ်သဖြင့် ၃၀၀၀-ကျပ်ဖြင့် ရောင်းလိုက်သည်။

နောက်တစ်နှစ်တွင် ထိုနွားမကြီးကပင် နွားထီးကလေးတစ်ကောင် ထပ်မွေးပါသည်။ တစ်နှစ်လောက်ရှိသောအခါ ရောင်းလိုက်ရာ ၅၀၀၀-ကျပ် ရပါသည်။

နောင်နှစ်တွင်လည်း တစ်ကောင်ထပ်မွေးပါသည်။ နွားထီးကလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယခု တစ်သားကျပြီးနောက်တွင်ကား နွားမကြီးမှာ အရွယ်ကြီးရင့်၍ သေဆုံးသွားခဲ့ရာပါပြီ။ နောက်ဆုံး မွေးဖွားခဲ့သော နွားကလေး အရွယ်ရောက်လာသောအခါ ငွေ ၈၀၀၀-ကျပ်အထိ လာပေးပြီးဝယ်သော်လည်း မရောင်းတော့ပါ။ ဖခင်ထံမှ နွားတစ်ဖက်ငှား၍ လယ်ယာလုပ်ငန်းတွင် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ လုပ်ငန်းများ တိုးတက်ကောင်းမွန်လာခဲ့သည်။

မိတ်-စေတနာ-မေတ္တာ

မင်းယုဝေ

ကြောင်ကောင်ရေ ၁၀၀၀ ကျော်နှင့် အဘွားအို

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်ရှိ လင်နေကတန်ဒီရိုခေါ် အဘွားအိုတစ်ဦးသည် ကြောင်များကို အံ့ဖွယ်ချစ်မြတ်နိုးသည်။ သူမသည် စတုရန်းပေ ၄၂၀၀-ရှိသော အခန်းတွင် တစ်ကိုယ်တည်းနေထိုင်သည်။ ယခုအသက် ၆၇-နှစ်အရွယ်ရှိသည်။

သူမသည် ၁၉၉၂-ခုနှစ်၊ အသက် ၄၃-နှစ်အရွယ်မှစ၍ ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်နေသော လမ်းဘေး၌ တွေ့ရသောကြောင်များကို ချစ်ခင်သနားကာ သူ၏အခန်းတွင် ခေါ်ထားသည်။ အစားအစာကောင်းမွန်စွာကျွေး၍ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခွင့်ပြုသည်။ အဘွားသည် ကြောင် ၉၆-ကောင်ကို စတင်မွေးမြူခဲ့သည်။ ထို့နောက် တိုးတက်၍

ကြောင်အကောင် ၁၀၀၀-ကျော် မွေးမြူထားသော အဘွား လင်နေကတန်ဒီရို

II. ၁။ ယခု ဦးမြင့်စိန်ကား ပင်စင်ယူခဲ့ပေပြီ။ ပေါင်နံ့ထားသော မြေယာလေးများလည်း ပြန်လည်ရွှေးယူနိုင်ရုံမက အကြွေးများပင် ပြေလည်သွားသည်။ ထို့ပြင် စီးပွားရေးများလည်း ဒီရေအလား တိုးတက်လာခဲ့သည်ဟု သူက ပြောပြသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာ 'သူ့အသက်' ကယ်ခဲ့

မြတ်မင်္ဂလာ * ၄၄

သော ကောင်းမှုစေတနာကံတို့၏ ရလဒ်ပင်ဖြစ်သည်ဟု ဦးမြင့်စိန်က ယုံကြည်နေပေသည်။

(ဓမ္မမိတ်ဆွေ ဦးတင်မြင့်၏ သူမိတ်ဆွေ ဆရာဦးမြင့်စိန်အကြောင်းပြောပြချက် ဖြစ်ရပ်မှန်ကို တင်ပြပါသည်။)

ရဲသစ်ခိုင် (ခေါ်ကြို)

(မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ၁၉၉၁-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ)

ကြောင်များနှင့် ပျော်ရွှင်နေသော အဘွား လင်နေကတန်ဖီရီ

တွေ့သမျှ စွန့်ပစ်ကြောင်များကို ခေါ်ယူမွေးမြူထားရာ ယခုအခါ ကြောင်အကောင် ၁၀၀၀-ကျော်ထိရှိနေပြီ။ ထိုသို့ ကြောင်များကို မွေးမြူသဖြင့် မည်သည့်ဌာနကမှ သူ့အား ကူညီထောက်ပံ့ခြင်းမပြုပေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အဘွားသည် မိမိကိုယ်ပိုင် မော်တော်ကားနှင့် မင်္ဂလာလက်စွပ်ကို ရောင်း၍ ကြောင်များနှင့် အတူနေတာ စောင့်ရှောက်လျက်ရှိနေသည်။

အကိုး ။ ။ အင်တာနက် (ရိုးရာလေး မှတ်တုတ် စာမျက်နှာ)

လက်နှစ်ပက်မရှိသူ အဘိုးအို၏ မွန်မြတ်သောအလှူ

ဆန်ဂျီဟာအမည်ရှိ တရုတ်အမျိုးသားတစ်ဦးသည် ၁၉၇၄-ခုနှစ်တွင် တရုတ်ပြည်သူ့ လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်သို့ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့သည်။ သူသည် အမြောက်ပစ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်သဖြင့် အမြောက်တပ်သားဖြစ်လာသည်။ ထိုသို့

ဖြစ်လာရာမှ ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများကို စိတ်ဝင်စားကာ လေ့လာခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၅-နှစ်အကြာတွင် သူသည် အိမ်ထောင်ပြုရန် တပ်မှ အနားယူခဲ့သည်။

လက်အတုတပ်၍ လက်အတုများပြုလုပ်နေသော

ဆန်ဂျီဟာ

မသန်စွမ်းသူ ၁၀၀၀-ကျော်ကို ကူညီခဲ့သော ဆန်ဂျီဖာ

၁၉၈၀-ပြည့်နှစ်၊ စက်တင်ဘာလ အသက် ၂၇-နှစ်အရွယ်တွင် ဆန်ဂျီဖာသည် ကိုယ်ဝန် သည်ဝန်းကို ကျွေးမွေးရန်အတွက် ငါးဖမ်းရန် ကြိုး စားခဲ့သည်။ သို့ကြိုးစားရာမှ ငါးများတံဖြင့် မများ ဘဲ သူလေ့လာခဲ့သော ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများ ဖြင့် ရေနံထဲရှိ ငါးများကို ဖောက်ခွဲဖမ်းယူရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဖောက်ခွဲရေးပစ္စည်းများ ကို တပ်ဆင်နေစဉ် မမျှော်လင့်ဘဲ ပေါက်ကွဲမှု ဖြစ် ပွားကာ လက်မောင်းနှစ်ဖက်မှာ ပြင်းထန်စွာ ဒဏ် ရာများရခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ဆရာဝန်ကြီးများက ဆန်ဂျီဖာ၏ အသက်ရှင်ရေးအတွက် တံတောင် ဆစ်မှနေ၍ လက်နှစ်ဖက်ကို ဖြတ်ခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဖြတ်ခဲ့ရသဖြင့် ဆန်ဂျီ ဖာသည် များစွာ စိတ်ဓာတ်ကျခဲ့သည်။ မိမိကိုယ် ကိုမိမိ အဆုံးစီရင်ရန်ပင် ကြံခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူ့မိသားစုနှင့် သူငယ်ချင်းများ၏ အားပေးမှု ကြောင့် ဘဝကို အနိုင်မခံ အနွှံ့မပေးဘဲ သံမဏိ စိတ်ဓာတ်ကို မွေးမြူလိုက်သည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၄၆

၁၉၈၄-ခုနှစ်တွင် ဆန်ဂျီဖာသည် သံထည်၊ ပလတ်စတစ်၊ ရော်ဘာတို့ကို အသုံးပြု၍ လက် အတုကို တီထွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူ ပြုလုပ်သော လက်အတုကို အားမရသဖြင့် ဆက် လက်၍ လက်အတုများ ဖန်တီးလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ လေးကြိမ်မြောက် ဖန်တီးလုပ်ကိုင်ပြီးသောအခါ တွင်ကား သူ့စိတ်ကြိုက် လက်အတုကို ရရှိခဲ့ သည်။ သူသည် ထိုလက်အတုကိုသုံး၍ သွား တိုက်နိုင်သည်။ လွှဲဖြတ်နိုင်သည်။ ဂဟေဆော် နိုင်သည်။ ထို့ပြင် လယ်ယာလုပ်ငန်းကိုလည်း လုပ် ကိုင်နိုင်သည်။ ထွန်စက်ကို ကောင်းစွာမောင်းနှင် နိုင်သည်။ ထို့ပြင် စစ်တုရင်လည်း ကစားနိုင် သည်။

ဤသို့ အောင်မြင်နေရာ သူကဲ့သို့ လက်မရှိ သော ဒေသခံများကလည်း သူတို့အတွက် လက် အတုလုပ်ပေးရန် ဆန်ဂျီဖာအား အကူအညီ တောင်းဆိုခဲ့ကြသည်။ ကရုဏာရှင် ဆန်ဂျီဖာက လည်း အကူအညီတောင်းခံသူများအတွက်

သူဏီဆရာဝန်နှင့်

သွေးအန်လူနာ

ဘုန်းမြင့်လူ (ယောမြေ)

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဆောမြို့နယ်တောင်ပိုင်းရှိ လောင်းရှည်မြို့ကလေးတွင် တိုက်နယ်ပြည်သူ့ဆေးရုံတစ်ရုံ ရှိပါသည်။ ထိုပြည်သူ့ဆေးရုံသည် လောင်းရှည်မြို့နယ်နှင့် စေတုတ္ထရာမြို့နယ်မှ ပြည်သူများအတွက်သာမက ချင်းပြည်နယ်၊ ကန်ပက်လက်မြို့နယ်မှ ချင်းတိုင်းရင်းသားများအတွက်ပါ အားထားရသော ဆေးရုံဖြစ်သည်။

ထိုဆေးရုံတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော ဒေါက်တာ ဦးအောင်ကျော်ဝင်း (M.B.B.S (Mdy)) သည် ဝေဒနာရှင်များအတွက် များစွာအားကိုးရသော ဆရာဝန်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာသည် ကျင့်ပြည်နယ်၊ မိုးကောင်းဇာတိသားဖြစ်သည်။ လောင်းရှည်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်မှာ လေးနှစ်ခန့်သာရှိသေးသည်။

လက်အတူများ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့သည်။ မကြာမီပင် တောင်းဆိုသူများ များပြားလာသည်။

လက်အတူဖြင့် အလုပ်လုပ်နေသော ဆန်ဂျီဟ

အတွက် ဆန်ဂျီဟသည် လက်အတူစက်ရုံကို တည်ထောင်လိုက်သည်။ လက်အတူများကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပေးရာ မသန်စွမ်းသူ ၁၀၀၀-ကျော်ကို ကူညီနိုင်ခဲ့သည်။ ဆန်ဂျီဟက “ကျွန်တော့်ရဲ့ ကံတွင်မူတွေကို ပိုမို အဆင့်မြှင့်တင်ပြီး မသန်စွမ်းသူတွေကို ကူညီနိုင်အောင် ကြိုးစားသွားမှာပါ” ဟူ၍ ပြောဆိုခဲ့သည်။ ဆန်ဂျီဟသည် ယခုအခါ အသက် ၆၇-နှစ်အရွယ်ရှိနေပြီ။ သို့ရာတွင် ယနေ့တိုင် ဘဝတူ မသန်စွမ်းသောသူများအတွက် အထောက်အကူပြုပစ္စည်းများကို ကြိုးစားဖန်တီးထုတ်လုပ်ပေးလျက်ရှိသည်။

အကိုး ။ ။ အင်တာနက် (ရိုးရာလေး မှတ်တမ်းများ)

သူနေထိုင်သောတိုက်ခန်းတွင် ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းမဖွင့်ပါ။ ကိုယ်ပိုင်ဆေးခန်းဖွင့်သည်ထင်၍ သူတိုက်ခန်းသို့လာကြသော ဝေဒနာရှင်များကို ဆေးရုံသို့သာ သွားစေပြီး သူပါ တစ်ပါတည်း လိုက်၍ကုသသူဖြစ်သည်။ ဆေးရုံဝင်းအတွင်း ပေါင်းမြက်များ ထူထပ်နေလျှင် ပေါင်းမြတ်စက်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ရှင်းလင်း သုတ်သင်သည်။ လောင်းရှည်တိုက်နယ်ဒေသအတွင်း ကျေးရွာများသို့လည်း ကျန်းမာရေးကိစ္စများကို ကိုယ်တိုင်ကွင်းဆင်း ဆောင်ရွက်သည်။ ဒေါက်တာမရောက်ဖူးသော ရွာဟူ၍မရှိပါ။

၂၀၁၅-ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်းက စေတုတ္ထရာမြို့နယ်၊ စွယ်အင်းရွာမှ သွေးအန်သော လူနာတစ်ယောက် ဆေးရုံတက်ရောက် ကုသလိုကြောင်း စေတုတ္ထရာမြို့နယ်၊ အုန်းဝါးရွာ နာရေးကူညီမှုအသင်းဥက္ကဋ္ဌက ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားသည်။

လူနာ သွေးအန်နေသည်မှာ ငါးလခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ သတိလက်လွတ်ပင် ဖြစ်နေကြောင်းလည်း သိရသည်။ ဤတွင် သွေးအန်သည့်လူနာဖြစ်၍ အရေးကြီးသောကြောင့် ဆေးရုံသို့ အမြန်ဆုံးရောက်မှဖြစ်မည်။ သို့သော် စွယ်အင်းရွာအထိ ကားမောင်း၍မရသောကြောင့် စေတုတ္ထရာမြို့နယ်၊ ကန်တိုင်ရွာလမ်းအထိ သူ့ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့် ကိုယ်တိုင်ကားမောင်းကာ သွားကြိုခဲ့သည်။

လူနာ ဆေးရုံသို့ရောက်ရောက်ချင်း သွေးသွင်းကုသ၏။ သွေးနှစ်ပုလင်းသွင်းပြီးသောအခါ သွေးအန်လူနာမှာ သတိရ၍ စကားပြောနိုင်လာသည်။ ထို့နောက် နှစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် ကျေးရွာမှ သားသမီးများ ရောက်လာကြသည်။

ဒေါက်တာသည် ပုံမှန်လုပ်ဆောင်နေကျအတိုင်း ဆေးရုံတွင်းရှိ လူနာများကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုသည်။ သွေးအန်လူနာရှင်အပေါ်ကြီးနားအရောက် တွန့်ခေါက်နေသော အိပ်ရာခင်းများကို တွေ့ရ၏။ ဖုထစ်နေသော အိပ်ရာကြောင့် လူနာအနာဖြစ်မည်စိုး၍ အိပ်ရာဖြန့်ခင်းရန် အပေါ်ကြီးအား “အဘွား၊ ဟိုဘက်ကို စောင်းလှည့်ပါဦး” ဟု အစောင်းခိုင်းပြီး အိပ်ရာခင်းပြင်ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ အိပ်ရာအောက်တွင် အုန်းရွက်များကို တွေ့ရသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ အုန်းရွက်တွေ အိပ်ရာအောက်ခင်းအိပ်ရတာတုန်း။ အအေးလိုချင်ရင် ငှက်ပျောရွက်ခင်းရမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့တုန်း” ဟု ဆရာက မေးသောအခါ ဤတွင် အကြောင်းစုံ သိရတော့သည်။

အပေါ်ကြီး သွေးအန်သည်မှာ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ အသားအရေများ ဖြူဖပ်လာသည်။ ထို့နောက် အမှတ်သညာများ ကင်းလွတ်ကာ အစာကျွေးလျှင်စားသည်။ မကျွေးလျှင် မစားဘဲနေသည်။ ဆီးဝမ်းသွားမှန်းမသိ၊ အိပ်ချိန်၊ စားချိန် အသိမမှန်၊ အိပ်နေသည်က များသည်။ ဆေးဆရာပင်၍ ကုသရာတွင် ဆေးဆရာက “ဖုတ်ဝင်သည့်လူနာဖြစ်ကြောင်း၊ ယတြာဖြင့် ဖုတ်ထုတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း” ပြောသည်။ ထို့နောက် တစ်လလျှင် ယတြာကုသနည်းတစ်မျိုးဖြင့် ငါးလ၊ ငါးမျိုး ယတြာချေပြီး ကုသသည်။ ထိုသို့ကုသပြီးနောက် ဆရာက ဖုတ်ထုတ်ပြီးပြီဖြစ်သောကြောင့် ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်ကုသလိုက်ကုသနိုင်ကြောင်း ပြောသဖြင့် ဆေးရုံသို့ပို့ရကြောင်း လူနာရှင်များက ပြောပြကြသည်။

သွေးအန်လူနာသည် ဆေးရုံတွင် သွေးသွင်းပြီး သတိပြန်ကောင်းလာကြောင်း ရွာရှိလူများ သိကြရသည်။ ထိုအခါ ထိုဆေးဆရာက ချက်ချင်းပင် ဖုတ်ကောင် အသက်ပြန်ရှင်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် သူ့ဩဇာညောင်းအောင် အုန်းညွန့်နှင့် ယတြာချေခိုင်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာဝန်၊ ဆရာမများ မသိအောင် လုပ်ရမည် ဟုလည်း သား၊ သမီးတို့ကို မှာကြားသဖြင့် ဤသို့ လုပ်ဆောင်ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း နောင်တွင် ဒေါက်တာက ပြောပြသဖြင့် စာရေးသူ ဤသို့ သိခဲ့ရပါသည်။

ထိုဖုတ်ကံစွဲသိပြီးနောက် ဒေါက်တာက “ယခုခေတ်တွင် ဤကဲ့သို့သော အယူအဆများကို လက်မခံသင့်တော့ကြောင်း၊ လူနာမှာ ရောဂါကြောင့် သွေးအန်၍ သွေးအားနည်းပြီး အသားအရေဖြူဖျော့ကာ သတိလက်လွတ်ဖြစ်ရကြောင်း” ရှင်းပြပါသည်။ လူနာသည် အခြေအနေလွန်မှ ဆေးရုံရောက်လာခြင်းဖြစ်၍ နာလန်ထူမည်မဟုတ်ကြောင်း၊ ရက်ပိုင်းလောက်သာ ထိန်းထားနိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာကသိသည်။ ဆရာမှန်းသည့်အတိုင်းပင် ငါးရက်မြောက်တွင် လူနာဆုံးပါးသွားပါသည်။ ဒေါက်တာက “သေဆုံးသူအတွက် မည်သို့ သဂြိုဟ်ကြမှာလဲ” ဟု မေးသည်။ ဤတွင် အထမ်းသမားငှား၍ ရွာသို့ သယ်ဆောင်ပြီး ရွာမှာပင် သဂြိုဟ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကြပါသည်။

ဒေါက်တာက “လောင်းရှည်မြို့မှ စွယ်အင်းရွာအထိ မိုင်နှစ်ဆယ်ခန့် ဝေးသောကြောင့် အထမ်းအငှားခေါ်လျှင် အလှည့်ကျ ထမ်းရမည်ဖြစ်၍ လူဆယ်နှစ်ဦးခန့် ခေါ်ရမည်။ တစ်ဦးလျှင်

တစ်သောင်းကျပ်ပေးရမည်။ အထမ်းငှားခ ငွေတစ်သိန်းကျော်ကုန်မည်။ ထိုကုန်ကျမည့် ငွေပမာဏသည် ရွာတွင် သဂြိုဟ်စရိတ်သုံးလျှင် လုံလောက်သည်။ ထို့ကြောင့် အလောင်းကို သူ့ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပို့ပေးမည်” ဟု ပြောသည်။ လူနာဆေးရုံရောက်ပြီး နှစ်ရက်အကြာတွင် မိုးများရွာသောကြောင့် ကန်တိုင်ရွာသို့ ကားများသွား၍ မရပေ။ ထို့ကြောင့် စွယ်အင်းရွာအထိ ဆိုင်ကယ်သွား၍ ရ၊ မရ ဆရာက မေးသည်။ ဤတွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ခက်ခက်ခဲခဲ မောင်းရမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

သွေးအန်၍ သွေးသွင်းထားသော လူနာဖြစ်သောကြောင့် သေဆုံးသောအခါ ပါးစပ်မှသွေးများ ယိုထွက်လာသည်။ ဤတွင် သေသူ၏ပါးစပ်ကို ဆေးရုံသုံး မျက်နှာဖုံး (mask) ကို နှစ်ထပ်ထပ်၍ စည်းပေးရသည်။ ဒေါက်တာသည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဆိုင်ကယ်ပေါ်ခွထိုင်ပြီး အလောင်းကို ကျောပိုးလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ၏ခါးတွင် သေသူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ကြိုးဖြင့်ပတ်ချည်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာသည် သူလုပ်ရမည့်ကိစ္စများပြီးသောအခါ ခင်ပွန်းဖြစ်သူအား ဆိုင်ကယ်ပေါ်ခွထိုင်ခိုင်းသည်။ ဆိုင်ကယ်သည် (FZ) အမျိုးအစားဖြစ်သောကြောင့် လူသုံးဦး ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း ထိုင်၍မောင်းနှင်ရသည်။

ဒေါက်တာသည် ဆိုင်ကယ်မောင်းနေစဉ် သေဆုံးသူနှင့် ဖက်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်စေရန် သေဆုံးသူ၏ ဘယ်ဘက်လက်၊ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏ ဘယ်ဘက်လက်တို့ကို ဒေါက်တာ၏ ဘယ်ဘက်လက်မောင်းနှင့် ပူးချည်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ညာဘက်လက်များကိုလည်း ဒေါက်တာ၏ ဘယ်ဘက်လက်မောင်းနှင့် ပူးချည်လိုက်သည်။

ဘက်လက်မောင်းနှင့် ပူးချည်သည်။ ထိုအခါ သူနာပြုဆရာမ ငြုမိုင်က လမ်းမကောင်းသော ကြောင့် ဆိုင်ကယ်လဲလျှင် ပြန်တူနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း ပြောသည်။ ထို့ကြောင့် လက်မောင်းတွင် ချည်ထားသော ကြိုးများကို ပြန်ဖြေလိုက်ပြီး ပုဆိုးကွင်းဖြင့် ဒေါက်တာက သူ့အပါအဝင် သေသူနှင့် ခင်ပွန်းဖြစ်သူတို့ကိုပါ ပုဆိုးဖြင့် စွပ်ချွတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သုံးဦးသား ဆိုင်ကယ်ပေါ်တွင် ပုဆိုးကွင်းခြုံအနေအထားဖြင့် နေ့လယ် နှစ်နာရီခန့်မှစ၍ ရွာရောက်သည်အထိ မောင်းပို့ပေးခဲ့သည်။ ဤသို့ပို့ပြီးနောက် ဒေါက်တာသည် ည ရှစ်နာရီလောက်တွင်မှ ဆေးရုံသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသည်။

ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ဒေါက်တာဦးအောင်ကျော်ဝင်း၏ အပြုအမူသည် လွန်စွာ ရှားပါးမည်ဟု စာရေးသူ ခံယူမိပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အပြောင်းအလဲ လိုအပ်နေသော ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒေါက်တာကဲ့သို့ စိတ်နှလုံး ကောင်းရှိသည့် ဆရာဝန်များ အများအပြား ပေါ်ထွက်လာဖို့လိုပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆရာဝန်များ ပေါ်ထွက်လာပါက ဆရာဝန်နှင့် ဝေဒနာရှင် ပြည်သူတို့၏ ဆက်ဆံရေးများလည်း ပြောင်းလဲလာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ ပြည်သူအများ လည်း စိတ်ချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျန်းမာဖြစ်ကြပြီး နိုင်ငံတိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အထောက်အပံ့လည်း များစွာဖြစ်မည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါက်တာ ဦးအောင်ကျော်ဝင်း၏ ကြီးမားသော စေတနာ၊ မေတ္တာများ၏ စွမ်းဆောင်မှုကို ဤစာမူဖြင့် ဂုဏ်ပြုရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဘုန်းမြင့်လူ (ယောမြေ)

မြတ်မင်္ဂလာ စာမူရှင်များသို့ ပန်ကြားချက်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်သို့ စာမူများပေးပို့ရာတွင်-

- (၁) လျှောက်လွှာစာမျက်နှာ ၃-မျက်နှာထက်မများ၊ (သို့မဟုတ်) လောစာရွက်စာမျက်နှာ ၆-မျက်နှာထက်မများ၊ စာမျက်နှာတစ်စက်တည်းသာ လိုရင်းတိုရှင်း ရေးသားပေးပို့ကြပါရန်။
- (၂) စာမူတွင် စာမူရှင်များ၏ လိပ်စာအပြည့်အစုံနှင့် တယ်လီဖုန်းနံပါတ်ရှိလျှင် ရေးသားဖော်ပြကြပါရန်။
- (၃) ဆောင်းပါးပေးပို့လျှင် ဆီလျော်ရာခါတ်ပုံများကို (အနည်းဆုံး ၂-လက်မခွဲ၊ ၃-လက်မအရွယ် ခါတ်ပုံ) ပူးတွဲပေးပို့ပါရန်။
- (၄) ပေးပို့သောစာမူကို အခြားစာနယ်ဇင်းများသို့ ပေးပို့ခြင်း မပြုကြောင်း ဝန်ခံချက်ရေးသား၍ ပေးပို့ပါရန်။
- (၅) အတ္ထုပ္ပတ္တိများ၊ ထေရဝုဒ္ဓဘိက္ခုနီများ ရေးသားပေးပို့ရာ၌ သက်ရှိထင်ရှားရှိပါက အရေးခံရသူ၏ သဘောတူညီကြောင်း လက်မှတ်ပါရှိရပါမည်။ သက်ရှိထင်ရှားမရှိပါက ခိုင်လုံသော အကိုးအကားအထောက်အထား ပါရှိရပါမည်။
- (၆) အယ်ဒီတာအဖွဲ့၏ စာမူပြင်ဆင်တည်းဖြတ်မှုကို သဘောတူညီကြောင်း လက်မှတ်ရေးထိုးပါရှိရပါမည်။
- (၇) ရွေးချယ်ခြင်းမပြုသော စာမူများကို ပြန်လည်ပေးပို့မည် မဟုတ်ပါ။ စာမူပြန်လည်ရယူလိုသူများသည် မိမိတို့ထံတွင် လက်ခံစာမူ မိတ္တူထားရှိစေလိုပါသည်။
- (၈) ရွေးချယ်ခြင်းခံရသော စာမူများကို သင့်လျော်ရာလတွင် အလှည့်ကျ ထည့်သွင်းဖော်ပြပါမည်။
- (၉) ဖော်ပြခြင်းခံရသော စာမူအတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေနှင့် မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်တစ်အုပ်တို့ကို ရန်ကုန်တွင် နေထိုင်သူများ အယ်ဒီတာအဖွဲ့သို့ ရုံးချိန်အတွင်း လာရောက်ထုတ်ယူစေလိုပါသည်။ နယ်မှ စာမူရှင်များ အတွက် ဉာဏ်ပူဇော်ခငွေနှင့် မေတ္တာလက်ဆောင်စာအုပ်တစ်အုပ်အစား ငွေ ၅၀၀-ကျပ် ထပ်ဆောင်း၍ စာတိုက်မှ တစ်ဆင့်ပေးပို့ပါမည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

၁/၈(၄)၊ ပထမထပ်၊ ဓမ္မာရုံ(၁-၁၁မံး)၊

၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း-၀၉ ၄၂၁၁၂၄၉၃၆

အံ့ဖွယ်သတ

ဝင်းအံ့

ဗာဟုသစ္စမဂ်လာ - အကြားအမြင်များခြင်းသည် ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်း၏ အကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ (မဂ်လာသုတ်)

အံ့ဖွယ်အရေပြားပိုင်ရှင်

ကမ္ဘာကျော် ကင်းဖရန် ကလင်ဆက်ကပ်အဖွဲ့ကြီး၌ ၁၈၈၉-ခုနှစ်က ပါဝင်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ထူးဆန်းသော ပြကွက်တစ်ခုကို ပြသနိုင်ခဲ့သည်။ သူမသည် လည်ပင်းနှင့်ပါးမှ အရေပြားများကို ရာဘာကဲ့သို့ ဆွဲနိုင်၊ ကျုံ့နိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ပုံတွင် သူမ၏ ပါးနှင့် လည်ပင်း၏ အရေပြားအား ဆွဲပြနေသည်ကို အံ့ဖွယ်တွေ့မြင်နိုင်သည်။

အကိုး။ ■ Ripley's Believe it or not (2013)
* * *

အဆုတ်ထဲမှ သစ်စေ့

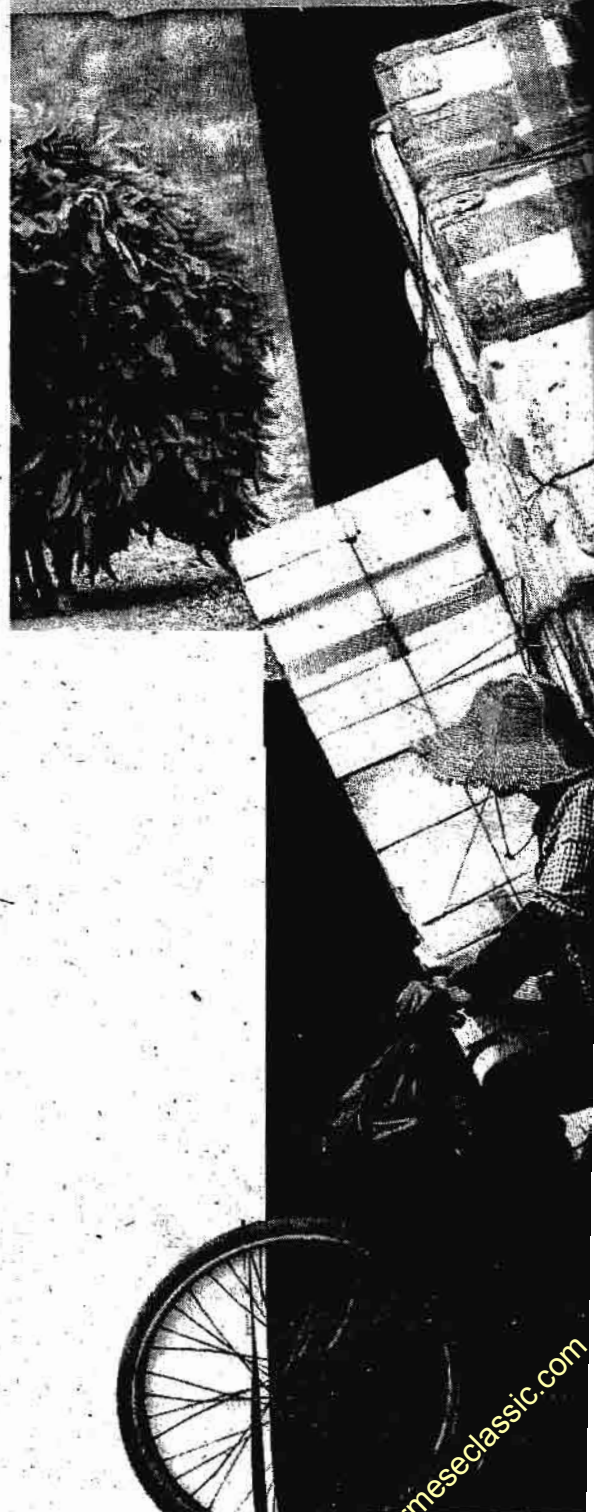
၂၀၀၉-ခုနှစ်တွင် ရုရှနိုင်ငံရှိ ဆေးရုံတစ်ခုသို့ အံ့ဖွယ်လူနာတစ်ဦးရောက်ရှိလာသည်။ ယင်းလူနာမှာ အသက် ၂၈-နှစ်အရွယ် အာရှနီစီဒိုကင်ဆိုသူဖြစ်သည်။ သူသည် တစ်နေ့တွင် အသက်ရှူလိုက်ရာမှ မမျှော်လင့်ဘဲ သစ်စေ့ငယ်တစ်စေ့သည် နှာခေါင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ဝမ်းထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်။ ထိုအစေ့သည် အူထဲသို့ မရောက်ဘဲ အဆုတ်ထဲသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ အဆုတ်ထဲရှိ ထိုသစ်စေ့သည် အပင်ပေါက်လာရာ ၂-လက်မအရွယ်ရှိလာသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် မခံမရပ်နိုင်အောင် အဆုတ်ဝေဒနာကို ခံစားနေရသဖြင့် ဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ရုရှဆရာဝန်ကြီးများက ခွဲစိတ်ကြည့်ရာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် အပင်ပေါက်နေသော အစေ့ကို တွေ့ရသဖြင့် ခက်ခက်ခဲခဲ ဖယ်ရှားပစ်ရာ အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။

အကိုး ။ Ripley's Believe it or not (2013)

ဖော့ပုံးခွံများကို စက်ဘီးဖြင့် တင်ဆောင်လာသူ

ရှန်ဟိုင်းမြို့မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ပုံတွင် မြင်ရသည့်အတိုင်း ဖော့ပုံးအခွံများကို စက်ဘီးပေါ်တွင်တင်၍ သယ်ဆောင်နေသည်ကို အံ့ဖွယ်တွေ့မြင်နိုင်သည်။ သူမသည် ထိုဖော့ပုံးအခွံများကို ပြန်လည်မွမ်းမံပြင်ဆင်၍ အသုံးပြုရန် သယ်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အကိုး ။ Ripley's Believe it or not (2013)

A woman in Shanghai
Styrofoam for recycling
of her bicycle.

ဖော့ပုံးခွဲများကို စက်ဘီးဖြင့်
သယ်ဆောင်လာသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးယောက်
မြို့မှ မက်ခ်မြိုင်ကော့သည် လေယာဉ်စီး
ရမည်ကို ကြောက်ရွံ့သွားသည်။
၂၀၀၉-ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် သူသည် ထို
အကြောက်တရားကို အနိုင်ယူသော
အနေဖြင့် တစ်လတိတိ လေယာဉ်ကို
ဆက်တိုက်စီးရန်စီစဉ်ခဲ့သည်။
သူ၏အစီအစဉ်ကို Air Tran
အမည်ရှိလေကြောင်းလိုင်းက
ကူညီခဲ့သည်။ ထိုလေကြောင်း
လိုင်း၏ အကူအညီဖြင့် သူ
သည် တစ်လအတွင်း လေ
ယာဉ်ခရီးစဉ်ပေါင်း ၁၃၅-ခုကို
သွားခဲ့သည်။ လေဆိပ်ပေါင်း
၃၈-ခုသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ လေယာဉ်ပေါ်၌ စုစု
ပေါင်း ၂၆၇-နာရီ နေခဲ့သည်။ သူလေယာဉ်စီး
သော အကွာအဝေးမှာ စုစုပေါင်း ၁၁၁၉၇၂-
မိုင်ရှိခဲ့သည်။ ယင်းသည် ၄.၅-ကြိမ် ကမ္ဘာကို
ပတ်နိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သူသည် လေ
ယာဉ်ရပ်နားချိန်များတွင် လေဆိပ်သို့မဆင်းဘဲ
လေယာဉ်ထဲတွင် သို့မဟုတ် လေယာဉ်ကွင်း
အတွင်း၌ပင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ရေချိုးရာတွင်လည်း

လေယာဉ်ခရီးစဉ်ပေါင်း ၁၃၅-ခုကို သွားရောက်ခဲ့သော
မက်ခ်မြိုင်ကော့

ကွင်းအတွင်းရှိ မီးသတ်ကားတစ်စီး၏ အကူ
အညီဖြင့် ရေချိုးခဲ့သည်။

အကိုး ။ Ripley's Believe it or not (2013)

ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရား(၂၁)

ဒေါက်တာအရှင်ဓမ္မဝိယ

ကိုမာကျော (ဝါရင့်ကထိက၊ ဒဿနိကဗေဒ) ပြန်ဆိုသည်။

(ယခင်လမုဆက်)

ဗုဒ္ဓက “အို... ကာလာမသတို့သားတို့၊ သင်တို့သည် တစ်ဆင့်ပြောစကားကြားရုံမျှဖြင့် လက်မခံကြနှင့်ဦး။ အစဉ်အလာထုံးစံလေ့ ဖြစ် ကာမျှဖြင့်လည်း လက်မခံကြနှင့်ဦး။ အများပြော စကားဖြစ်ရုံဖြင့်လည်း လက်မခံကြနှင့်ဦး။ ကျမ်း စာပေထွက် ညီညွတ်ကာမျှဖြင့်လည်း လက်မခံ ကြနှင့်ဦး။ အထင်အမြင် အယူအဆမျှဖြင့်လည်း လက်မခံကြနှင့်ဦး။ ဆင်ခြင်သိရုံမျှဖြင့်လည်း လက်မခံကြနှင့်ဦး။ ကြိုတင်ထင်မြင်ယူဆချက် များနှင့် ကိုက်ညီရုံမျှဖြင့်လည်း လက်မခံကြနှင့်ဦး။ လက်ခံနိုင်ဖွယ် ရှိကာမျှဖြင့်လည်း လက်မခံကြ နှင့်ဦး။ သင်တို့ လေးစားဖွယ်ရာ တပည့်ဆရာ တို့၏ အယူအဆဖြစ်ကာမျှဖြင့်လည်း လက်မခံ ကြနှင့်ဦး။ ဤအရာတို့ကား ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ ကင်းမဲ့၏။ အပြစ်ကင်းစင်ဖြစ်ထိုက်၏။ ပညာရှိကို ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ဖြစ်ကုန်၏။ ယင်းတို့ကို ပြုကျင့်ခဲ့သော် ဝမ်းနည်းပူဆွေး ဖျက်စီးခြင်းဘေးသာ ကြုံရ မည်ဟု သင်ကိုယ်တိုင် သိရှိမည်ဖြစ်၏။ အကယ် စင်စစ် ယင်းတို့ကို စွန့်ပယ်ရမည်ဖြစ်၏။ ဤ အရာကား ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာနှင့် ညီညွတ်၏။ အပြစ်ကင်း၏။ ပညာရှိတို့ ခိုးမွမ်းကုန်၏။ ယင်း

ဒေါက်တာအရှင်ဓမ္မဝိယ(အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)

တို့ကို ပြုကျင့်ခဲ့သော် ကောင်းကျိုးချမ်းသာတို့နှင့် ပြည့်စုံမည်ဟု သင်ကိုယ်တိုင် သိရှိမည်ဖြစ်၏။ ယင်းတို့ကား ပြုကျင့်ရမည်သာတည်း” ဟူ၍ ဟောကြားခဲ့ပေသည်။

ဗုဒ္ဓ၏ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ လွတ်လပ်မှုနှင့် ပတ်သက်သော ယူဆချက်မှာ တစ်စုံတစ်ရာ အား သူ၏လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် သက်တောင့်

ဘာသာတရားနှင့် ရပ်တည်နေသည်ကို အခြား
တစ်ပါးသော အယူဝါဒသို့ အတင်းအကြပ်
ပြောင်းလဲစေလျှင် ထိုသဘောတရားသည် ငြိမ်း
ချမ်းပျော်ရွှင်ဖွယ်ကောင်းသော လူ့အဖွဲ့အစည်း
ကို ဖြစ်ထွန်းစေလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။

အကြောင်းမူ ဘာသာတရားထီးတည်းကြီး
က ကမ္ဘာလောကကြီး ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုကို
ဖန်တီးသည်မဟုတ်၍ ဖြစ်၏။ စင်စစ် လူတို့၏
ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ဖွယ် နည်းလမ်းများကို သိ
မြင်နားလည်မှုနှင့် လူ့ကျင့်ဝတ်တန်ဖိုးများကို
သဘောပေါက် သိမြင်မှုတို့မှတစ်ဆင့်သာ လူ့
အဖွဲ့အစည်း၏ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုကို ဖန်တီးနိုင်
မည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်၏
အပြုအမူသည် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာရှိပြီး အပြစ်ကင်း
လျှင် ထိုအပြုအမူသည် လူသားအားလုံးအတွက်
ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုကို ဖြစ်ထွန်းစေလျက် လူသား
တိုင်းကို အပြန်အလှန်အကျိုးပြုမည် ဖြစ်ပေ၏။
ဤအချက်ကြောင့်ပင် တစ်ပါးသူ၏ ဘာသာ
တရားကို ပြစ်တင်နှိပ်ကွပ်ခြင်းမပြုဘဲ လူ့အဖွဲ့
အစည်းတွင် ငြိမ်းချမ်းပျော်ရွှင်စွာနေသူသည်
ဘာသာတရားလွတ်လပ်မှု (religious freedom)
ဖြင့် နေထိုင်သူဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်ကြောင်း
ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် မဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်း

ဗုဒ္ဓဝါဒတွင် ဓမ္မစက်ဝန်းလည်ပတ်ခြင်း
(Turning of the wheel of the Dhamma) ဟု
အမည်ရသည့် အလွန်လက်တွေ့ကျ၍ အခြေခံ
အဆုံးအမလည်းဖြစ်သော တရားဒေသနာရှိပေ

သည်။ ဤတရားသည် ဗုဒ္ဓ၏ ပထမဆုံးဟော
ကြားတော်မူသော တရားဒေသနာဖြစ်၏။ ဘဝ
တွင် အေးငြိမ်းချမ်းသာစွာ နေထိုင်လျက် စိတ်
အဆင့်ဆင့်ရင့်ကျက်မြင့်မားလာစေကာ လော
ကုတ္တရာ အောင်မြင်မှုကိုပါ ရရှိစေသည့် တရား
တော်ဖြစ်၏။

ယင်းတွင် ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အစွန်းတရား
နှစ်မျိုးရှိသည်။ (၁) မိမိကိုယ်ကို အလိုသို့ နစ်
မြောလိုက်ပါစေခြင်း (ကာမသုခလ္လိကာနု
ယောဂ)၊ (၂) မိမိ၏အလိုအားလုံးတို့ကို ပိတ်ဆို့
ချုပ်တည်းခြင်း (အတ္တကိလမထာနုယောဂ) ဟူ၍
ဖြစ်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ယင်းတို့ကို
ရှောင်၍ ယင်းတို့မှလွတ်သော အလယ်လမ်း (မဇ္ဈိမ
ပဋိပဒါ)သို့ လိုက်ပါကျင့်သုံးသင့်ပေသည်။ စင်စစ်
ဤလမ်းစဉ်သည် ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ အဓိကသော့ချက်
ဖြစ်ပေ၏။

ဤလမ်းစဉ်၏ ထူးခြားချက်မှာ နိဗ္ဗာန်ဟုခေါ်
ဆိုအပ်သော လောကုတ္တရာပန်းတိုင်သို့ အောင်
မြင်စွာ ရောက်ရှိရန်ပင်ဖြစ်၏။ သို့သော် ဗုဒ္ဓဝါဒီ
တို့သည် ဤသဘောတရားများကို လောကီ
ကောင်းကျိုးနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ အောင်
မြင်မှုများ ရရှိရေးတို့အတွက်ပါ ဦးတည်လျက်
လက်တွေ့ကျကျ ကျင့်သုံးနေကြ၏။ ဤသို့ဖြင့်
နေ့စဉ် ဘဝကို အောင်မြင်မှုများ ရစေသည်ဟု
လည်း ယုံကြည်ကြပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုရ
လျှင် လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး စသည်တို့၌
အောင်မြင်သောသူဆိုသည်မှာ အမှန်စင်စစ် မိမိ
ကိုယ်ကို အလွန်အကျွံ ကာမဂုဏ်ခံစားစေခြင်းနှင့်
အလွန်အကျွံ ချုပ်တည်းခေါင်းပါးစေခြင်းတို့မဖြစ်

အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်သူမျိုး ဖြစ်ပေသည်။ မိမိကိုယ်ကို စည်းကမ်းတကျ နေထိုင်တတ်သူသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းသိမ်းနိုင်မှုကြောင့်ပင် အရာများစွာ၌ အောင်မြင်မှုရရှိစေပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့သည် ထိုအစွန်းတရားနှစ်မျိုးကို ရှောင်နိုင်ရန် အားထုတ်ကြ၏။ ယင်းတို့ကို မရှောင်လျှင် ပထမပိုင်း၌ လူမှုရေးပြဿနာများနှင့် ဘေးရန်များ ကျရောက်လာစေနိုင်ပြီး လူသားပီသသော စိတ်နေသဘောထားများ ယုတ်လျော့လာမည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင်မူ ဆင်းရဲဒုက္ခများ ပြွမ်းတီးလာကာ အကျိုးမဲ့အချည်းအနှီး ဖြစ်လျက် မိမိ၏ အသိဉာဏ်ပိုင်းတွင်ပါ ဆုတ်ယုတ်ကျဆင်းသွားတော့မည် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့သည် သူတို့၏ဘဝတွင် ယင်းသို့သော အစွန်းရောက်မှုများကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဟု ယုံကြည်ထားကြပေသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒီတို့သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနှင့် ဖျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုတို့ဖြင့် ထုံမွမ်းထားသော ဘဝမျိုးကို မြတ်နိုးတမ်းတကြ၏။ သို့သော် အတိုင်းအတာတစ်ရပ်ကို ကျော်လွန်မသွားစေရန်မူ ကြိုးစားတတ်ကြပေသည်။ ယင်းအတိုင်းအတာမှာ လူမှုရေးစည်းမျဉ်းများ၊ မိသားစုတာဝန်များနှင့် မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် စသည်တို့ဖြစ်၏။ ယင်းတို့နှင့်အညီ နေထိုင်ရန်မှာ မိမိကိုယ်ကို စည်းကမ်းတကျရှိစေခြင်းဟူသော အလေ့အကျင့်များ လိုအပ်၏။ ဤနေရာ၌ မိမိကိုယ်ကို စည်းကမ်းတကျရှိစေခြင်းဟူသည်မှာ မိမိကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်းနှင့် မတူခြားနားပေသည်။ မိမိကိုယ်ကို စည်းကမ်းတကျ

ရှိစေခြင်းသည် မိမိနှင့် လူ့ဘောင်အပေါ် အပြုသဘောဆောင် စိတ်နေစိတ်ထားမျိုးဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်းကား တစ်ခါတစ်ရံတွင် မိမိကိုယ်ကိုရော လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းကိုပါ အပျက်သဘောဆောင်စိတ်ထားမျိုး ဖြစ်တတ်လေသည်။

ထို့ပြင် မိမိကိုယ်ကို စည်းကမ်းတကျရှိစေခြင်းသည် လူမှုရေးဝတ္တရားများ၊ ကိုယ်ကျင့်စည်းမျဉ်းများနှင့် ဆက်စပ်တွဲဖက်နေလျက် မိမိကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်ခြင်းက လူမှုရေးလိုအပ်ချက်များ လူ့အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ အဖုအထစ် အဆင်မပြေမှုများနှင့် ဆက်စပ်ပတ်သက်နေတတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါလျှင် မိမိကိုယ်ကို စည်းကမ်းတကျရှိစေခြင်း စိတ်စွမ်းအင်မျိုးနှင့် ပြည့်စုံစေသင့်၏။ ဤသည်သာလျှင် လူတိုင်းအတွက် ကောင်းခြင်းမည်ပါပေသည်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

(ဆန်ဟိုဆေးတက္ကသိုလ်၌ ဆရာတော် ဒေါက်တာ အရှင်ဓမ္မဝိယ M.A (Philosophy) ဘွဲ့အတွက် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားတင်သွင်းသော Buddhist Ethics In Daily Life ကျမ်းစာအုပ်ကို မြန်မာပြန်ဆိုပါသည်။)

ကိုမာကျော

မိမိပြုပွား ကံတရားသာ ခံစားရာ

- * ကောင်း မကောင်းဖန်၊ မိမိကံ၊ အမှန်ကျိုးပေးမည်။
- * ကောင်းမှုရှိမှ၊ ကောင်းရာရ၊ ဘဝနောင်ဖို့ရည်။
- * ကောင်းမှုကံများ၊ သတိထား၊ ကြိုးစားပြုသင့်သည်။

(အရှင်ကောဝိဒအော်)

သဒ္ဓမ္မကာရီပါဠိဋီကာဂါထာညွှန်ပေါင်း (ဒု-တွဲ)

ထူးကဲသောအစွမ်း ရှိပါပေသည်

သက်လှိုင်မျိုး (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

၂၀၀၅-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်းက ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။ ကိုစံသောင်း၏မိဘများဖြစ်သော ဦးသိန်းတင်နှင့် ဒေါ်စောရီတို့မှာ စည်းစနစ်ရှိသော အိမ်ထောင်စုဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သာယာ ချမ်းမြေ့သော မိသားစုဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

ကိုစံသောင်း အသက် ၂၀-အရွယ်တွင် ဖခင် ဖြစ်သူမှာ သွေးတိုးရောဂါဖြင့် ဦးနှောက်သွေးကြော ပြတ်ကာ ရုတ်တရက်သေဆုံးသွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ် က ဖခင်ဖြစ်သူမှာ အစိုးရဌာနတစ်ခုမှ ဌာနစုမှူး။ ထိုအချိန်က ကိုစံသောင်းမှာ ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံ တက္ကသိုလ်တွင် နောက်ဆုံးနှစ် သတ္တဗေဒဘာသာ ရပ်တွင် သင်ကြားနေဆဲဖြစ်၏။ ထိုနှစ်တွင်ပင် မိခင်ကြီး၏ ဆန္ဒအရ ကိုစံသောင်းမှာ 'နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ' ကို မကြာခဏ ရွတ်ဆိုနေသည်။

ကိုစံသောင်းသည် ဘွဲ့ရပြီးသည်နှင့် ပုလဲနှင့် ငါးလုပ်ငန်းဌာနတွင် အလုပ်ဝင်ကာ အိမ်၏ စားဝတ်နေရေးကို ဖြည့်ဆည်းပေးသည်။ ပုလဲနှင့် ငါးလုပ်ငန်းဌာနတွင် ခုနစ်နှစ်ခန့် အလုပ်လုပ်ပြီး နောက် နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုက်ခဲ့သည်။ ညီမ နှစ်ယောက်မှာ ဆေးတက္ကသိုလ်(၁)သို့ ဝင်ခွင့်ရ ဆဲဖြင့် ဆရာဝန်များဖြစ်သွားကြသည်။ အငယ်ဆုံး မြတ်မင်္ဂလာ * ၅၈

ညီမလေးမှာ ရန်ကုန်စက်မှုတက္ကသိုလ်တွင် ပညာ သင်ကြားခွင့်ရခဲ့သည်။

ကိုစံသောင်းသည် မိဘကျေးဇူးကို သိတတ် သောသားဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အသက် ၃၃- နှစ်ရောက်မှသာ အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။ ထိုအချိန် တွင် ညီမ ဆရာဝန်နှစ်ယောက်နှင့် အငယ်ဆုံး ညီမဖြစ်သူ အင်ဂျင်နီယာတို့မှာလည်း နယူးဇီလန် နိုင်ငံတွင် အလုပ်ဝင်နေကြပြီ။

ကိုစံသောင်းမှာ ဆေးလိပ်လုံးဝမသောက်ဘဲ ဘီယာကိုတော့ တစ်ခါတစ်ရံ သောက်သုံးတတ် သည်။ ကိုစံသောင်းသည် သင်္ဘောပေါ်တွင် အလုပ်ကိုကြိုးစား၍ လူချစ်လူခင်ပေါများသူတစ် ယောက် ဖြစ်သည်။ 'နမောတဿ' ဂါထာကို အမြဲရွတ်ဆိုနေသူလည်း ဖြစ်သည်။

ကိုစံသောင်းတစ်ယောက် ဤတစ်ခေါက် ၁၀-လအကြာတွင် သူတို့၏ကုမ္ပဏီက အခြား ကုမ္ပဏီတစ်ခုသို့ သင်္ဘောရောင်းလိုက်သဖြင့် စပိန် နိုင်ငံ၊ ဘာစီလိုနာမြို့မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်ခဲ့ရသည်။ လမ်းခရီး၌ ဟောင်ကောင်နိုင်ငံလေဆိပ်တွင် လေယာဉ်သည် တစ်နာရီခန့် ခေတ္တရပ်နားသည်။

ခေတ္တရပ်နားသည့်ကာလတွင် လေယာဉ်ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်မည်ဖြစ်သဖြင့် ခရီးသည်များ မိမိ

တစ်ပိုင်းတစ်နိုင် လက်ဆွဲအိမ်မှာ ကိုသုဝဏ္ဏာ ကာ နားနေခန်းတွင် စောင့်ဆိုင်းနေကြရသည်။ ထိုအချိန်တွင် ပျာယီးပျာယာဖြင့် ကတိုက်ကရိုက် လေယာဉ်ထဲက ထွက်လာသော ကိုစံသောင်း သည် နားနေခန်းရောက်မှ ပစ္စည်းမေ့ကျန်ခဲ့သည် ကို သတိရတော့သည်။

ကိုစံသောင်း၏ ထိုင်ခုံနံဘေးတွင် ခေတ္တချ ထားသော သူ၏လက်ကိုင်အိတ်မှာ လေယာဉ်ထဲ တွင် ကျန်ခဲ့သည်။ ထိုလက်ကိုင်အိတ်ထဲတွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၅၂၀၀-နှင့် နိုင်ငံကူးလက် မှတ်၊ သင်္ဘောသားလုပ်သက်မှတ်တမ်းစာအုပ်တို့ ရှိနေသည်။

လေယာဉ်ပေါ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ ကိုစံ သောင်း၏ လက်ကိုင်အိတ်မှာ လုံးဝ ရှာမတွေ့ တော့ပါ။ ဒေါ်လာများနှင့် စာရွက်စာတမ်းများ လည်း ထိုအိတ်နှင့်အတူ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့လေ ပြီ။ လေယာဉ်သန့်ရှင်းရေးသမားများ၊ ဝန်ထမ်းများ ကို မေးမြန်းသော်လည်း အရာမထင်ခဲ့ချေ။ လုံးဝ ပြန်မရတော့ပါ။

ရန်ကုန် မင်္ဂလာဒုံလေဆိပ်တွင် ကိုစံသောင်း တစ်ယောက်သည် ပျောက်ဆုံးသွားသော အမေ ရိကန်ဒေါ်လာများ၊ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်၊ သင်္ဘော သားလုပ်သက် မှတ်တမ်းစာအုပ်တို့အတွက် သက် ဆိုင်ရာသို့ အကျိုးအကြောင်းပြောပြ-တင်ပြခဲ့ရ သည်။

ကိုစံသောင်းတစ်ယောက် စိတ်ဒုက္ခရောက်ခဲ့ ရလေပြီ။ သင်္ဘောပေါ်တွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့သည့် အချိန်ကာလအတွင်း ဝင်ငွေ၏ ၁၀-ရာခိုင်နှုန်း အမြတ်ဝင်ငွေ (အမြတ်ခွန်)ကိုဆောင်ဖို့ သူ့တွင် ဒေါ်လာ လုံးဝမရှိ။ ထို့ပြင် နိုင်ငံကူးလက်မှတ်နှင့် သင်္ဘောသားလုပ်သက်မှတ်တမ်းစာအုပ်တို့ပျောက်

ဒေါ်လာများအတွက်လည်း မည်သို့ဖန်တီးရမည် မသိ။ မကြာမီကမှ ဇနီးဖြစ်သူက ရန်ကုန်တွင် မြေ ဝယ်အိမ်ဆောက်ထားသဖြင့် လက်ထဲတွင်လည်း ကိုစံသောင်းအဖို့ ငွေကြေးက လုံလုံလောက် လောက် မရှိ။

နိုင်ငံခြားတွင်ရှိသော ညီမများထံသို့လည်း ငွေ ကြေးပို့ပေးပါရန် အပူ မကပ်လိုပါ။ မည်သို့ လုပ် ဆောင်ပြေရှင်းရမည်မသိ။ နောက်ဆုံးတွင် ‘နမော တဿ’ ဂါထာကို တတွတ်တွတ် ရွတ်ဆိုသည်။ ခဏခဏ ရွတ်ဆိုသည်။ သတိရတိုင်း ရွတ်ဆို သည်။ တစ်ပတ်သာ ကြာသည်။

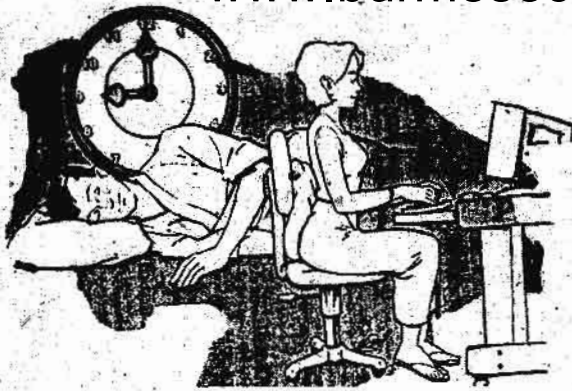
‘နမော တဿ’က အကျိုးပေးလေပြီ။ နယူး ဇီလန်မှ ညီမနှစ်ယောက်က အမေရိကန်ဒေါ်လာ ရှစ်ထောင် ပို့လိုက်သည်။ နောက် နှစ်ရက်အကြာ တွင် ဟောင်ကောင်၊ ဘန်ကောက်မှတစ်ဆင့် ကိုစံသောင်း၏ လက်ကိုင်အိတ် ပြန်ရောက်လာ သည်။ ကိုစံသောင်း၏ လက်ကိုင်အိတ်ထဲမှ အမေ ရိကန်ဒေါ်လာ ၅၂၀၀၊ နိုင်ငံကူးလက်မှတ်၊ သင်္ဘော သားလုပ်သက်မှတ်တမ်းစာအုပ်နှင့် စာရွက်စာ တမ်းများအားလုံး ပြန်ရသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ‘နမောတဿ’ ၏အစွမ်းက ထူးကဲလှပေသည်ဟု ဆိုရပါမည်။

သက်လှိုင်မျိုး (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

စိတ်ကောင်းရှိ
သီလမြဲ၊ ဝိပဿနာစွဲ
သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ်မည်မလွဲ

သင့်ကျန်းမာရေး

ကိုယ်တွင်းအဆိပ်

စွန့်ထုတ်ခြင်း

ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းမြဲ)

လူတို့သည် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိသော အဆိပ်အတောက်မျိုးစုံ၏ တိုက်ခိုက်ထိုးနှက်မှုကို ခံနေရသည်။ မွေးရာပါ အဆိပ်ကို ကာကွယ်ခြင်း၊ ဖြေလျှော့ခြင်း၊ စွန့်ထုတ်ခြင်းစွမ်းအားများကို သည်းခြေ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်း၊ အသက်ရှူလမ်းကြောင်း၊ အရေပြား စသည်တို့က ဤတာဝန်များကို ထမ်းရွက်လုပ်ဆောင်ပေးကြသည်။

အဆိပ်အတောက်အန္တရာယ်မှ မည်ကဲ့သို့ လုံခြုံစိတ်ချစေရမည်နည်း။ လုံခြုံစိတ်ချစေရန် အဆိပ်စွန့်ထုတ်နည်းကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

၁။ Reduce (လျှော့) ။ ။ ဆေးဝါးများ လွန်ကျူးစွာ မှီဝဲခြင်းလျှော့။ အပူကယ်လိုရီများသောအစာ၊ အချို၊ အငန်၊ ပြည့်ဝဆီ စသည်တို့ လျှော့စားရမည်။ အရက်နှင့်ဆေးလိပ်ကို ဖြတ်ရမည်။ သို့သော် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ ဝန်များ လျှော့ချနိုင်မည်။

၂။ Release (ဖြည်လျှော့) ။ ။ စိတ်ဖိအား၊ စိတ်ညစ်ညူးမှု၊ စိတ်သောကရောက်မှု၊ စိတ်လှုပ်ရှားမှု၊ ဒေါသဖြစ်မှု စသည်တို့ကို ဖြည်လျှော့ရမည်။

၃။ Remove (စွန့်ထုတ်) ။ ။ (က) ကျင်ကြီးစွန့်ထုတ်ခြင်းကို နေ့တိုင်းပြုရမည်။ (ခ) ကျင်ငယ်စွန့်ထုတ်ခြင်းကို တစ်ကြိမ်လျှင် ၁၅၀၀-မီလီမီတာခန့်

ကို နေ့စဉ် ၅-ကြိမ်မှ ၈-ကြိမ်ခန့်အထိ နေ့တိုင်းပြုရမည်။ (ဂ) ချွေးစွန့်ထုတ်ခြင်းကို နေ့တိုင်းပြုနိုင်ရန် ကာယလှုပ်ရှားမှုကို နေ့စဉ် မိနစ် ၃၀-ခန့်လုပ်၍ ၁၅-မိနစ်ခန့် နံနက်တိုင်း နေပြခြင်းကို ပြုလုပ်ရမည်။ (ဃ) လေစွန့်ထုတ်ခြင်းကို အသက်ပြင်းပြင်း ရှူသွင်း၊ ရှူထုတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အားကစားလေ့ကျင့်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ပြုလုပ်၍ လတ်ဆတ်သော လေများကို ရှူသွင်းနိုင်သည်။

၄။ Replace (ပြန်ဖြည့်) ။ ။ (က) လူကြီးတစ်ယောက်သည် တစ်ရက်လျှင် ၁၅၀၀-၄၀၀၀-မီလီမီတာခန့်ရှိသော ရေဓာတ်ကို ပြန်ဖြည့်ရမည်။ (ခ) အာဟာရပြန်ဖြည့်ရန် လတ်ဆတ်သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် သစ်သီးဝလံများ စားပေးခြင်းဖြင့် ဗီတာမင်ဓာတ်နှင့် ဇီဝဓာတ်ကူပစ္စည်း အင်ဒိုင်းများကို ပြန်ဖြည့်နိုင်မည်။ သတ္တုဓာတ်၊ ပဲမျိုးစုံ၊ ဥ၊ ငါး၊ ကြက်၊ အမဲသား၊ ဝက်သား၊ ပင်လယ်ငါးနှင့် အသားဓာတ်၊ ငါးကြီးဆီ၊ နှမ်းဆီ၊ ခွံမာသီး စသည်။ ထို့ပြင် လူ့ခန္ဓာကိုယ်၌ လိုအပ်သော အဆီအက်စစ်၊ စပျစ်သီး၊ ဘလူးဘယ်ရီ အခွံပါသော ပန်းသီး စသည့် အင်တီအောက်ဆီးဒင့် ပစ္စည်းများ၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ နှင်း၊ ချင်း၊ မျောက်ဥ စသည်တို့ကိုလည်း စားပေးရမည်။

၅။ Rest (အနားယူခြင်း) ။ နေ့စဉ် အနည်းဆုံး ၇-နာရီခန့် အချိန်မှန်အိပ်စက်ရမည်။ အလုပ်ကို နာရီဝက်ခန့်လုပ်လျှင် ၅-မိနစ်ခန့် အနားယူရမည်။

၆။ Repair (ပြန်လည်ပြင်ဆင်ခြင်း) ။ ဒဏ်ရာ အနာတရများ ကုစားသည့်အခါ လုံလောက်သော စွမ်းအင်ပမာဏ လိုအပ်သည်။ စွမ်းအင်ပမာဏ ရရှိရန် ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်သော ချက်ပြုတ် နည်းနှင့် လုံခြုံစိတ်ချရသော ကုန်ကြမ်းကိုရရှိမှ သင့်လျော်သော အာဟာရကို ရရှိနိုင်မည်။

၇။ Rebalance (ပြန်လည်ထိန်းညှိ) ။ ခန္ဓာကိုယ် အက်စစ်ဓာတ် မဲလွန်ကဲစေရန် အရောင်မျိုးစုံရှိ

သော လတ်ဆတ်သည့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ သစ် သီးဝလံများ စားသုံးခြင်း၊ အစိမ်းရောင် ရေခွေး ကြမ်း သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ပြန်လည်ထိန်းညှိရ မည်။

၈။ Regular Exercise (ပုံမှန်ကာယလေ့ကျင့်) ။ နေ့စဉ်-မိနစ် ၃၀-ခန့် သို့မဟုတ် ရက်သတ္တတစ်ပတ် လျှင် စုစုပေါင်း မိနစ် ၁၅၀-ခန့် သင့်တော်သည့် ပမာဏရှိသော ကာယလေ့ကျင့်မှုကို လုပ်ဆောင် သင့်ပါသည်။

ပါမောက္ခဒေါ်ခင်ဖြူ (မြင်းခြံ)

အကိုး ။ စစ်ကျွေးစဉ်သတင်းစာ (၂၆-၁၁-၂၀၁၄)

မင်္ဂလာမောင်မမိရုပ်ပုံစာပေ

(ထူးချွန်သူတိုင်း မင်္ဂလာမောင်မမိ ဖတ်ကြသည်။)

- * လစဉ်မှန်မှန် ချီတက်လျက်ရှိသည်မှာ နှစ် ပေါင်း ၂၆-နှစ်ရှိလာပါပြီ။
- * ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများနှင့် လူကြီး၊ လူငယ်မရွေး စိတ်ကောင်းရှိအောင်၊ စာရိတ္တ တောင်းအောင်၊ အများအကျိုးဆောင်လို စိတ်ရှိအောင်၊ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်အောင်၊ ဗဟုသုတကြွယ်ဝအောင်၊ ကျောင်းသင်ခန်း

စာတွင် အထောက်အကူပြုအောင် ပန်းချီ ဓာတ်ပုံ၊ ရုပ်ပုံမျိုးစုံဖြင့် အမျိုးမျိုး တီထွင် ကြံဆထုတ်ဝေလျက်ရှိပါသည်။

- * တစ်ကြိမ်ဖတ်ဖူးသူတိုင်း နှစ်သက်သဘော ကျ၍ စဉ်ဆက်မပြတ် ဖတ်ရှုချင်အောင်နှင့် ထာဝစဉ် သိမ်းဆည်းထားချင်အောင် စိစဉ် ထားပါသည်။
- * လူတိုင်းဖတ်နိုင်အောင်လည်း ဈေးနှုန်းချိုသာ စွာဖြင့် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလျက်ရှိပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့ - ၀/၄၊ ပထမထပ်(က)၊

ဓမ္မာရုံ(၁)လမ်း၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊
လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

စုန်း - ၀၉ ၄၂၁၁၂၄၉၃၆

ဖြန့်ချိရေး - မင်္ဂလာရောင်ခြည်စာပေ
အမှတ်-၂၆၆၊ မြေညီထပ်(ဝဲ)၊
လမ်း-၄၀(အထက်)၊ ၉-ရပ်ကွက်၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။ စုန်း - ၀၁ ၃၇၇၉၃၁

၀၉၂၆၁၁၈၈၃၅၁

ကံကံ၏အကျိုး

ဘေးရန်မှ လွတ်ခဲ့သူ

နံနက် အရုဏ်တက်သည်နှင့် ဦးကံထူး၏ ဘုရားရှိခိုးသံက ဝတ်မပျက် ပေါ်ထွက်လာသည်။ စိတ်နှလုံးကြည်နူးဖွယ် ကျက်သရေရှိလှသော ဘုရားရှိခိုးသံက ပတ်ဝန်းကျင်အနှံ့ ယုံလွှင့်လျက် ရှိသည်။

ဦးကံထူးသည် သာမန်ဗုဒ္ဓဘာသာအမည်ခံ သူတို့ထက် လေးနက်ယုံကြည်သော ကိုးကွယ်မှု နှင့် ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်ခြင်း၊ အခါကြီး ရက်ကြီးများတွင် ရှစ်ပါးသီလဆောက်တည်ခြင်း၊ မိမိတတ်နိုင်သမျှ အလှူဒါနပြုလုပ်ခြင်းတို့ဖြင့် မွေ့လျော်နေသည်။

သူသည် ကျေးလက်မှာနေထိုင်ပြီး မိရိုးဖလာ လယ်ယာ၊ ခြံလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူဖြစ်၏။ အများ ကဲ့သို့ ဝက်၊ ကြက်စသော တိရစ္ဆာန်များ မွေးမြူခြင်း၊ ရောင်းချခြင်းမပြုချေ။ လယ်လုပ်သော နွား များကိုလည်း ကောင်းစွာကျွေးမွေးပြီး စောင့်ရှောက်သည်။ အတန်းပညာ အလယ်တန်းဆင့်သာ အောင်မြင်သော်လည်း လေ့လာမှတ်သားခြင်း၊ ရွာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းဆရာတော်အား ဆည်းကပ်သင်ယူခြင်းတို့ကြောင့် ပရိတ်တရားတော်များ၊ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်များနှင့် အစွမ်း

ထက်သောဂါထာအချို့တို့ကို ကောင်းစွာရွတ်ဖတ် ပူဇော်နိုင်သူဖြစ်သည်။ အချိန်ပြည့် မရွတ်ဖတ်နိုင်သော်လည်း သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်တို့ကို အလုပ်လုပ်ရင်း၊ သွားရင်း လာရင်း အောက်မေ့ဆင်ခြင်နေတတ်သူဖြစ်သည်။

လူ၏ကံကြမ္မာဆိုသည်မှာ ကြိုတင်သိမြင်နိုင်စွမ်း ရှိသည်မဟုတ်ချေ။ အတိတ်ကံ၏အကျိုးသည် ယခုဘဝတွင် အမှန်ခံစားရမည်သာ ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သော မိုးကာလ၏ ရက်တစ်ရက်တွင် ဦးကံထူးသည် သူ၏စက်ဘီးအဟောင်းကလေးဖြင့် ရွာဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဆွမ်းချိုင့်သွားပို့သည်။

ရွာတွင် ဆွမ်းချက်နိုင်သော အိမ်များက ဘုန်းကြီးကျောင်းအတွက် အရုဏ်ဆွမ်း၊ နေဆွမ်းတို့ကို အလှည့်ကျချက်ပြုတ်ပို့ကြသည်။ ထိုနေ့က ဦးကံထူးတို့အိမ် ဆွမ်းလှည့်ကျသည်။ အိမ်ရှင်မက ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ပြုတ်ပြင်ဆင်ပေးပြီး သူက ဆွမ်းသွားပို့သည်။

ထိုနေ့က မနက်လေးနာရီထပြီး အိမ်ရှင်မက ဆွမ်းချက်နေစဉ် သူက ဘုရားရှိခိုး၊ ပရိတ်ရွတ်၊

အမျှဝေ၊ မေတ္တာပို့၏။ ဆွမ်းကျက်လျှင် အရက် ဆွမ်းကပ်သည်။ ပြီးလျှင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဆွမ်းသွားပို့သည်။ သွားရင်းလာရင်း ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ဆင်ခြင်ပွားများသည်။

တစ်ဖန် နံနက်ဆယ်နာရီခွဲခန့်တွင် နေ့ဆွမ်းအတွက် ဆွမ်းချိုင့်တစ်ခေါက် သွားပို့ရပြန်သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှအပြန် မိုးကလေးက ခပ်ဖွဲဖွဲရွာနေသည်။ ရွာတွင် မော်တော်ဆိုင်ကယ်များ ပေါများလာသဖြင့် အသွားအလာ သတိထားရသည်။ နောက်ဘက်မှ မော်တော်ဆိုင်ကယ်သံ ကြားသဖြင့် စက်ဘီးကို လမ်းဘေးသို့ ချ၍စီးသည်။

ဤတွင် မထင်မှတ်ဘဲ နောက်ဘက်မှ ဆိုင်ကယ်က ဝင်တိုက်တော့သည်။ ဒိုင်းခနဲအသံနှင့် အတူ စက်ဘီးရောလူပါ ဆောင့်တွန်းခံရပြီး စက်ဘီးမှာ အရှိန်နှင့် ပြေးပြီးမှ လဲကျသွားသည်။ လူကလည်း ရွေ့သို့ ပစ်ကျသွားသည်။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်မှာ လမ်းဘေးမြောင်းထဲ လူပါထိုးကျသွားသည်။

ရှုတ်တရက် လန့်သွားရုံမှအပ ဦးကံထူး

ဒဏ်ရာချခြင်းမရှိပါ။ ဒူးအနည်းငယ်ပွန်းရုံပဲဖြစ်သည်။ လမ်းပေါ်လွတ်ကျသွားသော ဆွမ်းချိုင့်ထဲမှ ပန်းကန်များ ကွဲခြင်းမရှိ၊ ရွာသားများ ဝိုင်းအံ့လာကြသည်။

“ဒီကောင်တွေ အရက်မူးပြီး မောင်းလာကြတာ။ လမ်းဘေးအလွတ်ကြီးကို ဝင်တိုက်တယ်။ ဦးကံထူး၊ ခင်ဗျား ကံကောင်းတယ်။ ဆိုင်ကယ်ရှေ့ဘီးက ခင်ဗျားစက်ဘီးရဲ့နောက်ဘီးတည့်တည့်ကို တိုက်မိတော့ တွန်းထည့်လိုက်သလို ဖြစ်သွားတာ။ ဒါကြောင့် စက်ဘီးနောက်ဘီး နည်းနည်းခွင်သွားတယ်။ လက်ကိုင်လည်း လည်သွားတယ်။ တကယ်လို့ နည်းနည်းသာ စောင်းတိုက်မိရင်တော့ စက်ဘီးလည်းကြေ၊ ခင်ဗျားလည်း ခြေလက်ကျိုး၊ ခါးကျိုး တစ်ခုခုဖြစ်မှာ။”

“ဟိုကောင် ငမ္မာနှစ်ယောက်ကတော့ မြောင်းထဲမှာ တော်တော်နာသွားတယ်။ ဆိုင်ကယ်လည်း မှန်ကွဲ၊ ကာဗာကွဲနဲ့ တော်တော်ပျက်စီးသွားတယ်။”

“အလျော်တောင်း၊ အလျော်တောင်း၊ ခင်ဗျား စက်ဘီးလည်း ပြင်ရဦးမယ်။”

“ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ ကိုယ့်ကို တမင်ရည်ရွယ်တာမှမဟုတ်တာ။ သူတို့လည်း သူတို့ဘာသာ ခံရပြီပဲ။”

လမ်းပေါ်မှ ချိုင့်ကလေးကို ကောက်ယူပြီး စက်ဘီးကိုဆွဲထူကာ ဦးကံထူး ပြန်လာခဲ့သည်။ ဦးကံထူးသည် သူပွားများခဲ့သော ဘုရားတရားဂုဏ်တော်တို့၏ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် အသက်ဘေးမှ လွတ်ခဲ့သည်ဟုလည်း ယုံကြည်သွားခဲ့သည်။ (ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။)

အဝါ (နိဗ္ဗာန်)

ဆွမ်းကုသိုလ်

ဗုံရွာမြို့၊ သလ္လာ အမှတ် ၄-ရပ်ကွက်တွင် ဆင်းရဲလှသော ဦးချစ်တိုး၊ ဒေါ်ပုတို့ မိသားစုရှိပါသည်။ သူတို့မိသားစုမှာ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စားကြရ၏။ ဆင်းရဲသည်မှာ အလွန်အမင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သားသမီး ၇-ယောက်ရှိသည်။ သား ၅-ယောက်၊ သမီး ၂-ယောက်ဖြစ်သည်။ ထိုမိသားစုသည် ဆင်းရဲသော်လည်း စိတ်ထားဖြူစင်ကြသည်။

ဦးချစ်တိုးသည် မိသားစုစားဝတ်နေရေးအတွက် ပေါက်စီမုန့်များကို ဖောက်သည်ယူ၍ ဆိုင်းထမ်းထမ်းကာ အိမ်စဉ်လှည့်လည်ပြီး ရောင်းရပါသည်။ ဒေါ်ပုမှာတော့ ရက်ကန်းရုံတွင် အငှားခတ်ရပါသည်။ ဦးချစ်တိုးဝင်ငွေမှာ တစ်နေ့တစ်ဆယ်လောက်သာ ရ၏။ ဒေါ်ပု ရက်ကန်းအလုပ်မှာ တစ်နေ့ ရှစ်ကျပ်ရရှိသည်။

ဦးချစ်တိုး၊ ဒေါ်ပုတို့သည် ဆင်းရဲသည်နှင့်မမျှအောင် သဒ္ဓါတရားကမူ ထက်သန်လှပါသည်။

မြတ်မင်္ဂလာ * ၆၄

- * ကောင်းမှုလုပ်သူ ကောင်းကျိုးရ၏။
- * မကောင်းမှုလုပ်သူ မကောင်းကျိုးရ၏။
- * အကြင်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုး၏။
- * ထိုအသီးကို သုံးဆောင်ရ၏။

(၃၃)

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အိမ်တွင် ဆွမ်းခံကြွတော်မူကြသော သံဃာတော် ၁၀-ပါးတို့အား ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းတို့ကို မပြတ်မလပ် လောင်းလှူကြပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ ဝင်ငွေနည်း၍ ချက်ရေးပြုတ်ရေး အခက်ကြုံသည့်အခါမူ သူတို့မိသားစု လျှော့စားလျက် သံဃာတော် ၁၀-ပါးတို့အား မပျက်မကွက် ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်းတို့ကို လောင်းလှူမြဲပင် လောင်းလှူကြသည်။ သို့နှင့်ပင် ဦးချစ်တိုး၊ ဒေါ်ပုတို့သည် ၁၀-နှစ်တိုင်တိုင် ဆွမ်းကုသိုလ်ဒါနကြီးကို အစဉ်အမြဲ ပြုလုပ်လာခဲ့ရာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အလုပ်ခွင်တွင်ကျယ်၍ ဝင်ငွေပိုလျှံလာပါသည်။ ကံကောင်းချင်တော့ ဦးချစ်တိုးသည် ပေါက်စီမုန့် ရောင်းရင်း ထိတစ်စောင်ထိုးခဲ့သည်။ ထိုအဖွင့်တွင် ၅၀၀၀၀-ဆု ပေါက်ပါသည်။

ယခုအခါတွင် ဦးချစ်တိုး၊ ဒေါ်ပုတို့သည် ပေါက်စီမုန့်ဖိုနှင့် ရက်ကန်းရုံတို့ကို ကိုယ်ပိုင် ထူထောင်နိုင်ကြပြီ။ ကြွယ်ဝချမ်းသာနေကြလေပြီ။ ဦးချစ်တိုးနှင့် ဒေါ်ပုက သံဃာတော်များအား လှူဒါန်းရသော ဆွမ်းဒါနကုသိုလ်ကံကြောင့် ကြွယ်ဝချမ်းသာကြသည်ဟု ယုံကြည်နေကြသည်။

ပုပ္ပါး နန္ဒာနွဲ့ယဉ်အေး

(မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ၁၉၉၁-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ)

ပြတ်မင်္ဂလာ သိမှတ်စရာ

မင်းစောထက်

ပူလစ်ဇာဆုရ ကချင်အမျိုးသမီးသတင်းထောက်

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ နယူးယောက်မြို့ရှိ ကိုလံဘီယာတက္ကသိုလ်က ချီးမြှင့်သော ၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ ပူလစ်ဇာဆုရရှိသူများကို ၁၈-၄-၂၀၁၆-ရက်နေ့က ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည်။ အဆိုပါဆုရရှိသူများထဲတွင် အေပီသတင်းဌာနမှ အမျိုးသမီးသတင်းထောက်သုံးဦးနှင့်အတူ မြန်မာနိုင်ငံအခြေစိုက် ကချင်အမျိုးသမီးသတင်းထောက် မအက်စတာထုဆန်လည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။

အရှေ့တောင်အာရှ ပင်လယ်စာထုတ်လုပ်မှု

လုပ်ငန်း၌ ကျွန်ုပ်လုပ်သားများ အသုံးပြုနေခြင်းကို ဖော်ထုတ်တင်ပြခဲ့သည့် "Seafood From Slaves" သတင်းဆောင်းပါးကို မအက်စတာထုဆန်၊ Margie Mason, Robin McDowell, Martha Mendoza တို့က တစ်နှစ်ကျော် အချိန်ယူကာ ရေးသားတင်ပြခဲ့သည်။ အဆိုပါသတင်းဆောင်းပါးဖြင့် ပူလစ်ဇာဆု ရရှိခြင်းဖြစ်သည်။

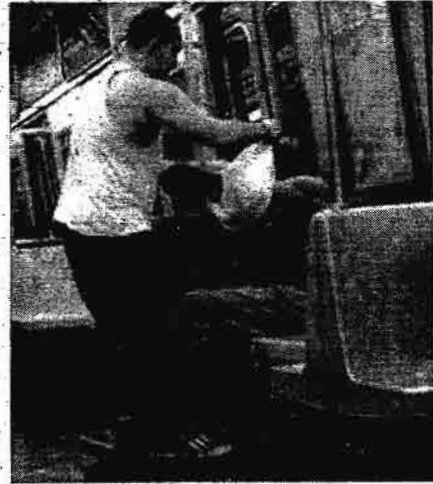
မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများမှ ရေလုပ်သားများကို အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ကျွန်းတစ် ၂၁

ပူလစ်ဇာဆုရ အေပီအမျိုးသမီးသတင်းထောက် ၄-ဦး (ဝဲမှယာ-တတိယအမျိုးသမီးမှာ မအက်စတာထုဆန် ဖြစ်သည်။)

အံ့ဩဖွယ် စိတ်ထားဖြင့်ဖြတ်သူ

နယူးယော့ခ်မြို့၊ ဘီရွတ်ကလင်းရပ်ကွက်သို့ ဦးတည်မောင်းနှင်နေသော မြေအောက်ရထား ပေါ်တွင် အိမ်ခြေရာမဲ့တစ်ဦးသည် အင်္ကျီဗလာ ဖြင့် ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းအေးနေသည်။ ထို မြို့၏ ညအပူချိန်သည် ရေခဲမှတ်နီးပါးမျှ ရှိသည်။ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းနေရှာသော အိမ်ခြေ ရာမဲ့ကို ကျေးအမည်ရှိ အမျိုးသားတစ်ဦးက သနား ကရုဏာစိတ် ဝင်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ အင်္ကျီနှင့် ဦးထုပ်တို့ကို အိမ်ခြေရာမဲ့အား ဝတ်ဆင် ပေးခဲ့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်ကို ရုပ်သံမှတ်တမ်းရိုက်ကူး သူ နိုလက်စ်ကိုက မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ထိုရုပ် သံမှတ်တမ်းကို နိုလက်စ်ကိုက 'သူ၏ဖေ့စ်ဘွတ် စာမျက်နှာပေါ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ အဆိုပါ ရုပ်

သံမှတ်တမ်းကို မျှဝေခြင်းပြုသည့် အကြိမ်ရေ ၈ သန်းရှိခဲ့ပြီး နှစ်သက်သူအရေအတွက် ၂ သိန်း ရှိခဲ့သည်ဟု ဒေးလီးမေးလ်က ဖော်ပြခဲ့သည်။ အကိုး ။ ။ အင်တာနက် (ရိုးရာလေးစာမျက်နှာ)

ကျွန်းတွင် ပိတ်လှောင်ထားပြီး ငါးဖမ်းလှေပေါ် တွင် အဓမ္မ အလုပ်ခိုင်းစေကြပုံကို အေပီသတင်း ဌာနမှ သတင်းထောက်လေးဦးက အသေးစိတ် လေ့လာ၍ ဆောင်းပါးရေးသားခဲ့ကြသည်။ ထို သတင်းဆောင်းပါးကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံသားများ အပါအဝင် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများမှ ကျွန်ုပ် ပြုခံရလုပ်သား ၂၀၀၀-ကျော် ပြန်လည်လွတ် မြောက်ခဲ့သည်။

ရရှိမည်ဖြစ်ပြီး အခြားပူလစ်ဇာဆုများအတွက် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၁၀၀၀၀-ခိုးမြှင့်မည်ဖြစ် သည်။

ပူလစ်ဇာဆုကို ၁၉၁၇-ခုနှစ်က စတင်ခိုးမြှင့် ခဲ့ပြီး အမေရိကန်သတင်းစာထုတ်ဝေသူ ဂျိုးဇက် ပူလစ်ဇာက တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဆို ပါဆုကို အမေရိကန်စာနယ်ဇင်းလောက၏ အမြင့် ဆုံး ဂုဏ်ထူးဆောင်ဆုအဖြစ် သတ်မှတ်ခဲ့ကြ သည်။ သတင်းနှင့် စာနယ်ဇင်းဆိုင်ရာ ဆု ၁၄ ဆုအပါအဝင် နှစ်စဉ် ဆုအမျိုးအစားမေါင်း ၂၀ မျိုး ခိုးမြှင့်သည်။

ယခုနှစ်အတွက် ပူလစ်ဇာဆု ရရှိခဲ့သော သတင်းဌာနကြီးထဲတွင် New York Times, The Washington Post, The New Yorker စသည့် သတင်းဌာနများ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ပြည်သူ့အကျိုး ဆောင်မှုဆု ရသူများအနေဖြင့် ရွှေတံဆိပ်တစ်ခု

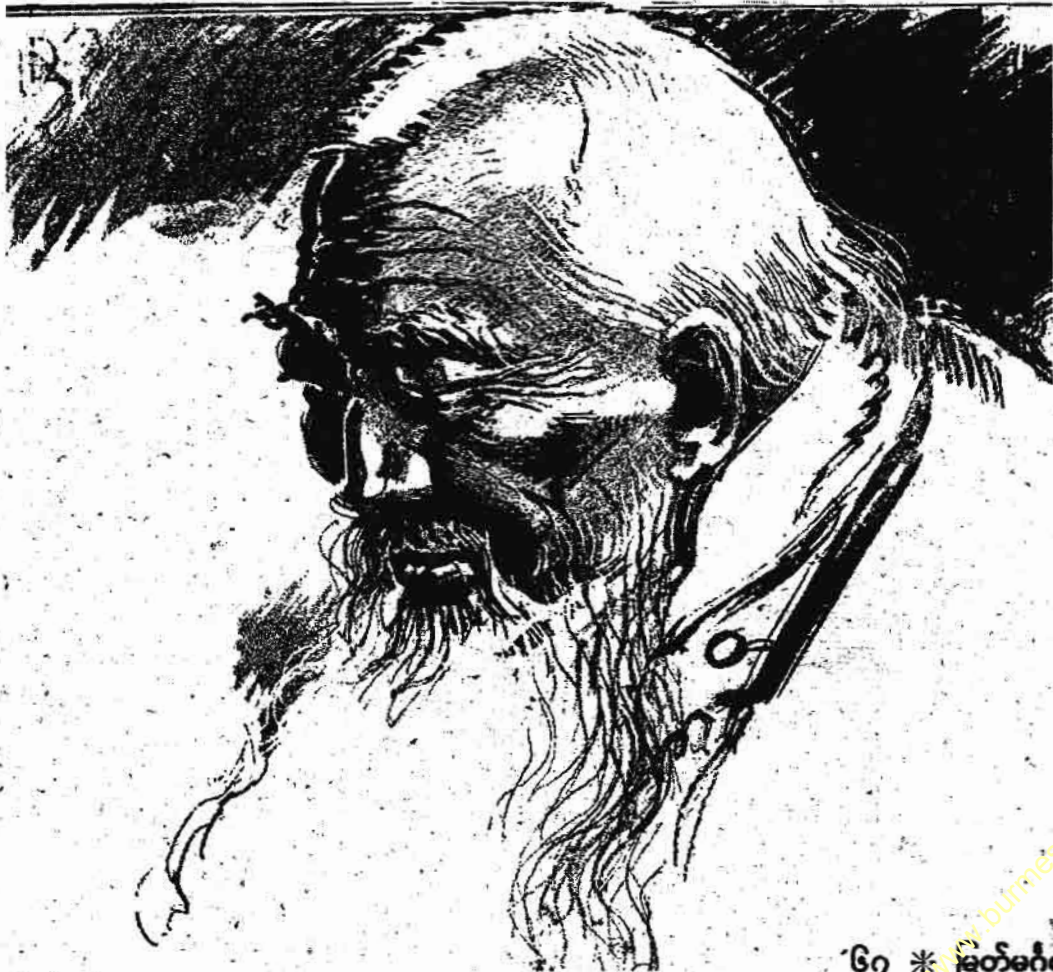
အကိုး ။ ။ စံတော်ချိန်သတင်းစာ (၂၀-၄-၂၀၁၆) * * *

ဆွေစဉ်မျိုးဆက် ၁၀-ဆက်

တရုတ်နိုင်ငံ၊ ကန်ရှုပြည်နယ်မှ အာကွေး
အမည်ရှိ အဘိုးအိုထစ်ဦးသည် အံ့ဖွယ်အသက်
ရှည်၍ သား၊ မြေး၊ မြစ်၊ တိ၊ တွတ် စသည့် ဆွေ
စဉ်မျိုးဆက်များ များစွာရှိခဲ့သည်။ သူသည်
၁၇၉၀-ပြည့်နှစ် အသက် ၁၃၄ နှစ်အထိ အသက်
ရှည်ခဲ့သည်။ သူ၏ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်သည် ၁၀-
ဆက်အထိ အသက်ရှည်ကာ သား၊ မြေး၊ မြစ်၊

တိ၊ တွတ် အစရှိသည့် ဆွေမျိုး ရာပေါင်းများစွာ
ရှိခဲ့သည်။ ထိုခေတ် တရုတ် ဧကရာဇ်ဘုရင်က
မိမိနိုင်ငံတွင် စိတ်အချမ်းသာဆုံးသူကို ရှာခိုင်းရာ
မူမှတ်များက အဘိုးအိုအာကွေးကို စိတ်အချမ်း
သာဆုံးလူအဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ဘုရင့်ရှေ့တော်
မှောက်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ပြသခဲ့သည်။

အကိုး ။ Ripley's Believe it or not (2004)

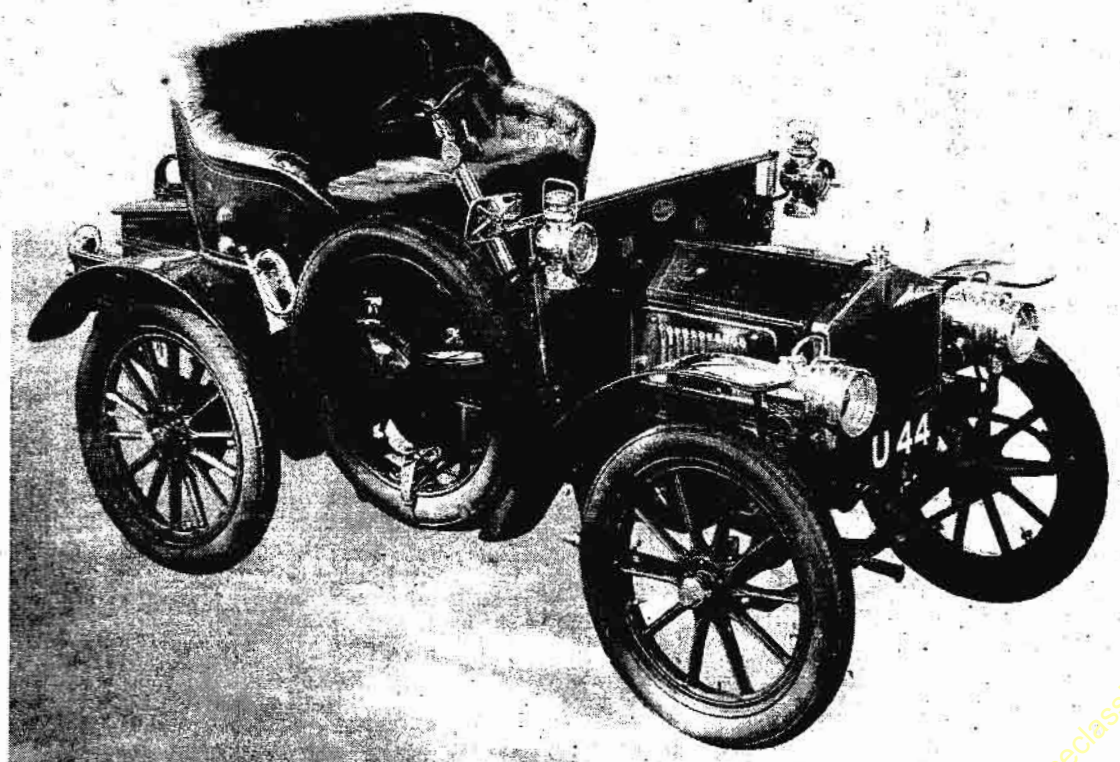
ဟောင်းသော်လည်း အကောင်း

၁၉၀၄-ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ မန်ချက်စတာ မြို့၌ ထုတ်လုပ်ခဲ့သည့် လူနှစ်ယောက်စီး ရိုက်ရွိုက် မော်တော်ကားကို ပိုင်ရှင်များက ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းထားသည်။ ယင်းကို ၂၀၀၇-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့၌ လေလံပစ်ရာ မော်တော်ကားဟောင်း ချစ်မြတ်နိုးသူတစ်ဦးက ဒေါ်လာ ၇-သန်းကျော် (၇၂၄၂၉၁၄)ပေး၍ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ ထိုမော်တော်ကားသည် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀-ကျော် သက်တမ်းရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ယနေ့တိုင် အသုံးပြု၍ရဆဲ ဖြစ်သည်။

အကိုး ■ ■ Guinness World Records (2010)

တရားကျင့်သော ဘီတဲလ်အဖွဲ့

ကမ္ဘာကျော် အဆိုတော် ဘီတဲလ်အဖွဲ့သည် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်က အလွန်ကျော်ကြားအောင်မြင်ခဲ့သော အဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ထိုအဖွဲ့သည် ၁၉၆၈-ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဝေရက်တောင်ခြေ၌ တည်ရှိသော ဟိန္ဒူဘာသာဝင်တို့ တရားကျင့်ကြရာ အဆောက်အအုံပျက်ကြီးတွင် သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ တရားကျင့်ကြ အားထုတ်ခဲ့ကြသည်။ သီချင်းအပုဒ်ပေါင်း ၄၈-ပုဒ်ကိုလည်း ရေးသားခဲ့သည်။ ဘီတဲလ်အဖွဲ့ နေထိုင်ခဲ့သော ထိုအဆောက်အအုံကြီးသို့ ယခုအခါ ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသွားများ သွားရောက်လည်ပတ်ကြသည်ဟု သိရသည်။

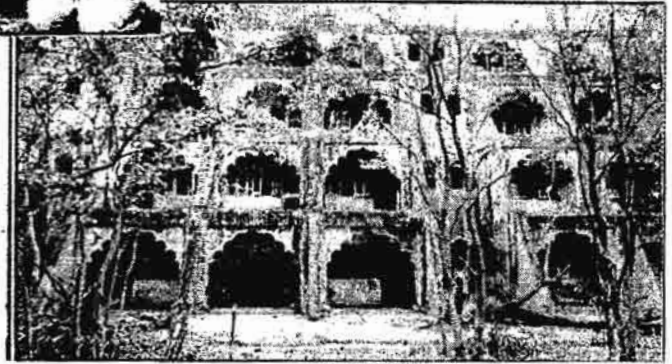

သက်တမ်း ၁၀၀-ကျော်ရှိသော လူနှစ်ယောက်စီး ရိုက်ရွိုက်မော်တော်ကား

ကမ္ဘာကျော်
ဘီတဲလ်အဖွဲ့

ဘီတဲလ်အဖွဲ့
နေထိုင်တရားကျင့်ခဲ့သော
အဆောက်အအုံကြီး

ထိုအဆောက်အအုံပျက်ကြီးရှိရာ မြေနေရာသည် အူတာပရားဒေ့ရှ် သစ်တောပိုင်မြေဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လက်ရှိအစိုးရသည် ထိုနေရာကို ပြတိုက်ငယ်တစ်ခုအဖြစ် ပြန်လည်ပြင်ဆင်သွားမည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုပြတိုက်တွင် ဘီတဲလ်အဖွဲ့ လာရောက်လည်ပတ်စဉ်က ရိုက်ကူးထားသော ဓာတ်ပုံများကိုလည်း ပြသသွားမည်ဟု သိရသည်။

အကိုး ။ ။ ပြည်မြန်မာ့ဂျာနယ် (၂၈/၅/၁၅)

* * *

အံ့ဖွယ်တိုက်ဆိုင်မှု

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ အိုကလာဟိုးမားပြည်နယ်၊ စတေးလ်ဝါတာမြို့ရှိ ဘူတာရုံတစ်ခုတွင် ခရီးသွားတစ်ဦးသည် ရပ်လျက် ပန်းသီးတစ်လုံးကို စားနေသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူ့အနီး၌ ခရီးသွားလူစိမ်း

တစ်ဦး လာရပ်သည်။ ထိုခရီးသွားလူစိမ်းက ပထမခရီးသွားကို ပြောလိုက်သည်။ “ခင်ဗျားစားနေတဲ့ ပန်းသီးအနံ့က မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားဒေသက ထွက်တဲ့ ပန်းသီးမျိုးအနံ့နဲ့ တူနေပါလား။”

ပထမခရီးသွားက “ကျွန်တော်က အဲဒီ မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားကပါ။ ဒါကြောင့် အဲဒီဒေသက ထွက်တဲ့ ပန်းသီးကို စားနေတာပါ” ဟု ပြန်ပြောသည်။

ထိုအခါ ဒုတိယခရီးသွားလူစိမ်းက “ဟာ ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်လည်း မြောက်ကယ်ရိုလိုင်းနားဒေသကပဲ” ဟု ပြန်ပြောသည်။

ထိုသို့ နှစ်ဦးသားပြော၍ စကားလက်ဆုံကြနေရာမှ သူတို့နှစ်ဦးမှာ နှစ်ပေါင်း ၃၀-ကြာ ကွာနေသော ညီအစ်ကိုများဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဖွယ် သိရှိလိုက်ရတော့သည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not (2001)

အတုယူဖွယ် ခိုးဖြောင့်သော
ဇနီးမောင်နှံ

မော်လမြိုင်မြို့မှ ထွန်းရိတ်ဆိပ်ရိတ်လုပ်ငန်း
ပိုင်ရှင် ဦးအောင်နိုင်နှင့် ဇနီး ဒေါ် စန်း စန်းဦးတို့
သည် အတုယူဖွယ် ခိုးဖြောင့်သော ဇနီးမောင်နှံ
ဖြစ်သည်။ ၃၁-၅-၂၀၁၆-ရက်နေ့က ဖြစ်သည်။
ဈေးဝယ်သူ မစုလှိုင်သည် သူတို့၏ဆိုင်တွင် ငွေ
ကျပ်သိန်း ၂၀-ခန့် မေ့ကျန်ခဲ့သည်။ ဦးအောင်နိုင်
တို့ ဇနီးမောင်နှံက မေ့ကျန်ခဲ့သူ မစုလှိုင်ထံ ငွေ
ကျပ်သိန်း ၂၀-ပြန်လည်ပေးအပ်ခဲ့သည်။

ဈေးဝယ်သူ မစုလှိုင်သည် ငွေသားပိုက်ဆံ
သာမက ဘဏ်စာအုပ်ပါ မေ့ကျန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ဘဏ်စာအုပ်ထဲတွင်လည်း ငွေကျပ် ၁၆-သိန်း
စာရင်းရှိကြောင်း သိရသည်။ မေ့ကျန်ခဲ့သော ငွေ
သားနှင့် ဘဏ်စာအုပ်ကို ရိုးဖြောင့်စွာ ပြန်လည်

ရိုးဖြောင့်သော ဦးအောင်နိုင် + ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်းဦး

အိမ်မွေးပိုးဟပ်

ဩစတြေးလျနိုင်ငံတွင် အချို့သူများသည်
အိမ်မွေးမွေးမွေးကြောင်များသဖွယ် ပိုးဟပ်များကို
သေချာကျနစွာ မွေးမြူထားသည်။ ထိုမွေးမြူထား
သော ပိုးဟပ်များမှာ သာမန်ပိုးဟပ်များကဲ့သို့
မဟုတ်။ သူတို့တွင် အတောင်ပံများ မရှိပေ။ ထို့
ပြင် အရွယ်အစားမှာလည်း လူ၏ လက်ဝါးပြင်
အရွယ်ခန့်ရှိကာ ကြီးမားကြသည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not (2001)

ပေးအပ်သော ဦးအောင်နိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံကို
မစုလှိုင်က အထူးကျေးဇူးတင်မဆုံး ရှိခဲ့သည်။

မစုလှိုင်သည် ပညာရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်
သည်။ အကယ်၍ အဆိုပါ ငွေများပျောက်ဆုံးခဲ့
ပါက အလွန်ပင် ဒုက္ခရောက်မည်ဖြစ်ကြောင်း
သူမ၏ လူမှုကွန်ရက်စာမျက်နှာ၌ ရေးသားဖော်ပြ
ထားပေသည်။

အကိုး ။ ။ အင်တာနက် (ရိုးရာလေးစာမျက်နှာ)

မင်းစောထက်

မြိတ်မြို့၊ သီဂီဦးကျောင်း

နေရာသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းဆင်းပွဲ
 စာနာသီရိတိုင်းဒေသကြီး၊ မြိတ်မြို့နယ်၊ မြိတ်တောင်
 ရပ်ကွက်၊ ဇေယျာသီရိ ၁-ရပ်ကွက်ရှိ သီဂီဦးဘုန်းတော်
 ကြီးကျောင်းတိုက်၏ ပဓာနနာယကဆရာတော်ကြီး သဒ္ဓန္တ
 ကောဏ္ဍည၏ လမ်းညွှန်မှုကိုခံယူကာ သဒ္ဓန္တ မိမိ၏ သဒ္ဓန္တ
 ဝိစာရနှင့် ကျောင်းအတိုးတော်ဆောင်မား၏ ဆောင်ခွတ်
 ခဲ့မှုကြောင့် ဒုတိယအကြိမ် နေရာသီတောင်းပိတ်ချိန်တွင်
 ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းကို ၄-၃-၂၀၁၆-ရက်

နေ့မှ ၂၁-၃-၂၀၁၆-နေ့အထိ သင်ကြားခဲ့ရာ သင်တန်း
 သား ၂၀၀-ကျော် တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ-တောသားလေးကျော်သင်း

* * *

ရေဦးမြို့

မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစခန်း

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရေဦးမြို့၊ မစိုးရိမ်ကျောင်း
 ထိုက်အတွင်း ၃၀-ကြိမ်မြောက် ၇-ရက်တရားစခန်းကို
 ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၅-ရက်နေ့မှ ၁၂-ရက်နေ့

ဗုဒ္ဓဘာသာယဉ်ကျေးမှုသင်တန်း တက်ရောက်ကြသော သင်တန်းသူ၊ သင်တန်းသားများ

အထိ မစိုးရိမ်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒက (သာသနဓဇ ဓမ္မာစရိယနှင့် အခြားဘွဲ့. ၅-ဘွဲ့. ၈ ပိဋကတ် တစ်ပုံဆောင်)နှင့် ရန်ကုန်မြို့၊ မြောက်ဥတ္တလပမြို့နယ်၊ သုန္ဒနန္ဒာလမ်း၊ မြကျွန်းသာမိုးကုတ်ရိပ်သာမှ နယ်လှည့်ဓမ္မ ကထိကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကိတ္တိသာရ(ဓမ္မာစရိယ)အရှင် သူမြတ်တို့က ဟောကြားပြသပြီး ယောဂီစုစုပေါင်း-၃၃၀ တရားအားထုတ်ခဲ့ကြပါသည်။

ပေးပို့သူ-အရာခံမြမောင်(ငြိမ်း)

သုံးဆယ်မြို့

ပဌာနဓမ္မသဟာယဆွမ်းလှူအသင်းကြီး

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သုံးဆယ်မြို့၊ မဟာထူပါရုံစာသင် တိုက်၌ ၂၀-၁၂-၂၀၁၅-နေ့တွင် ပဌာနဓမ္မသဟာယ ဆွမ်း လှူအသင်းကြီးက မဟာပဌာန်းကျမ်းမြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော် တော်မူကြသော သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တို့အား အရက် ဆွမ်းကပ် လှူဒါန်း၍ အသင်းကြီး၏ အလှူဒါနအစုစုကို ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေကြောင်း သိရသည်။

ပဌာနဓမ္မသဟာယ ဆွမ်းလှူအသင်းကြီးသည် မြို့နယ် အတွင်းရှိ ပဌာန်းရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲကျင်းပရာ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်းများကို ဆွမ်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းနေသော အသင်း ကြီးဖြစ်ပါသည်။ ပေးပို့သူ-ဦးခင်မောင်မြင့် (သုံးဆယ်)

သဲကုန်းမြို့၊ ညောင်ကုန်းအုပ်စု

မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစခန်း

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ သဲကုန်းမြို့နယ်၊ ညောင်ကုန်း အုပ်စု၊ ဝေနေနယုသုခ အင်ပင်ကြီးကျောင်းတိုက်တွင် သတ္တမအကြိမ်မြောက် မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစခန်းပွဲကို ၁၃၇၇-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၈-ရက်နေ့မှစ၍ ၇-ရက် အချိန်ပိုင်းတရားစခန်းဖွင့်ခဲ့ပါသည်။

သဲကုန်းမြို့၊ မိုးကုတ်ရိပ်သာကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယကဆရာတော် ဦးကဋ္ဌနနှင့် ဦးတေဇိန္ဒ(ဓမ္မာစရိယ) တို့က တရားတော်များ ဟောကြားပို့ချပါသည်။ တရားစခန်း တွင် အမျိုးသားယောဂီ ၃၅-ဦးနှင့် အမျိုးသမီးယောဂီ ၅၆-ဦးတို့ အားထုတ်ကြပါသည်။

ပေးပို့သူ-ဦးချစ်သိန်း(စံပြသဲကုန်း)

သန်လျင်၊ အောင်ဗောဓိမြေဇင်းတောရ

၁၈-ကြိမ်မြောက် တရားစခန်း

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သန်လျင်မြို့နယ်၊ လက်ယက် စမ်းအုပ်စု၊ ပျဉ်ထောင်ကျောင်းကျေးရွာရှိ အောင်ဗောဓိ မြေဇင်းတောရဓမ္မရိပ်သာတွင် ၁၈-ကြိမ်မြောက်အဖြစ် သမထ၊ ဝိပဿနာ ၄၅-ရက်တရားစခန်းကို ၂၂-၅-၂၀၁၆-နေ့မှ ၄-၇-၂၀၁၆-နေ့အထိ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်။

မောင်းထောင်မြေဇင်းတောရဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏တပည့် ဆရာတော်ကြီး ဦးကုဒ္ဓိဗလ(ဘုတလင်)က ဦးဆောင်၍ ကန္တိနည်းဥပနိဿယအတိုင်း တရားပြသခဲ့ရာ ယောဂီ ၂၅-ဦး စခန်းဝင်အားထုတ်ခဲ့ကြသည်။

ပေးပို့သူ-ဦးပဉ္စင်းစိုးမင်း (အောင်ဗောဓိ)

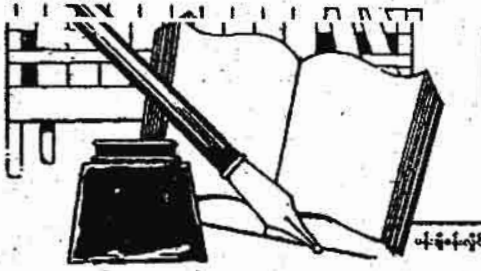
ကြံခင်းမြို့နယ်

အကောက်တောင်ဆရာတော်၏ အလှူတော်

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ကြံခင်းမြို့နယ်၊ အကောက် တောင်ဆရာတော် ဦးပညာဒီပသည် ၅-၄-၂၀၁၆-နေ့တွင် အလှူတော်ငွေများ ပေးအပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ ပင့်ဖိတ်ထား သော သံဃာတော်များအား အရက်ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ် များ ဆက်ကပ်ခြင်းနှင့် ဧည့်ပရိသတ်များအား နှိမ့်မီးခေါက်ဆွဲ ဖြင့် ကျွေးမွေးဧည့်ခံခြင်း စသော အလှူတော်အခမ်းအနား ကို ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး(အနောက်ပိုင်း) ပေါက်ခေါင်းမြို့၊ လှိုင်းတက်ကျောင်းတွင် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက (၁) လှိုင်းတက်ကျောင်း၏ တည် ဆောက်ဆဲဖြစ်သော ဘောဇနဆောင်အတွက် ငွေကျပ် ၁၀-သိန်း၊ (၂) လေးမျက်နှာစေတီတော် ဘက်စုံပြုပြင်ရန် အတွက် ငွေကျပ် ၁၀-သိန်း၊ (၃) ပညာဇောတာရုံစာသင် တိုက်အတွက် ငွေကျပ် ၁၀-သိန်း၊ (၄) မြို့နယ်ပြည်သူ့ ဆေးရုံအတွက် ငွေကျပ် ၁၀-သိန်းနှင့် ဧည့်ပရိသတ်များ အား ပုဆိုးများ၊ ပါတိတ်လုံချည်များကို တစ်ဦးလျှင်တစ် ထည်စီဖြင့် ဝေငှပေးကမ်းလှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ပေးပို့သူ-မလှဲ(ပေါက်ခေါင်းမြို့)

မြတ်မင်္ဂလာ စာအုပ်စင်

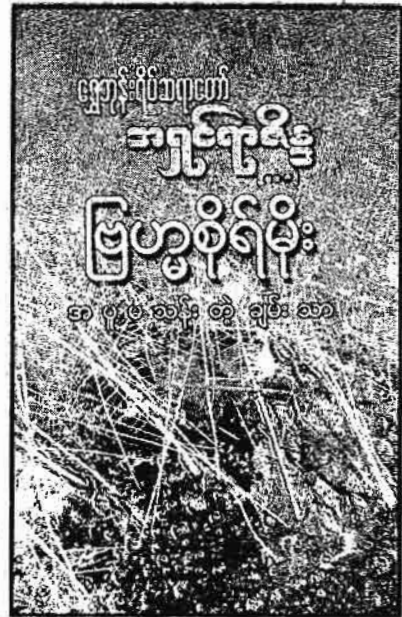
ဗြဟ္မစိုရ်မိုး

အပူမသမ်းတဲ့ ချမ်းသာ

ရွှေဘုန်းရိပ်ဆရာတော် အရှင်ရာဇိန္ဒ(ကံမ)

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရွှေဘုန်းရိပ်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ရွှေဘုန်းရိပ်ဆရာတော်က 'မေတ္တာဆာယာ' ကျောင်းဆောင်အလှူရှင် ကျောင်းဒကာမကြီး ဒေါ်စန်းစန်းမေ၏ ကျောင်းရေစက်ချပွဲတွင် ဓမ္မဒါနလှူရန် အမှတ်တရအဖြစ် ရေးသားပေးသော ဓမ္မစာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစိုရ်မိုးနှင့် အပူမသမ်းတဲ့ ချမ်းသာတရားနှစ်ပုဒ် ပါဝင်သည်။ တရားဟောသကဲ့သို့ စကားပြောဟန်၊ တရားဟောဟန်ဖြင့် ရေးသားထားသည်။

မင်္ဂလာဒုံ၊ ကာယ ၁၂-လမ်းရှိ ရွှေဘုန်းရိပ်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်တွင် စာသင်သားသံဃာတော် ၂၀၀-ကျော်ရှိပြီး ဤစာအုပ်ပြုစုသူ အရှင်ရာဇိန္ဒ(ကံမ)က ဦးစီး၍ စာဝါများ ပို့ချပေးလျက်ရှိသည်။ ဆရာတော်သည် သက်တော် ၃၅-နှစ်၊ ဝါတော် ၁၅-ဝါမျှသာ ရှိသေးသော်လည်း ၇-နှစ်ခန့်ကာလအတွင်း ရွှေဘုန်းရိပ်စာသင်တိုက်ကြီးကို အောင်မြင်စွာ ထူထောင်နိုင်ခဲ့သည်။ စာသင်တိုက်တွင် စာဝါများပို့ချရင်း ဓမ္မဒါန တရားစာအုပ် ၇-အုပ် ပြုစုခဲ့ပြီးဖြစ်သည်ဟု သိရှိကြည်ညိုရပါသည်။

“ဒါနနဲ့ ကုသိုလ်ရမယ်ဆိုရင် ဒါန၊ သီလနဲ့ကုသိုလ်ရမယ်ဆိုရင် သီလ၊ ဘာဝနာနဲ့ကုသိုလ်ရမယ်ဆိုရင် ဘာဝနာ၊ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲ ကုသိုလ်တွေရရ အရယူကြရပါမယ်။ ဒါနကုသိုလ်ရော၊ သီလကုသိုလ်ရော၊ ဘာဝနာကုသိုလ်ရော အားလုံးဟာ အားလုံးအတွက် ချမ်းသာဖို့အကြောင်းတွေချည်းပါပဲ။ မိမိအတွက်ရော၊ အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက်ရော လောကအတွက်ပါ ချမ်းသာစေပါတယ်။” (စာမြည်း၊ ၔ၀-၆၇)

ဆက်သွယ်ရန်

ရွှေဘုန်းရိပ်ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀၂၄၀၆၃

၀၉ ၄၃၁၁၀၉၉၂

ဦးမင်္ဂလာ

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ် သတင်းလွှာ

ဝိပဿနာတရားစခန်းအလှူ
(ယခင်လမ္ဗအဆက်)

(၂၁) ဦးကျော်ကျော်သွင် (ယောဂီ-၁၈) မိသားစု၊ ၅၀၀၀/- (၂၂) ကွယ်လွန်သူ-ဒေါ်အေးအေးသင်းအား ရည်စူး၍ ဦးမြင့်ဆွေ၊ သမီး-မဖြူရဲ (ယောဂီ-၈၃)၊ မထက် အိန်ဇင် မိသားစု၊ ၁၅၀၀၀/- (၂၃) ဦးကိုမင်း+မအိအိ ဌေး၊ မိသားစု၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ ၅၀၀၀/- (၂၄) ဗိုလ်မှူးစောဝင်းသိမ်း (ငြိမ်း)+ဒေါ်လှလှမိုး မိသားစု၊ သံလွင်လမ်း၊ ၁၅၀၀/- (၂၅) ဦးစန်းဝေ မိသားစု၊ ၃၀၀/- (၂၆) အနန္တော အနန္တဗိုလ်တို့ ဦးထိပ်ထား၍ ကွယ်လွန်သူ-ဒေါ်ချယ်ရီအား ရည်စူး၍ ဦးတင်ရွှေ+ ဒေါ်လှလှဌေး၊ သားသမီးများ-ဇင်သက်ဖြိုးနိုင်၊ ဇင်ထက် ဖြိုးနိုင်ဝင်း မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/- (၂၇) မသံစဉ်မေ မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၅၀၀/- (၂၈) နှစ်ဖက်မိဘများ အား အမှူးထား၍ ကိုစည်သူအောင်+မအေးသက်မွန် မိသားစု၊ ရန်ကင်း၊ ၂၀၀၀/- (၂၉) (ဦးယုရင်) အား ရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ အနော်ရထာအိမ်ရာ၊ ၉၀၀/- (၃၀) ဒေါ်တင်ထွေး မိသားစု၊ ၃၀၀/- (၃၁) ဦးမောင်မောင်အုန်း+ဒေါ်သိင်္ဂီသိမ်း မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၉၀၀/- (၃၂) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယုဉ်အိ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၁၅၀၀/- (၃၃) ကွယ်လွန်သူ အဘိုးအဘွား အမိအဖများနှင့် မြေး-သဲသဲ (ခ) လှလှဉ်အေး အား ရည်စူး ၍ဒေါ်သန်းခင် မိသားစု၊ ၂၅၀၀/- (၃၄) နှစ်ဖက်မိဘ နှစ်ပါးနှင့် ဦးမြသိန်းတို့အား အမှူးထား၍ ကိုအောင်ဘို ထိန်း+မမေဦးမြင့် မိသားစု၊ ၂၀၀၀/- (၃၅) အဘိဓမ္မာ ရတနာယရမှ မဟာပဌာန်း ပူဇော်ပွဲအဖွဲ့၊ ၄၀၀၀/- (၃၆) မရွှေယမင်းဦး၊ သယံဇာတကျွန်း၊ ၃၀၀/- (၃၇) ဒေါ်ခင်နွဲ့၊ ဒေါ်တင်တင်၊ ဒေါ်လှမြင့်၊ ဒေါ်ခင်တုတ်၊ ဒေါ်ညွန့်ရွှေ၊ ၂၈၀၀/- (၃၈) ဦးသန်းတင်+ဒေါ်ခင်ခင် ဦး မိသားစု၊ (၇) မိုင်ခွဲ၊ ၂၅၀၀/- (၃၉) ဦးစိုင်းယိ၊ ၅၀၀/- (၄၀) ကိုအေးမင်းထွန်း၊ စံပြ ဖဆပလ၊ မင်္ဂလာ တောင်ညွန့်၊ ၁၀၀၀/- (၄၁) ဒေါ်ခင်ဦးနှင့် မိသားစု၊

၁၀၀၀/- (၄၂) ဒေါ်ခင်ဦးနှင့် လှုပ်အားပေးအဖွဲ့၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်၊ ၁၂၀၀/- (၄၃) ဒေါ်ခင်ဦး၊ ၁၀၀၀/-

မေတ္တာပွားအလှူ

(၁) (၉၁၃) (၉၁၄) (၉၁၅) (၉၁၆) (၉၁၇) ကြိမ် မြောက်များမေတ္တာကျင့်စဉ်အလှူ၊ ၅၆၉၀/- (၂) ဒေါ်အေးသိန်း (၆၁) နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူ၊ ၂၅၀၀/- (၃) ဦးတင်မိုး+ဒေါ်ရင်မြ မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (၄) ဒေါ်အေးအေးမူ အသက် (၆၀) ပြည့် မွေးနေ့အလှူ၊ ၂၅၀၀/-

ဘက်စုံအလှူ

(၁) ကိုကျော်နိုင်+မစိန်စိန်လှ၊ သား-မောင်ရဲကိုကို မိသားစု၊ ၃၀၀/- (၂) (ဦးလှထွန်း)+ဒေါ်အုန်းရီ မိသားစု၊ ၃၀၀/- (၃) ဦးမြသိန်း+ဒေါ်အုန်းကြည် မိသားစု၊ ၃၀၀/- (၄) ကွယ်လွန်သူ (ဦးဟန်ဝင်း+ ဒေါ်ညိုရင်)၊ သမီး-ခိုင်ညိုညိုသင်း၊ တ/ဒဂုံ၊ ၅၀၀/- (၅) မသဲဖြူခိုင်၊ သာကေတ၊ ၂၅၀၀/-

သွေးလှူဒါန်းပွဲအလှူ

(၁) ဦးသိန်းမောင်+ဒေါ်ပါးပါး မိသားစု၊ "စန္ဒီပရ ဆေး" ကုန်ဈေးတန်းလမ်း၊ ၄၀၀၀၀/- (၂) (ဦးယုရင်) အား ရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ အနော်ရထာအိမ် ရာ၊ လှည်းတန်း၊ ၅၀၀/- (၃) ဦးစောထွဋ်+ဒေါ်ခင်လှ ဝင်း မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (၄) Dr. ဥဗ္ဗာထွန်း၊ အလုံ၊ ၃၀၀/- (၅) မဇင်မာဝင်း၊ မရည်မွန်ခင်၊ ၅၀၀/- (၆) ဆရာဦးမြင့် (ဓာတု)၊ ၃၀၀/- (၇) ဒေါ်မူမူအောင် (ကထိက-ဓာတုဗေဒဌာန)၊ ဟပ်မတော်ဆေးကုက္ကသိုလ်၊ ၂၀၀၀/- (၈) အမျိုးသားသွေးဌာန၊ ရန်ကုန်ပြည်သူ့ ဆေးရုံကြီး၊ ၁၀၀၀၀/-

သံဃာ (၈၄၀၀၀) အရက်ဆွမ်းအလှူ

(၁) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယဉ်အိ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂) ကိုဇော်ဌေးဝင်း+မစန်းစန်းနွယ် မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃) (ဦးတင်အောင်+ဒေါ်ကျော်ရင်) တို့အား ရည်စူး၍ သမီး-ဒေါ်ရီရီဝင်း၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄) မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်း အမှုဆောင်အဖွဲ့၊ ၁၈၀၀၀/-၊ (၅) မိဘများကို ရည်စူး၍ ဒေါ်ယောင်းဟန် မိသားစု၊ ကြည်မြင် တိုင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆) ဦးလှထွန်း+ဒေါ်လှမြင့် မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါ်ကြည်ကြည်ထွန်း မိသားစု၊ ကြည်မြင် တိုင်၊ ၅၀၀၀/-၊

စာအောင်ဆုအလှူ

(၁) ဗိုလ်ရဲစည်သူ၊ မိုင်းမြင်း၊ ၅၀၀၀/-၊

ငွေပဒေသာပင်အလှူ

(၁) ဦးပေါက်ပေါက်ဦး+ဒေါ်ချိုချိုဦး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂) ဦးဟုန်း+ဒေါ်သန်းသန်းဌေး၊ မမိုးမိုးမြင့်၊ မောင်နေလင်းဌေး၊ မဝင်းဝင်းခိုင်၊ မောင်ခိုင်လင်းဌေး၊ မနှင်းနုဝေနှင့်မြေးများ၊ ညောင်ဦးမြို့၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃) ဦးအောင်ညွန့် မိသားစု၊ ၂၀၀၀/-၊ (၄) ဦးကျော်တင်+ဒေါ်မိုးမိုး မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်မေသက်ရီ မိသားစု၊ တ/ဥ၊ ၃၀၀၀/-၊

ဓမ္မစာပေသင်တန်းရန်ပုံငွေအလှူ

(၁) ဦးပေါက်ပေါက်ဦး+ဒေါ်ချိုချိုဦး မိသားစု၊ အလုံ၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (၂) မမိုးသဇင်မြင့်(၂၀၁၄-အဘိဓမ္မာသင်တန်းသူ)၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၃) (၂၀၁၄-ခုနှစ်) အဘိဓမ္မာသင်တန်းသား/သူများ စုပေါင်းအလှူ၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၄) ဒေါ်ဝင်းဝင်းမြင့်(အဘိဓမ္မာ)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅) ဒေါ်မူမူဝင်း(အဘိဓမ္မာ)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆) ဒေါက်တာဦးသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး မိသားစု၊ ကြို့ကုန်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါက်တာဦးမင်းသိန်းသောင်း+ဒေါက်တာဒေါ်ခင်နွယ်ဝင်း မိသားစု၊ U.S.A၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၈) ဓမ္မစာပေသင်တန်းအလှူခံပုံမှရငွေ၊ ၅၁၀၅၀/-၊

ရွှေတိဂုံအရက်ဆွမ်းတော်ပွဲအလှူ

(၁) ဦးလွန်းသိ+ဒေါ်ခင်မာအေး၊ သမီး-မြစိမ်းအေး မိသားစု၊ ၉-မိုင်၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၂) ဒေါ်မူမူအေး၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃) ဦးမျိုးခင်+ဒေါ်လွင်လွင်ဦး မိသားစု၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄)

ဒေါက်တာဦးသိန်းထွန်း+ဒေါက်တာဒေါ်သန်းတိုး သား-ကျော်ထိုထွန်း၊ ဇော်ထိုထွန်း၊ သမီး-ဦးမာမာသိန်း၊ သား-၁၀၀၀၀/-၊ (၅) ဒေါ်သန်းသန်းဌေး၊ သား-၃၀၀၀/-၊ (၆) ဒေါ်တင်စာကြည်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါ်သန်းဝင်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၈) ဦးသိန်းမောင်+ဒေါ်ဝင်းဝင်း၊ သား-၈၅ ပရအေး၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၉) ဦးတင်ဦး+ဒေါ်တောက် ဦးထွန်းကြယ်မင်း+ဒေါ်မြင့်မြင့်အေး၊ ဦးထွန်းထွန်းလင်း+ဒေါ်နော်ဝင်း၊ မစန္ဒာစိုးစိုးအောင်၊ မဆုထက်အောင်(၅-နှစ်ပြည့်အလှူ)၊ သာကေတ၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၁၀) အများသူငါကောင်းမှု၊ ၆၀၀၀/-၊ (၁၁) ဒေါ်ခင်မြကြည် (Hotel Apple)၊ နေပြည်တော်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၂) ဗိုလ်ကြီးမျိုးမြင့်နိုင်+ဒေါ်နှင်းနှင်းဥ၊ သားများ-မောင်ခန့်ခိုင်မျိုး၊ ပြည့်ပိုင်မျိုး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၃) ဒေါ်လှမြင့် မိသားစု၊ သဒ္ဓမ္မရံသီရိသာ၊ ၈-မိုင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၄) ဒေါ်ကြင်မြင့် မိသားစု၊ သဒ္ဓမ္မရံသီရိသာ၊ ၈-မိုင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၅) ဒေါ်မြင့်မြင့်ကြည် မိသားစု၊ သဒ္ဓမ္မရံသီရိသာ၊ ၈-မိုင်၊ ၅၀၀၀/-၊

မေတ္တာပွားအလှူ

(၁) (၈၉၆) (၈၉၇) (၈၉၈) (၈၉၉) ကြိမ်မြောက်များ မေတ္တာပွားအလှူ၊ ၆၈၅၀၀/-၊ (၂) ဦးမြင့်သိန်း+ဒေါ်တင်တင်ဌေး မိသားစု၊ အထက်ပန်းဆိုးတန်းလမ်း၊ ၃၂၀၀၀/-၊ (၃) ဦးလှိုင်ဝင်း(မွေးနေ့အလှူ)၊ ၂၅၀၀၀/-၊

သံဃာ (၈၄၀၀၀)အရက်ဆွမ်းအလှူ

(၁) ကွယ်လွန်သွားသော ဆွေမျိုးတစ်စုအား ရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်ဦး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂) ဦးလူမော်ထွန်းနွဲ့+ဒေါ်ရီရီဌေး မိသားစု၊ မော်တင်တာဝါ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃) မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းအမှုဆောင်အဖွဲ့၊ ၁၆၇၀၀/-၊ (၄) ဦးဌေးဝင်း+ဒေါ်ယဉ်အိ မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၅) ကိုဇော်ဌေးဝင်း+မစန်းစန်းနွယ် မိသားစု၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၃၀၀၀/-၊

အလှူငွေနှင့်စာများကို အောက်ပါလိပ်စာဖြင့်သာ ပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဦးအောင်မွန်၊ CJ-၀၂၈၄၃၄
ရုံးအဖွဲ့မှူး၊ မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်
အာဇာနည်လမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း-၀၁ ၃၇၀၉၅၈၊ ၀၉ ၂၅၄၁၈၉၃၄၇

မင်္ဂလာဗျူဟာအသင်းချုပ်

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့သတင်း

❧ - ၀၉၄၂၀၀၉၅၆

မင်္ဂလာဗျူဟာပရဟိတအဖွဲ့၏ ၁၄-၂-၁၆ ရက်နေ့မှ
၁၃-၃-၁၆ ရက်နေ့အထိ လှူဒါန်းမှုများစုစုပေါင်း
၆၀၀၀၀/-

- ၁။ ဓမ္မဉာဏ္ဍာန်သီလရှင်ကျောင်း၊
ကျောက်တန်းမြို့နယ် ၂၀၀၀၀/-
- ၂။ သဘာဝတရားရိပ်သာ ၁၅၀၀၀/-
- ၃။ ၁၃၃၊ သက်ကြီးဘိုးဘွားစောင့်ရှောက်
ရေးအဖွဲ့၊ အရှေ့ဒဂုံ ၁၅၀၀၀/-
- ၄။ အမှတ်-၉၊ ဘ-ကကျောင်း၊ ရွှေနံသာ
အမှတ်(၄) ရေတွင်းဖြူကျောင်းတိုက်၊
ဥတ္တရသီရိမြို့နယ်၊ နေပြည်တော်မြို့နယ် ၁၀၀၀၀/-

ပင်မအလှူ

(ယခင်လမှအဆက်)

(၂၆) ဦးမျိုးနိုင်+ဒေါ်အုန်းမြင့် မိသားစု၊ ကြည့်မြင်တိုင်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၇) ဦးဝေစိုးလှိုင် မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၈) ဦးကျော်မြ မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၉) ဦးခင်မောင်သန်း+ဒေါ်သိန်းသိန်းဟန်၊ သမီး-မအေး ငြိမ်းစိုလှ၊ မဟေမာထွန်း၊ မိသားစု၊ မြေနီကုန်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၀) ဦးချစ်ကြိုင်+ဒေါ်တင်တင်အေး၊ မိသားစု၊ ဗဟန်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃၁) ဦးမောင်မောင်ကျော်+ဒေါ်အေးအေးမော်၊ သမီး-ငြိမ်းမြတ်သူ၊ အလုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃၂) ဦးတင်မောင်မြင့်+ဒေါ်ခိုင်သီတာဦး၊ သမီး-မမိုးသန်းနဒီ မိသားစု၊ မ/ဒဂုံ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၃) ဦးဇော်ဝင်း+ဒေါ်ဌေးဌေးမီ မိသားစု၊ သာကေတ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၄) ဦးဇော်မိုး+ဒေါ်အေးအေးမျိုး မိသားစု၊ ယုနေဥယျာဉ်မြို့တော်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၅) ဦးယဉ်ထွေး+ဒေါ်သဇင်မြင့် မိသားစု၊ မ/ဥ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၆) ဒေါ်ဝေဝေခိုင်၊ သာကေတ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၇) ဦးခိုင်ရှင်း+ဒေါ်နွယ်နွယ်သောင်း၊ မြင်သာ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၈) ဦးဇော်

သောင်း+ဒေါ်ခင်အေးမြို့၊ မိသားစု၊ တာမွေ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၃၉) ဦးမျိုးကျော်ခိုင်+ဒေါ်သန်းသန်းဌေး၊ မိသားစု၊ မြင်သာ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄၀) ဦးသွင်မျိုးခိုင်+ဒေါ်ဝင်းမင်းသင်း၊ မိသားစု၊ ရေကျော်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄၁) ဒေါ်ပေါပေါ၊ မိသားစု၊ အလုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄၂) Dr.နန်းဖြူ၊ မ/ဒဂုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄၃) ဒေါ်အမာကြည်၊ မ/ဒဂုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄၄) ဦးချစ်သောင်းအား၊ ရည်စူး၍ ဇနီး၊ သားသမီး၊ မြေးတစ်စု ကောင်းမှု၊ မ/ဒဂုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄၅) Dr.တင်မေသန်း၊ ဗဟန်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄၆) ဦးတင်မောင်ဝင်း+ဒေါ်အေးအေးလှ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄၇) ဦးဘိုဘိုဟန်+ဒေါ်ရတနာ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၄၈) ကိုဦး (B2B) ၃၀၀၀/-၊ (၄၉) မဇန်နဝါရီခိုင်မွန်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅၀) မဝတ်မှုန်၊ ၆၀၀၀/-၊ (၅၁) ဦးမျိုးသိန်းကျော်+ဒေါ်ကွယ်တာခိုင်၊ သား-ထွေးကုဋေကျော်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၅၂) ဦးကျော်သူစံ+ဒေါ်စုသက်တင်၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (၅၃) ဦးကျော်ဝင်းမြင့်+ဒေါ်ခင်ခင်သန်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅၄) ကိုအောင်အောင်+မအိရွှေစင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅၅) မမိုးနန္ဒာဦး၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅၆) ဦးထွန်းအေး+ဒေါ်တင်မေကြည်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၅၇) ဦးဘစော+ဒေါ်အုန်းကြည် (သားသမီးမြေး) ၈၀၀၀/-၊ (၅၈) ဦးစောထွေးအောင်+ဒေါ်အေးအေးခိုင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅၉) မသက်မြတ်နိုး၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆၀) ကိုမျိုးသွင်+မစောမြသန္တာဝင်း၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၆၁) ဦးတင်ထွန်း+ဒေါ်သောင်းရီ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆၂) ဦးထွန်းလင်း+ဒေါ်ပြည့်ဖြိုးဝေ၊ သား-ဟိန်းထက်ဇော်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆၃) မိခင်ဒေါ်စန္ဒာအား၊ ရည်စူး၍ သမီး-မိုင်ချောအိသာအောင်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆၄) ဦးသက်ထွန်း+ဒေါ်အေးအေးမိ၊ သမီး-ရတနာထွန်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၆၅) ဒေါ်မူမူဝေ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၆၆) ဦးကျော်သူရ+ဒေါ်မြတ်လေးဝယ်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၆၇) ဦးညီညီဦး၊ ၃၀၀၀/-၊ (၆၈) ဦးမင်းမင်းဦး၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၆၉) ဦးကျော်မြင့်+ဒေါ်ခင်ဝင်း၊ မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (ရှေ့ဆက်ရန်)

ကမ္ဘာ့နာမိတ်လက်မှတ်များဦးဆောင်သော
 လယ်တီသရဏ်ဘုရားကြီး၏တပည့်
အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ်(သန်လျင်)
 အုတ်စိုရပ်ကွက်၊ ဝိဇ္ဇာလမ်း၊ သန်လျင်မြို့၊ ၁၆ ဇူလိုင်- ၂၀၁၂

အဆောက်အဦအလှူ

(ယခင်လမှအဆက်)

(၇) ဒေါ်လဲ့လဲ့သင်း၊ ၃၀၀၀/-၊ (၈) ယုဇနအဖွဲ့၊ ၅၀၀၀/-၊ (၉) ဦးဘိုစန်းအားရည်စူး၍ ဒေါ်ချိုမိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၀) ဦးမောင်မြင့်+ဒေါ်ခင်ဌေးညွန့်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၁) ဆရာတော် ဦးယောသီတ (တ၀)၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၁၂) ဒေါ်လှမေစိုး၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၃) အေးမင်းသီတာ၊ ၃၀၀၀/-၊ (၁၄) ဦးမြင့်ဦး၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၅) ဦးအောင်ဇေယျ+ဒေါ်ခင်ဝင်းမူ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၆) ဦးအုန်းသွင်+ဒေါ်မြင့်အေး မိသားစု၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၁၇) မိဘ

နှစ်ပါးအား ရည်စူး၍ ဒေါ်ညိုညိုစိန် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၈) မိဘများကိုရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်ညို မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၉) ဦးဝင်းမြင့်+ဒေါ်စန်းစန်းတင် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၂၀) ကွယ်လွန်သူ ဦးမြင့်သူအား ရည်စူး၍ ဒေါ်ခင်ကြည်နှင့်သမီး ကောင်းမူ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၁) ဒေါ်စန်းစန်းထွေး၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၂) ဒေါ်သီတာစမ်းမောင် မိသားစု၊ ၆/ဒဂုံ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၃) ဦးရဲမြင့်စိုး+ဒေါ်မြမြသင်း၊ သန်လျင်၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၂၄) ဒေါ်အေးအေးမြင့်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၅) ဒေါ်မိမိလှိုင်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၆) မစောဝတ်ရည်၊ ၃၀၀၀/-၊ (၂၇) ဦးခင်ညွန့်+ဒေါ်သန်းတင် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊

သန်လျင်မြို့ အနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး ဝိပဿနာအဖွဲ့ချုပ် တရားစခန်း၌ ယောဂီများကို ဆေးကုသပေးနေရုံ။

နဝကမ္မအလှူ

(၁) ဦးပဏ္ဍိတ (ဆရာတော်)၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၂) ဦးကောသလ (ဆရာတော်)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃) ဖခင်ကြီး ဦးကျင်သိန်း၊ မိခင်ကြီး ဒေါ်ကျင်စိန်တို့အား ရည်စူး၍ ကျန် သားသမီးမြေးမြစ် ကောင်းမှု၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၄) ကွယ် လွန်သူ ဒေါ်ခင်မြင့် အား ရည်စူး၍ ကျန်ရစ်သူမိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၅) ဦးစစ်ဖြိုင်+ဒေါ်ကြည်ကြည်မြ၊ ရတနာ အိမ်ရာ၊ သာဓကေတ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၆) ဖခင် ဦးစိုးဝင်း+ မိခင် ဒေါ်မြင့်စန်းအား ရည်စူး၍ သား-ဦးမြင့်ဝင်းသန့်၊ မိသားစု၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၇) ဦးသိန်းအောင် (အဖွဲ့ချုပ်)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၈) ဒေါ်တင်တင်အေး (ယောဂီ-၄၇)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၉) ကွယ်လွန်သူ ဦးထွန်းရီအား ရည်စူး၍ ဒေါ်စန်းစန်းကြည်နှင့် သားသမီးမြေးတစ်စု ကောင်းမှု၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၁၀) ဒေါ်တင်မြင့် လှိုင်သာယာ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၁) ဒေါ်တင်မြင့်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၂) ဒေါ်ပညာဝတီ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၃) ဦးဇောတိက (အလယ်တောရ)၊ ၅၀၀၀/-၊ (၁၄) ဒေါ်ခင်မေသန်း (ယောဂီ-၄၄)၊ အသက် (၅၀) ပြည့် မွေးနေ့အလှူ၊ ၁၅၀၀၀/-၊ (၁၅) ဦးစိုးနိုင်+ ဒေါ်ခင်အေးမြင့် (ယောဂီ-၄၃)၊ မိသားစု၊ ၄၅၀၀/-၊ (၁၆) ဒေါ်ကျော့ကျော့ခိုင် (ယောဂီ-၅၁)၊ ၄၅၀၀/-၊ (၁၇) မောင်ရဲဖြိုး (ယောဂီ-၄) မိသားစု၊ ၄၅၀၀/-၊ (၁၈) ဒေါ်မေသန်းကြည် (ယောဂီ-၅၈)၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၁၉) ဦးလူမော်ထွန်းနွဲ့+ဒေါ်ရီရီဌေး မိသားစု၊ မော်တင်တာဝါ၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၀) မောင်ကျော်လင်းထိုက်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၁) ဒေါ်အေးအေးမြင့် (ယောဂီ-၆၂) မိသားစု၊ ၁၀၅၀၀/-၊ (၂၂) ဦးသိန်းဦး၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၃) မောင် ကျော်လင်းထိုက်၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂၄) ဒေါ်စန်းစန်းတင့် မိသားစု၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (၂၅) ဦးဝင်းမြင့်+ဒေါ်စန်းစန်းတင့် မိသားစု၊ ၅၀၀၀၀/-၊ (၂၆) ဒေါ်အေးအေးနွယ် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၇) ဦးရွှေလှ+ဒေါ်မြမြဝင်း မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၈) ဦးဝင်းဇော်+ဒေါ်တင်လဲ့ဝင်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၂၉) ဒေါ်တင်တင်အေး မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၀) ဒေါ်စန်းစန်းတင့် (ယောဂီ-၄၁) မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃၁) ဦးလှသွင်အား အမှူးထား၍ သမီး-ဒေါ်ခိုင်စံပယ်ဝင်း၊ ဒေါ်အေးအေးကျော့၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃၂) မသွယ်သွယ်နိုင်၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၃၃) ဒေါ်လှသန်း၊ ဒေါ်စန်းမြိုင်၊ သမီး-မကြည်ကြည်မင်း၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃၄) ဒေါ်နန်းခမ်းဟွမ်း မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃၅) ဒေါ်လွင်

ပေါက်မြို့

လယ်တီအနာဂါမ်ဆရာသက်ကြီး တရားစခန်းပွဲ

မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပေါက်မြို့၊ ကံစွယ်ကျောင်းတိုက် ဦးစီးပဓာနနာယကဆရာတော် ဦးကေသရ၏ မေတ္တာရိပ် ကိုခံယူလျက် ကံစွယ်ကျောင်းတိုက်၌ နဝမအကြိမ်မြောက် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏တပည့် အနာဂါမ်ဆရာ သက်ကြီး ဝိပဿနာရှုနည်း ၇-ရက်တရားစခန်းကို ပေါက် မြို့အဖွဲ့ခွဲ ၂၇-မှ ဦးစီး၍ ၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ မေလ ၇-ရက်နေ့ မှ ၁၅-ရက်နေ့အထိ ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပါသည်။

အဆိုပါတရားစခန်းတွင် ဦးဆောင်ဆရာတော် ဦးကေ လာသ(အောင်ဆုပန်း၊ ရန်ကုန်)၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြဆရာ ဦးမြဝင်း(ရန်ကုန်)၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြဆရာမ ဒေါ်ခင်သန်း ဌေး(ကြံခင်း)နှင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းပြဆရာမ ဒေါ်ဌေးဌေးကြိုင် (ရန်ကုန်)တို့က တရားများပြသခဲ့ကြပါသည်။ တရားစခန်း ဝင် သံဃာတော် ၂-ပါး၊ သီလရှင် ၁-ပါး၊ ယောဂီ ၄၈-ဦး နှင့် အချိန်ပိုင်းယောဂီများ တရားရွှေ့တတ်ကြပါသည်။

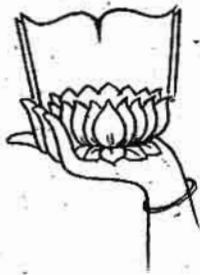
ပေးပို့သူ-လပြည့်ဝန်း စိန်မြင့်(ပေါက်)

လွင်အေး၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၃၆) ဒေါ်ခင်ထားချို၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၇) ဦးလှမြင့်ထွန်း၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၈) ဒေါ်သုနန္ဒာစာရီ၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃၉) ဦးသန့်ဇော်ဦး+ဒေါ်ခင်စန်းမြင့်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄၀) မောင်ဘိုင်အို မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄၁) ဒေါ်တင်တင်ထွန်း မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၄၂) ဦးခင်မောင်သွယ် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၄၃) ဦးသံဝရ (ဆရာတော်) ၅၀၀၀/-၊

၇-ရက် တရားစခန်းအလှူ

(၁) ဒေါ်ခင်အေး မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၂) ဒေါ်မော် မော်အေး မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (၃) ဦးဇော်ဌေးဝင်း+ မစမ်းစမ်းနွယ်၊ သား-ဥက္ကာမောင်၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၃၀၀၀၀/-၊ (၄) ဦးဌေးဝင်း (မောင်ရွှန်းသစ်)+ဒေါ်ယဉ်အိ၊ မင်္ဂလာ ရောင်ခြည်၊ သုဝဏ္ဏ၊ ၇၀၀၀၀/-၊ (၅) ဖခင် ဦးချစ်စိန်အား ရည်စူး၍ ကျန်ရစ်သူ မိခင်ကြီး ဒေါ်သန်းညွန့်နှင့် သားသမီးမြေးတစ်စု၊ ၁၃၀၀၀၀/-၊ (၆) ဦးဇာဂရ၊ ကျွန်းစု ကျောင်း၊ ကျွန်းစုရွာ၊ မအူပင်မြို့၊ ၅၀၀၀/-၊ (၇) ဒေါ်ခင်နွယ်အေး မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (၈) ဦးကလေးလှိုင် (သပြေကုန်း) မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-၊ (ရှေ့လဆက်ရန်)

အမျိုးသားစာပေတစ်သက်တာဆုရ ဆရာမင်းယုဝေ ဦးစီးသော
မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်နှင့် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်
ပရဟိတအဖွဲ့ သို့ လစဉ် ကူညီပေးမသောကပ်ပုံသွယ်များ

ဤပရဟိတရန်ပုံငွေအတွက် ယခုလတွင် (၁)
ဒေါ်တင်တင်ကိုရည်စူး၍ ဦးစိုးနိုင်+ဒေါက်တာသင်းသင်း
အောင် မိသားစု၊ ၁၀၀၀၀/-။ (၂) ဒေါ်ခင်ခင်၊
ဒေါ်တင်တင်၊ မောင်ရဲကျော်တို့ကို ရည်စူး၍ ဦးစောသွင်+
ဒေါ်နုနုစိန် မိသားစု၊ ၅၀၀၀/-။ (၃) ဒေါ်ယုယုဝင်း၊
အလုံ၊ ၁၀၀၀၀/-။ (၄) ဗိုလ်မှူးကြီး မောင်မောင်
(ငြိမ်း)မိသားစု၊ ရန်ကင်း၊ ၁၀၀၀/- (လစဉ်)။ (၅)
ဦးမောင်မောင်အောင်+ဒေါ်အေးအေးသန်း မိသားစု၊
လှိုင်၊ ၁၀၀၀/- (လစဉ်)။ (၆) ဦးဝင်းမောင် (မင်းယု
ဝေ)မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (လစဉ်)။ (၇) ဒေါ်ဝင်းဝင်း၊

နာမကျော်ပြင်နေသော အဘွားဒေါ်အုန်းလှ (၈၆-နှစ်)

ကန်ကြီးထောင့်၊ ၁၀၀၀/- (လစဉ်)။ (၈) ပါမောက္ခ
ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း၊ ပြည်တက္ကသိုလ်၊ ၁၀၀၀/-
(လစဉ်)။ (၉) ဦးထွန်းထွန်း+ဒေါ်သီသီဆွေ၊ အ-ထ-က
(၁၆)၊ မန္တလေး၊ မိသားစု၊ ၁၀၀၀/- (လစဉ်)။ (၁၀)
ဦးမင်းဆွေ+ဒေါ်ကျင်စိန်၊ သမီး-နန်းမြတ်လေးဖြူ၊ ပဲခူး၊
၅၀၀/-။ (၁၁) ဒေါ်ခင်မေညွန့်၊ တာမွေလေး၊ ၅၀၀/-
(လစဉ်)။ (၁၂) ဦးမင်းခန့်+ဒေါ်မြင့်မြင့်သိန်း မိသားစု၊
မ/ဥက္ကလာ၊ ၅၀၀/- (လစဉ်)။ (၁၃) မင်္ဂလာမောင်မယ်
အယ်ဒီတာအဖွဲ့၊ ၇၀၀/-။ (၁၄) မြတ်မင်္ဂလာအယ်ဒီ
တာအဖွဲ့၊ ၁၅၀၀/-။ (၁၅) နန္ဒဝမ်းမြေ+မလဲ့ဝတ်ရည်စိုး
မိသားစု၊ ၅၀၀/- (လစဉ်)။ (၁၆) ကိုကျော်လင်းထွဋ်+
ဒေါက်တာခင်ဝတ်မှံစိုး၊ ၅၀၀/- (လစဉ်)။ (၁၇)
ကိုလွင်+မနွယ်(ထူးအာကာ ဆန်ဆိုင်)၊ ကျိုက်ထိုမြို့၊
၅၀၀/- (လစဉ်)။ (၁၈) စာရေးဆရာ ကိုမာကျော၊
၅၀၀/- (လစဉ်)။ (၁၉) ဦးတင်ရွှေ၊ ဒိုင်နမိုပြင်ဆိုင်၊
ဟင်္သာတမြို့၊ ၃၀၀/- (လစဉ်)။ (၂၀) ဒေါ်အေးအေး
သန်း၊ မသင်းသင်းခိုင်၊ ၃၀၀/- (လစဉ်)။ (၂၁) ဒေါ်ပြုံး
ကြည် မိသားစု၊ အလုံ၊ ၃၀၀/-။ (၂၂) ဒေါ်တင်တင်ခိုင်၊
ပုဇွန်တောင်၊ ၃၀၀/- (လစဉ်)။ (၂၃) သုခကာရီ
ပရဟိတအဖွဲ့၊ နေပြည်တော်၊ ၁၀၀၀၀/-။

အခြားစေတနာရှင်များကလည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီ
လှူဒါန်းကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

ယခုလ ကူညီလှူဒါန်းမှုများ

(၁) အ. မ. က(၁၂) လှိုင်မြို့နယ်ရှိ ဆရာမ ၄-ဦးနှင့်
နွမ်းပါးသော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား ၅၆-ဦးအတွက်
ခေါက်ထီးများ၊ ထီးများ၊ မိုးကာအင်္ကျီများလှူဒါန်း
၁၅၀၀၀/-။

www.burmeseclassic.com

(၂) အမျိုးသားပြန်လည်သန်စွမ်းရေးဆေးရုံ ကျိက်ဝိုင်း ဘုရားလမ်း၊ သမိုင်း၊ ရန်ကုန်ရှိ လူနာများအတွက် အာဟာရ ကျွေးမွေးရာတွင် ထည့်သွင်းအသုံးပြုရန် အလှူငွေ ၃၀၀၀၀/-

(၃) မယုယုထွေး (၁၄-နှစ်)၊ ဒလမြို့၊ ၂၀၀၀၀/-၊ (ဈေးရောင်းရင်း ပညာကြိုးစားသင်ယူနေသော ၉-တန်း ကျောင်းသူကလေး)

(၄) ဦးကံထွန်း (အသက် ၈၂-နှစ်)၊ မ/ဥက္ကလာ၊ ၁၀၀၀၀/- (လစဉ်)၊ (ချို့တဲ့နွမ်းပါး၍ ၈၂-နှစ်အရွယ်ရှိ သော်လည်း ကလေးကစားစရာ ပူစီဖောင်းရောင်းလျက် ဝမ်းကျောင်းနေရရှာသူ)

မြတ်မင်္ဂလာနှင့် မင်္ဂလာမောင်မယ် ပရဟိတအဖွဲ့က ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားလေးများအတွက် ထီးနှင့် မိုးကာအင်္ကျီများ လှူဒါန်းနေစဉ်။

(၅) အဘွား ဒေါ်အုန်းရွှေ (၈၆-နှစ်)၊ ရွှေပြည်သာ၊ ၃၀၀၀၀/- (လစဉ်)၊ (ဒိန်ချဉ်ရောင်းချ၍ ဝမ်းကျောင်းနေ ရာမှ ကျန်းမာရေးမကောင်းတော့သဖြင့် ဒိန်ချဉ်မရောင်းချ နိုင်ဘဲ ဝင်ငွေမရှိရှာသူ၊ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေသူ မုဆိုးမ အဘွားအို)

(၆) အဘိုး ဦးမြအောင် (၈၁-နှစ်)၊ ၂-ရပ်ကွက်၊ မ/ဥက္ကလာ၊ ၁၀၀၀၀/- (လစဉ်)၊ (လမ်းတကာသို့လှည့် လည်၍ စာကလေးခွေရောင်းချကာ ဝမ်းကျောင်းနေရာမှ လေဖြတ်သွားသဖြင့် ဈေးရောင်းခြင်းမပြုနိုင်ရှာသူ)

ပညာရေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ မဖြိုးအိနိုင် (ဒုတိယနှစ်)အတွက် ပညာသင်စရိတ် ထောက်ပံ့လှူဒါန်းကြသော စေတနာရှင်များ (ယခင်လမှအဆက်)

(၃၃) ဦးသီလာစာရ၊ သာသနဇောတိက ပေပင် ကျောင်း၊ အမှတ် ၃-ရပ်ကွက်၊ မင်းတုန်းမြို့၊ ၁၀၀၀၀၀/-၊ (၃၄) ဦးအာလောက၊ နောင်ပိုကျေးရွာ၊ သထုံမြို့နယ်၊ ၆၀၀၀၀/-၊ (၃၅) ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းမြင့်၊ ၁၀၀၀၀/-၊ (ရှေ့လဆက်ရန်) ***

ပညာရေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသူ မဖြိုးအိနိုင်အတွက် ထောက်ပံ့ငွေ

(၁) မဖြိုးအိနိုင်အတွက် (ဇူလိုင်လ ထောက်ပံ့ငွေ) ၁၀၀၀၀၀/-

မြတ်မင်္ဂလာ စာရှုသူများအတွက်

မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်ကို နယ်မှဖတ်ရှုလိုသူများသည် မိမိတို့စာစောင် ကိုယ်စားလှယ်များထံ မှာကြားဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တွင် အိမ်တိုင်ရာရောက်စနစ်ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုပါက Novel Light Express ဇုန်း - ၀၉၅၀၀၀၀၅၀ နှင့် ၀၁ - ၈၆၁၉၄၂၂၊ ၀၁-၈၆၁၉၄၁၁ သို့ မှာကြားနိုင်ပါသည်။